XXVII. évfolyam, 9. szám. Ára: 1,80 Ft 1971. március 4.

Ludas Matyi

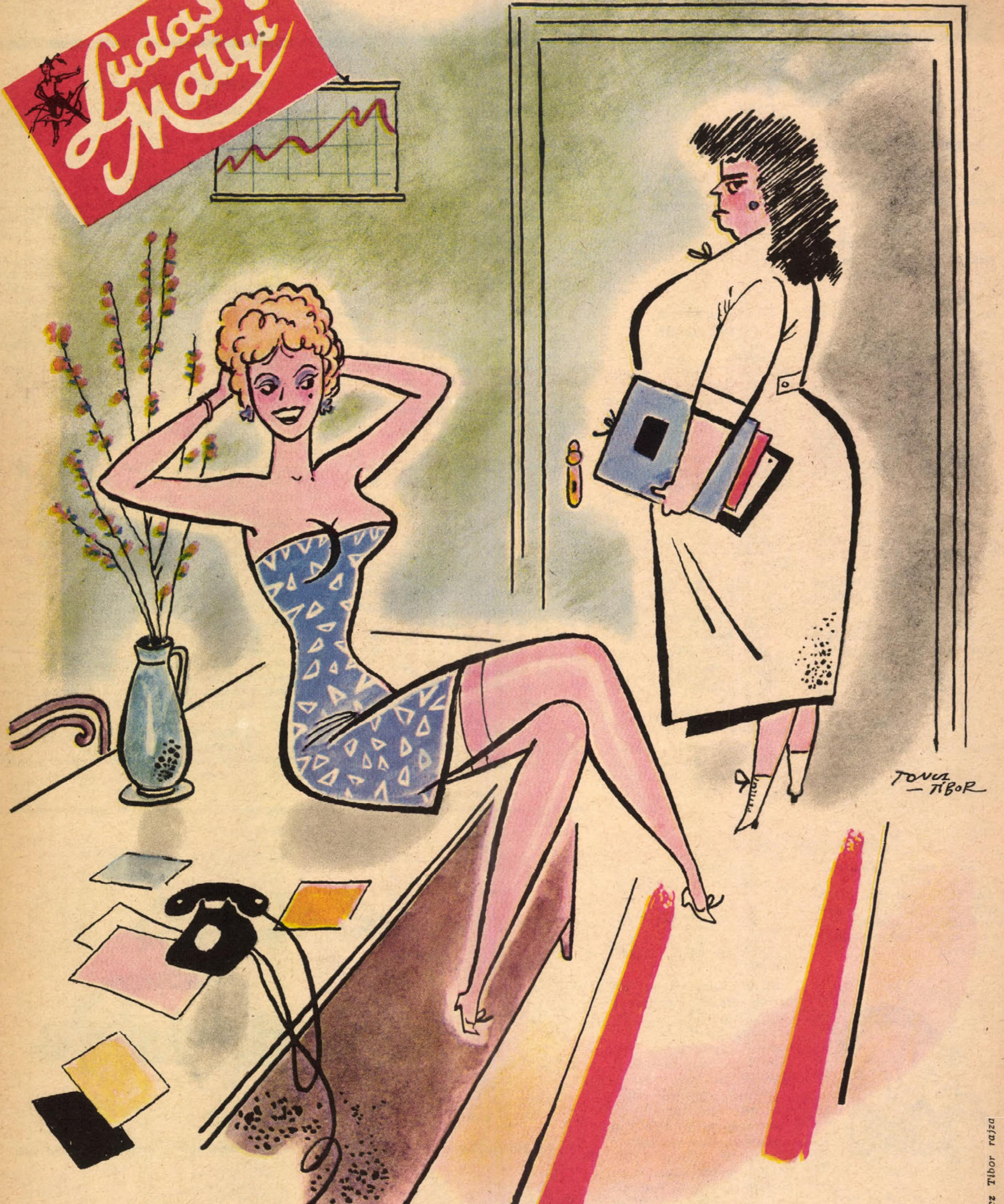

Toncz Tibor rajza

NŐNAPON

— Érdekes, Ducikám, én pedig azt tapasztalom, hogy a férfiak igenis megbecsülik a nőket…

KEDVES LUDAS!

KÉT KIS ÚTIJEGYZET

①

NAGYÚTRA INDULVA

A gépkocsiban szól a rádió, népdalokat énekelnek. Most éppen azt:

„Én teérted cseppet sem
búsultam,
Mikor tőled nagy útra
indultam . . .”

Könnyű neki, sóhajtom magamban, mert ő csak nagy útra indult, mi viszont Nagyútra, és nem sok a reményünk rá, hogy tengelytörés nélkül megússzuk az egészet.

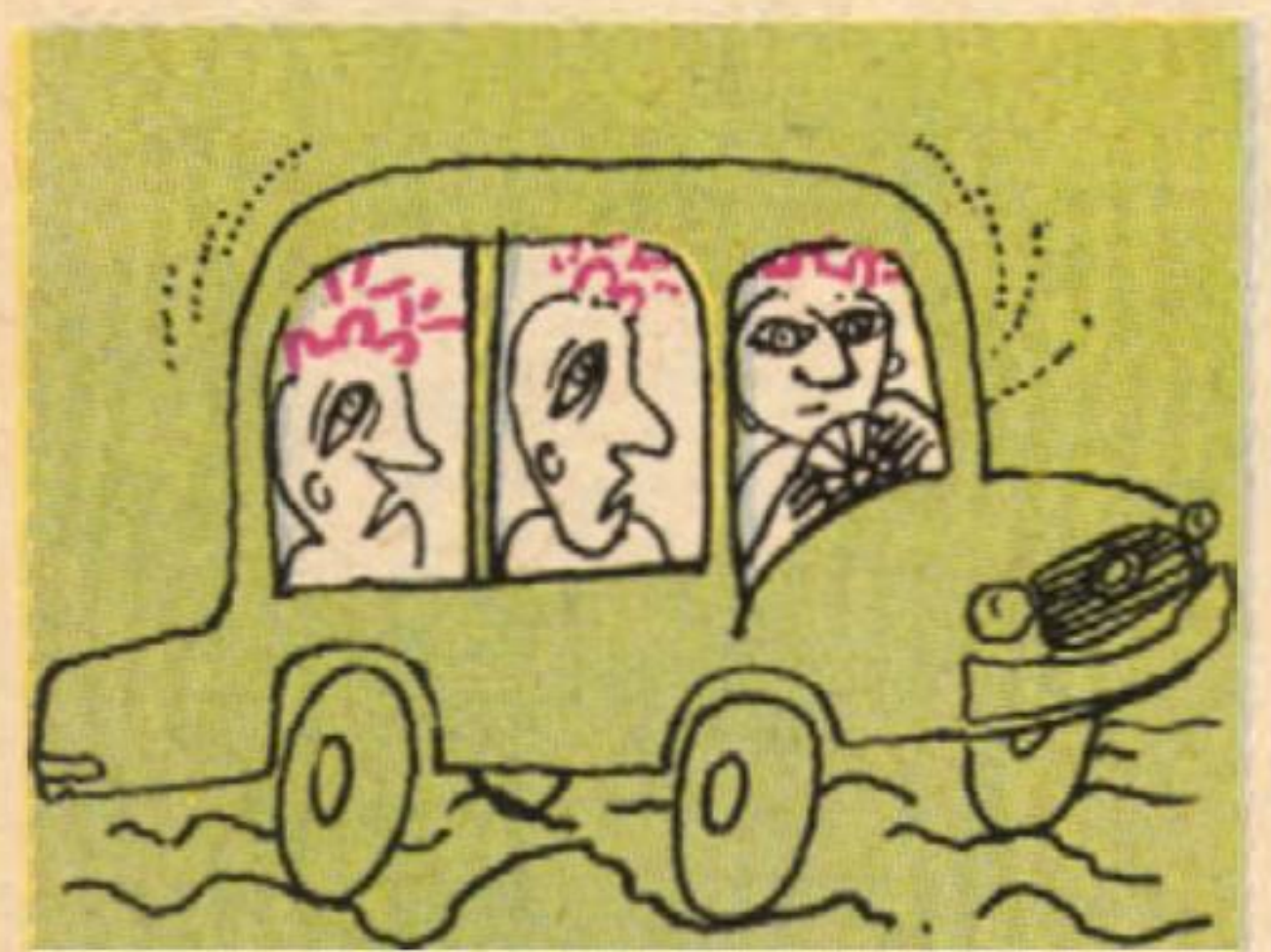

A Heves megyei Nagyút községet Kál felől próbáljuk megközelíteni, azon egyszerű oknál fogva, mert ez az egyetlen kövesút, amely a falut a nagyvilággal összeköti. Ha ugyan van még egyáltalán kő is ezen az úton, nem csak kátyú és gödör.

Minden tiszteletem azoké a sofőröké, akik naponta kénytelenek megtenni ezt a hétkilométeres utat, oda és vissza, hogy kenyeret, tejet, s egyéb árucikkeket vigyenek a nagyútiaknak. És azoké a mentősöké, akik ilyen úton kénytelenek beteget szállítani.

Azoknak viszont egy csepp sem jut már a tiszteletemből, akik hagyták ennyire tönkremenni az utat!

②

TÉLI ESTÉK POROSZLÓN

Többen is panaszolták Poroszlón, hogy a hosszú téli estéken nagyon sokszor tétlenségre vannak kárhoztatva.

Mindenki a maga portékáját dicséri, én is azt ajánlottam legelőször, hogy olvassanak esténként, unalomműzőnek, újságot.

— Olvasunk mi szívesen, ha kapunk

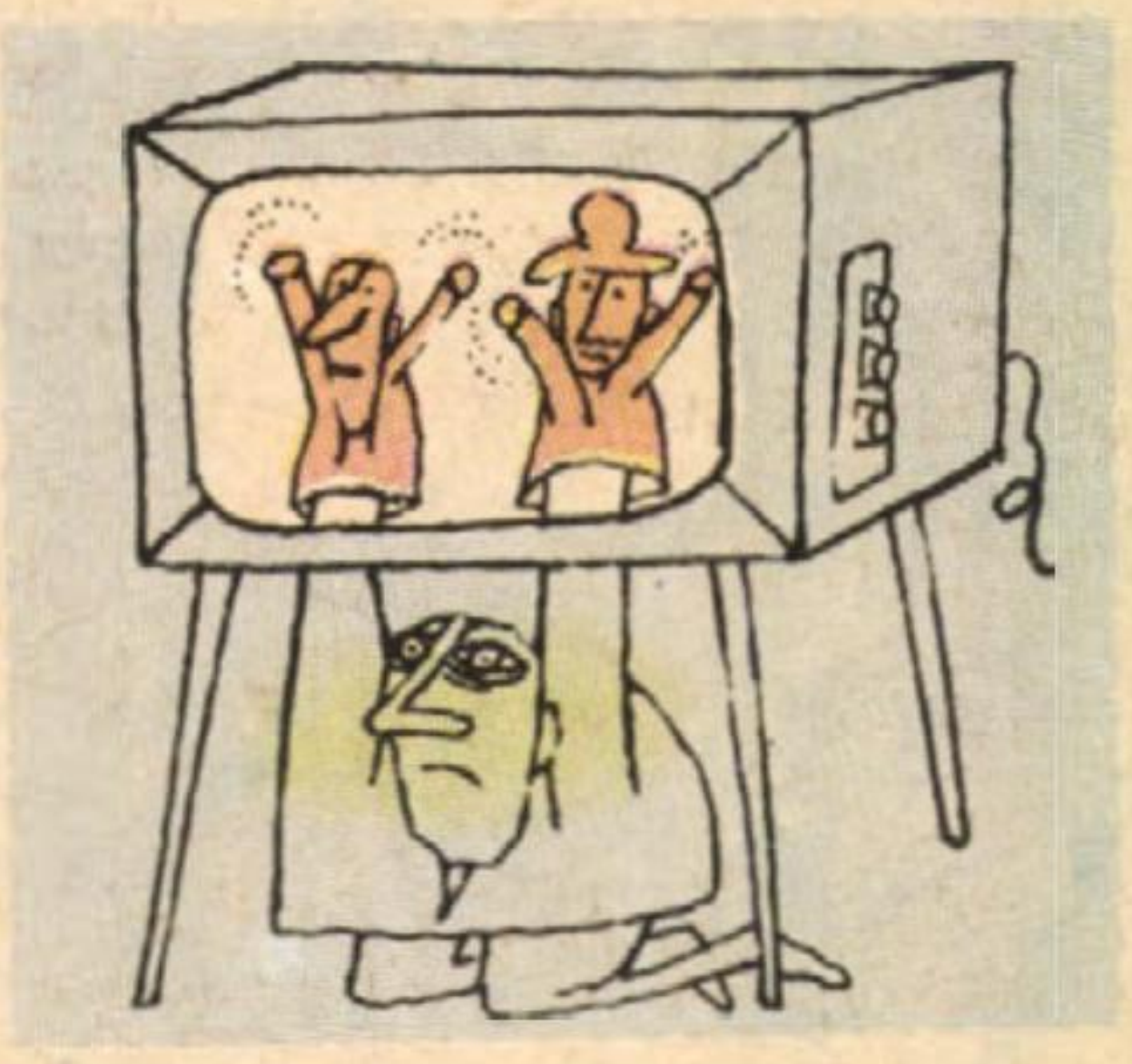

— Hát az is megtörténik, hogy nem kapnak?

— Csak amióta modernizálódtunk. Azelőtt vonat hozta a faluba a leveleket meg az újságokat. Volt, amikor késett egy-két órát, de végül csak megérkezett. Január óta viszont már postaautó jár hozzánk, azóta nem is egyszer hó, a rossz utak vagy defekt miatt elakadt az autó valahol, ilyenkor újság nélkül maradtunk.

— De legalább ott van esti szórakozásnak a televízió!

— Igen, igen, de gyenge . . .

— A műsor?

— A kép minősége, merthogy nagyon ingadozik az áram erőssége. Mindig marad a képernyőn egy-két ujjnyi hiány, így aztán nem tökéletesen élvezhető a kép. Arról nem is szólva, hogy az Észak-magyarországi Áramszolgáltató Vállalat jóvoltából milyen sok az áramszünet errefelé, és néha 8—9-óráig is eltart egyfolytában. Újévi ajándékul is kaptunk egy kiadós áramszünetet, így hát a tévé szilveszteri műsorát se tudtuk nézni.

— És a község szép, nagy művelődési házába miért nem járnak el?

— Járunk mi bizony, tavasztól őszig, sokszor és szívesen.

— És télen miért nem? Hiszen akkor van a legtöbb ráérő idő.

— Éppen csak azért nem, merthogy ezt a mi szép, nagy kultúrházunkat télen nem lehet fűteni . . .

(radványi)

ELCSERÉLT KÖNYVEK

Januárban, Moszkvából való hazautazásom előtt, postán feladtam debreceni címemre 11 darab könyvet. A csomag meg is érkezett, de nem azok a könyvek voltak benne, amiket én vettem. Bölcsészhallgató vagyok, a feladott könyvek többnyire szépirodalmi művek voltak, a csomagban viszont spanyol nyelvű természettudományi szakkönyveket találtam. El sem tudom képzelni, kié lehet? Azt viszont sejtem, hogy a vámvizsgálatnál cserélték össze csomagjainkat. Kedves Ludas, segíts megtalálni a könyveimet! Felsorolom a címüket: Mikszáth: A fekete város; Abody: Mindent bele!; Berkesi: Húszévesek; Csehov: Elbeszélések (oroszul); Tolsztoj: Feltámadás (oroszul); Cvetajeva: Fogoly lélek; Gaál: A napimádó; Thiery: Évszakok; Magyar—orosz kéziszótár: Útikönyv az Elbruszról (oroszul): Májusfák (versek).

Gondolom, a hozzám került spanyol nyelvű művek gazdája is nagyon örülne, ha megkaphatná könyveit. Bízom benne, hogy elolvassa ezeket a sorokat, és hamarosan jelentkezik majd!

Pongor Ilona
egy. hallg.
Debrecen,
Egyetem tér 1/II.

TŰZESŐ

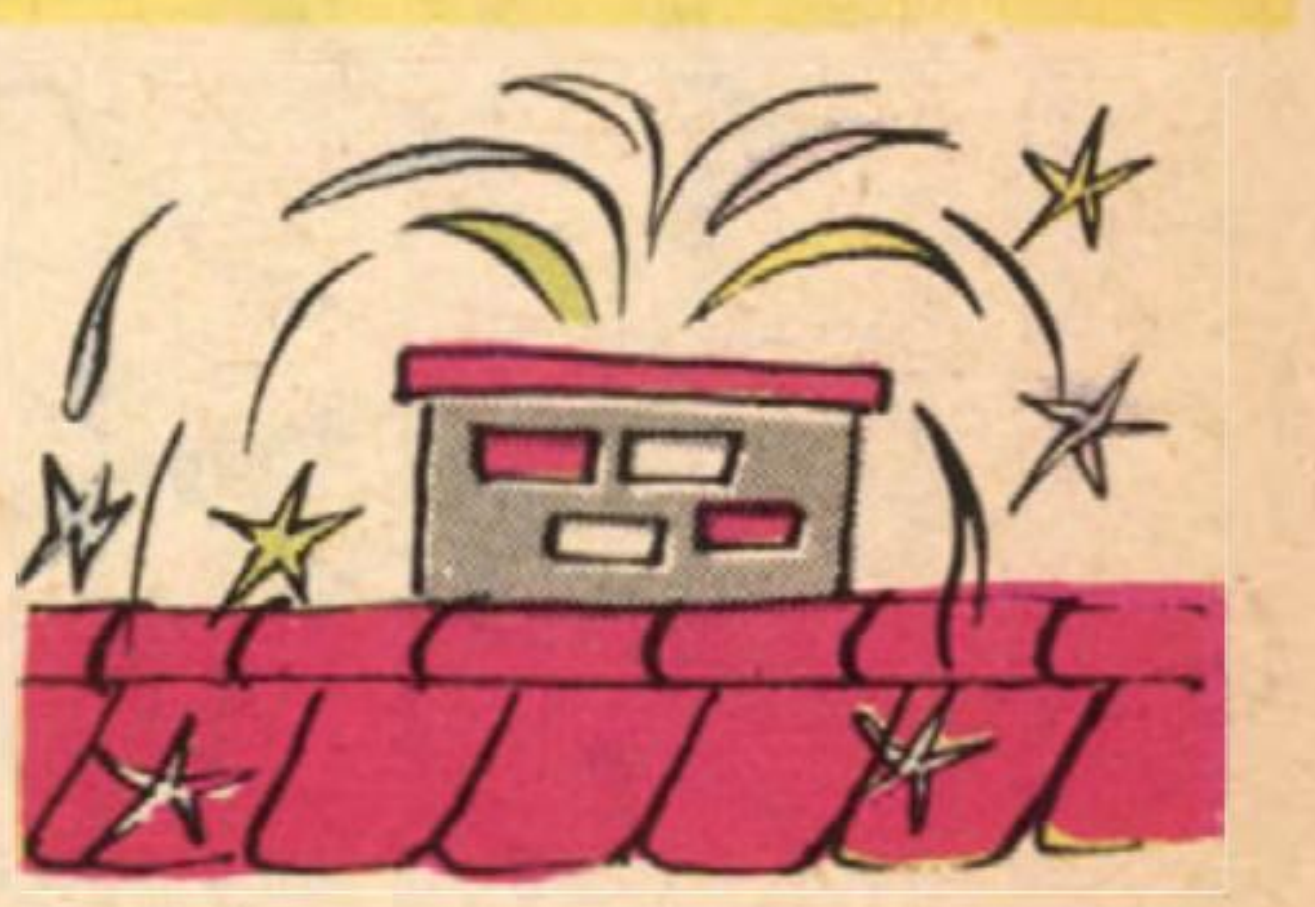

A XIII. kerületi Sallai Imre u. 22-es számú bérház kéményéből tűzeső hullott az utcára. A riadtan menekülő járókelők közül néhányan berohantak a házmesterhez: „Kéménytűz van!” — kiáltozták. A ház mestere nyugalomra intett mindenkit: „Nincs semmi baj, *most kezdődik* a fűtés. Régen rossz a kémény — úgymond —, de hiába jelentjük, nem javítják meg.”

Az utcán összesereglett embereket egy másik házmester felvilágosította, hogy a 22-es ház kéménye hírhedten a legnagyobb füstölő!

Környékünkön — immár negyedszázada — a fűtési idényben bűzös keveréket kell belélegeznünk. Délceg férfiak számára sem csekélység novembertől májusig a mérgezett levegőt szívni. De miért bűnhődnek a csecsemők, a betegek?

Ki a felelős azért, hogy nem az előírt koksszal, hanem silány anyafölddel tüzelnek számos házban?

Mi a magyarázata annak, hogy senkit sem büntetnek meg a fűtési rendelkezések megszegéséért?

T. V.
Budapest

HÁLÓ, SZORÍTÓVAL

Unokáimnak pingpongasztalra erősíthető hálót akartam vásárolni. Először a Múzeum körúti sportüzletbe mentem be. Egy fiatal elárusítónőhöz fordultam:

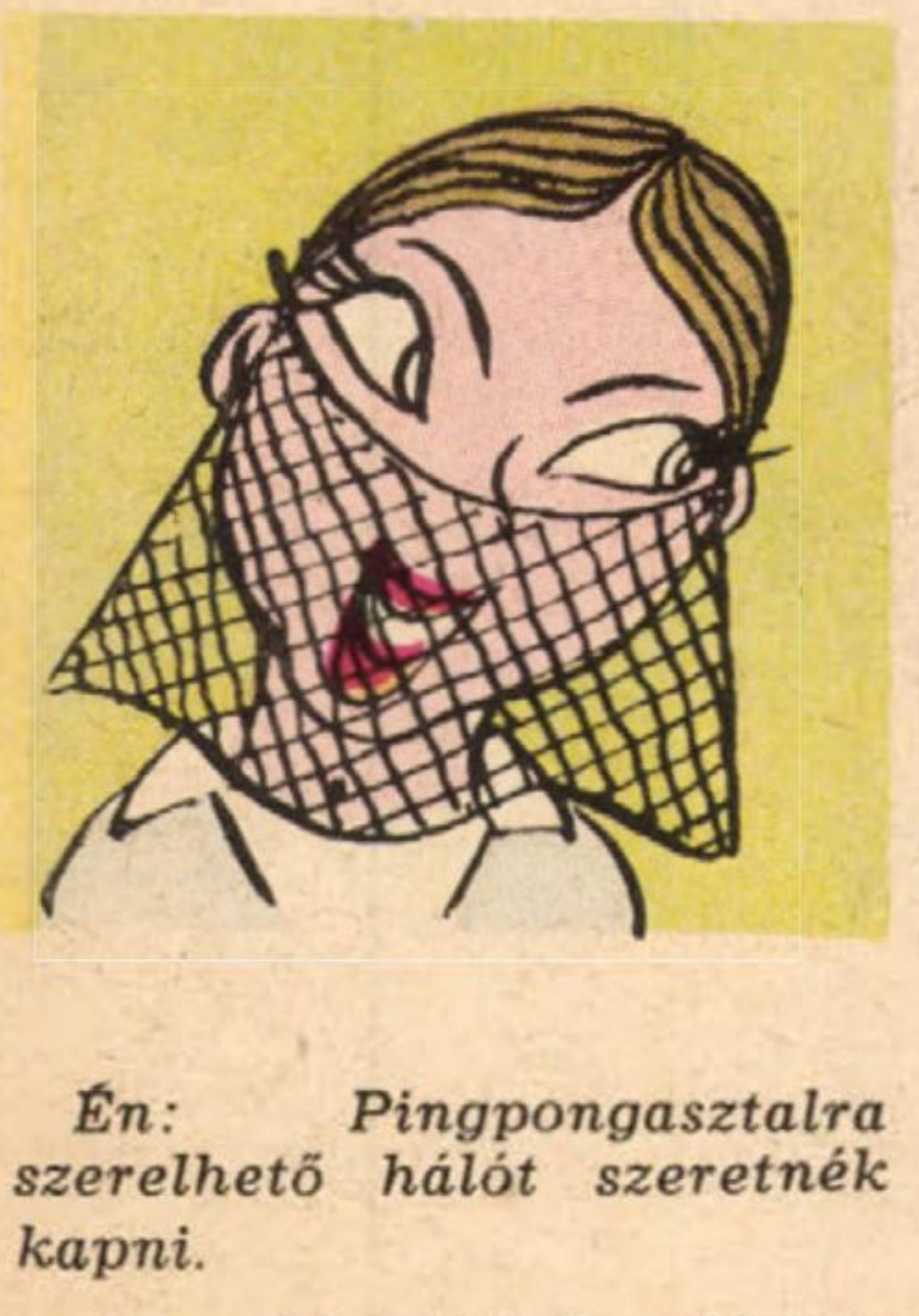

Én: Pingpongasztalra szerelhető hálót szeretnék kapni.

Az elárusítónő elővesz egy hálót, és megmondja, mennyibe kerül.

Én (gyanút fogok): Fel lehet ezt szerelni az asztalra?

Ő: Lehetséges, ám ahhoz egy vasszorító is szükséges.

— Én: Azt is kérek akkor.

Ő: Azzal nem szolgálhatunk.

Sietve kiléptem az üzletből. Utána elmentem a Bajcsy-Zsilinszky úton levő nagy sportboltba. Ott nagyon udvariasan azt mondták, hogy nekik is csak hálójuk van. A Lenin körúton, a Nyugati pályaudvarral szemközti üzletben ugyancsak előadtam kérésemet. Egy elárusítónő felvilágosított, hogy külön hálót nem tud adni, és azt tanácsolta, vegyek egy teljes készletet, amelyben speciális háló és erősítő is van. Megvettem a készletet.

Miért kell a vevőnek, ilyen egyszerű sportkellékért végigjárni a várost?

Kun Imre
Budapest

SZÜKSÉGMEGOLDÁS

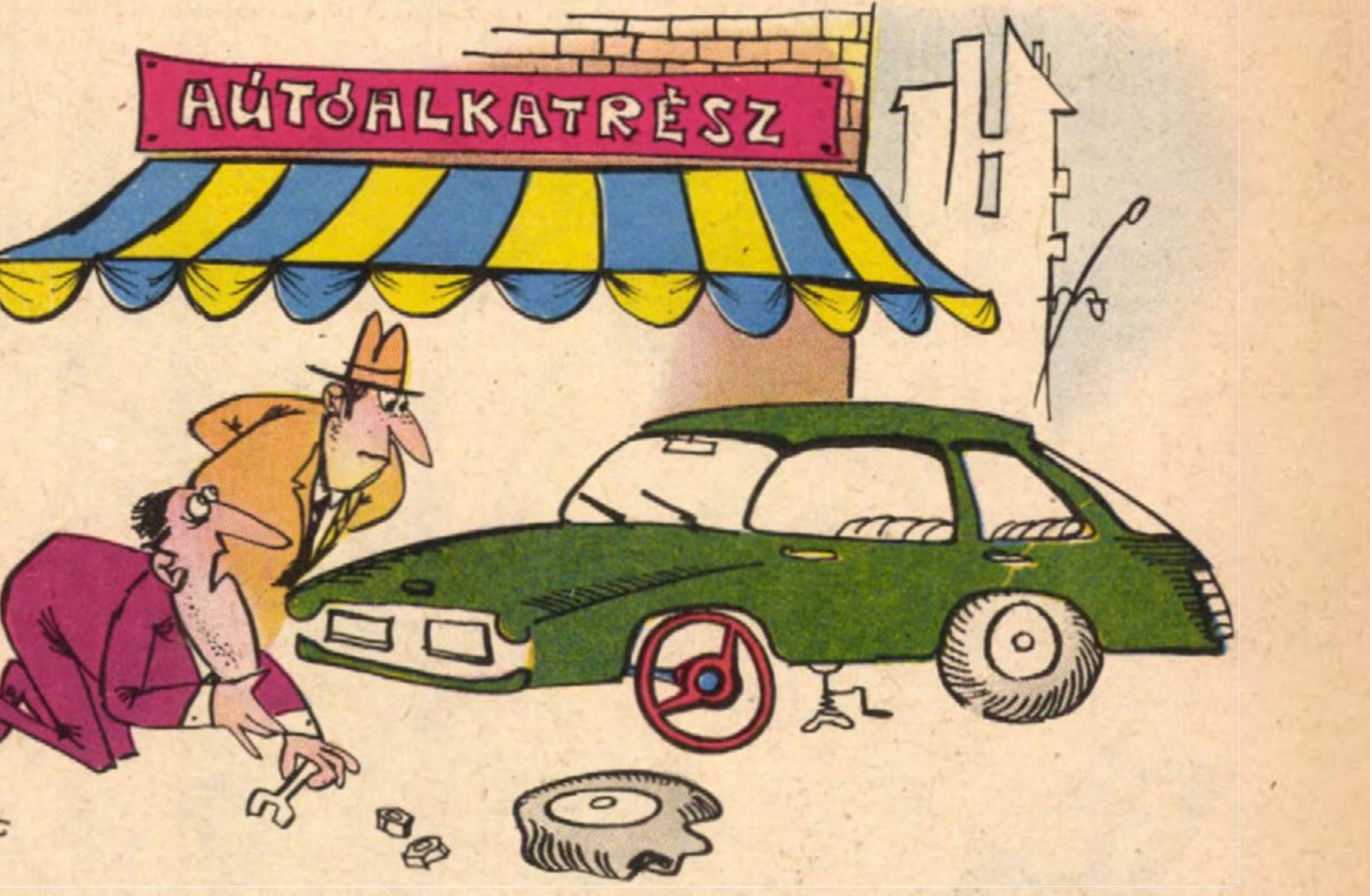

— Mit csináljak, ha gumiabroncs nincs, kormánykereket viszont korlátlanul lehet kapni? . . . .

VEVŐSZOLGÁLAT – SZEPSÉGHIBÁVAL

Régóta keresünk már teatűzhelyet a vas- és edényboltokban, de mindössze csak annyit sikerült elérnünk ez ügyben, hogy előjegyzésbe vettek bennünket.

Nagy örömünkre szolgált, amikor a Fővárosi Vas- és Edénybolt Vállalat Vevőszolgálatától megjött az értesítés: van teatűzhely, mehetünk érte.

Ám a kedves Vevőszolgálat egy kicsit figyelmesebb is lehetett volna. Ugyanis egy csillaghegyi bolt címét adták meg, ahová a tűzhelyért mennünk kellene, mi viszont Pesterzsébeten lakunk, s így a szállítás kissé körülményesnek és költségesnek ígérkezik.

Nem lehetett volna például a két erzsébeti vasbolt egyikébe kiszállítani a tűzhelyet, ahonnan mégis könnyebben hazavihetnénk?

Szabó Sándorné Bp., XX., Jókai u.

A WALESI HERCEG KABÁTJA

Az angol királyi család élete mindig „sztori" a nagyközönség számára, s nem telik el nap anélkül, hogy valamelyik angol lap ne foglalkozna a Buckingham-palota eseményeivel.

Manapság főként Károly, az ifjú walesi herceg a történetek középpontja. Nemrég erős bírálatot gyakorolt fölötte az Angol Szabómesterek Szövetségének lapja, a „Tailor and Cutter". A vád: a herceg rendetlenül öltözködik, olyan lompos, mint egy hippi.

A szabómesterek szövetsége később díszvacsorára hívta meg a herceget. Károly meg is jelent, s a jelenlevők megdöbbenve látták, hogy a walesi hercegen egy kopott, formájából kiment sportkabát van. Így vonult a díszhelyre, majd ledobta a kabátot, s kiderült, hogy alatta kifogástalan frakkot visel. Viharos derültség és tapsvihar tört ki.

Közjogi hatalma ugyan nincs a hercegnek, de humora, az van.

NINCSENEK AMERIKAI KATONÁK LAOSZBAN

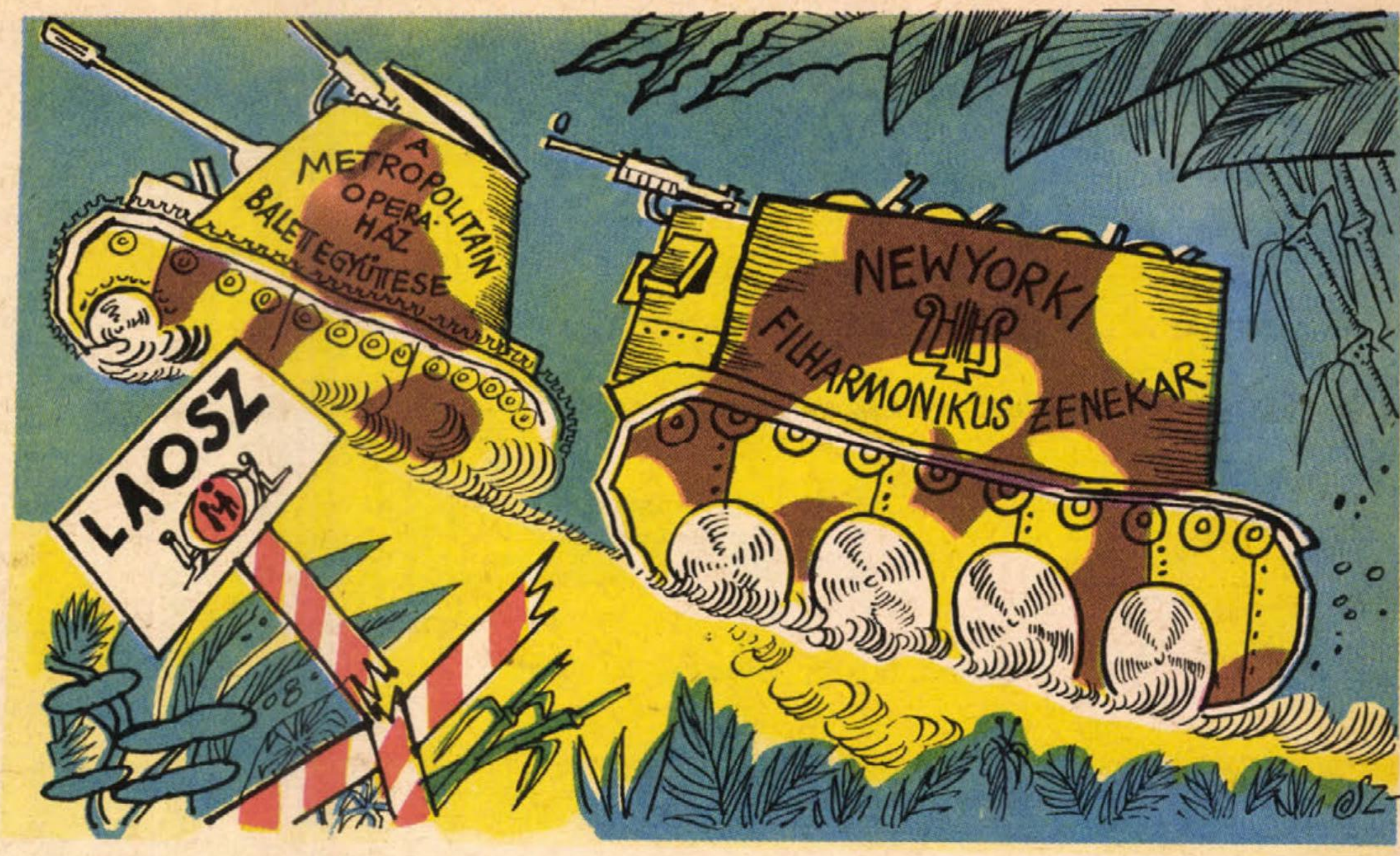
A METROPOLITAIN OPERA-HÁZ BALETTEGYÜTTESE
NEWYORKI FILHARMONIKUS ZENEKAR
LAOSZ

DZSUNGEL-TÖRTÉNET

①

Akkor már senki sem kereste az expedíciót, amely eltűnt a dzsungel mélyén, az áthatolhatatlan őserdőben, az úgynevezett smaragdzöld pokolban. Keresték őket helikopterrel, repülővel, küldtek utánuk keresőcsoportokat, de az erdő nem adta ki a foglyait. Az erdő hallgatott.

— Valószínűleg nem élnek már — mondták hivatalos helyen. — Nyugodt lelkiismerettel abbahagyhatjuk a keresést.

②

Három évvel később, a dzsungel felett, lezuhant egy postarepülőgép. A pilóta megmenekült, de az erdő — amelyben napokig bolyongott — nem volt kíméletes hozzá, talán még élvezte is a vergődését. Pók figyelheti így az áldozatát, a hálóba gabalyodott legyet.

A hetedik napon már nem bírta tovább. Egy óriásfa alatt leroskadt, és lehunyt szemmel várta a halált.

③

Egy fagallyakból összetákolt kunyhóban tért magához. Körülötte fehér emberek ültek: torzonborz hajú, szakállas férfiak.

— Kicsodák maguk? — kérdezte rémülten a pilóta.

— Ne ijedjen meg! Barátok vagyunk... Nem hallott még soha a Ransome-expedícióról?

— De igen. Néhány évvel ezelőtt olvastam az újságban, hogy eltűnt...

— Mi vagyunk azok... Három éve élünk itt a dzsungelben... És azt hiszem, sohasem fogunk kijutni innen...

④

Az expedíciónak négy tagja volt: egy svéd, egy angol, egy francia és egy magyar tudós. A reménytelenség, az erdei élet, az élelemért való harc felőrölte az idegeiket. A svéd tudós már apatikus lett: alig beszélt, legszívesebben egy fa tetején üldögélt és maga elé bámult. A chichu madarak rászálltak a vállára és fészket raktak a hajában.

— Az őserdő szélén lakik egy magyar — mondta a pilóta. — Épp most építi a házát és a házhoz vezető utat.

— Akkor megmenekültünk! — ordította a magyar tudós, és bukfencet vetett örömében.

A többiek értetlenül figyelték.

⑤

— Látom, nem értitek. Nos, akkor elmagyarázom. Ha mi, magyarok, építeni kezdünk, akkor az az első dolgunk, hogy kivágjuk a fákat az építkezés körül.

— De csak azokat, amelyek útban vannak — mondta a francia.

— És azokat is, amelyek majd útban *lesznek*.

— De mikor ér ide?

— Az csak idő kérdése — felelte a magyar, akivel madarat lehetett volna fogatni örömében. El is küldték, hogy fogjon néhány madarat vacsorára, úgyis kifogyott az ennivalójuk.

⑥

Teltek a hetek, a hónapok. A svéd tudós már le sem jött a fáról, és a bőre olyanná vált, mint a fa kérge. Néha még a kígyók is fának nézték a mozdulatlan férfit, és feltekerőztek a testére. A kunyhóban napról napra feszültebb lett a hangulat: gyakran összeverekedtek egy velőscsonton, vagy azon, hogy ki a soros tűzcsiholó.

Csak a magyar tudós nézett bizakodva a jövőbe. A többiek azt hitték, hogy megőrült, mert néha énekelt, azt énekelte, hogy: „Hallod-e Rozika te, gyere a moziba be..."

A hangja messzire elhallatszott, és a majmok visítozva menekültek el a környékről.

⑦

Másfél év múlva különös zajt hallottak.

— Mi lehet ez? Valamilyen vadállat?

— Uraim, ez a hang az elektromos fűrész hangja! Megmenekültünk! — mondta ünnepélyesen a magyar tudós, és az arcán végigperegtek a könnyek.

A pilóta térdre borult és hangosan imádkozott.

⑧

Az expedíció megmenekült. A magyar telepes kivágta a fél dzsungelt. Az expedíció tagjai arra kérték: egy fát kíméljen meg, azt a fát, amelyen a svéd kolléga ül, megaszalódva és összezsugorodva, de békességben és nagyon boldogan.

— Nem tehetem — mondta a magyar. — El fogja venni előlem a kilátást.

És habozás nélkül kivágta a fát.

Mikes György

PESTI SZMOG

– Van egy kis telkünk a Duna-kanyarban, mindig onnan hozunk egy kis erdei levegőt.

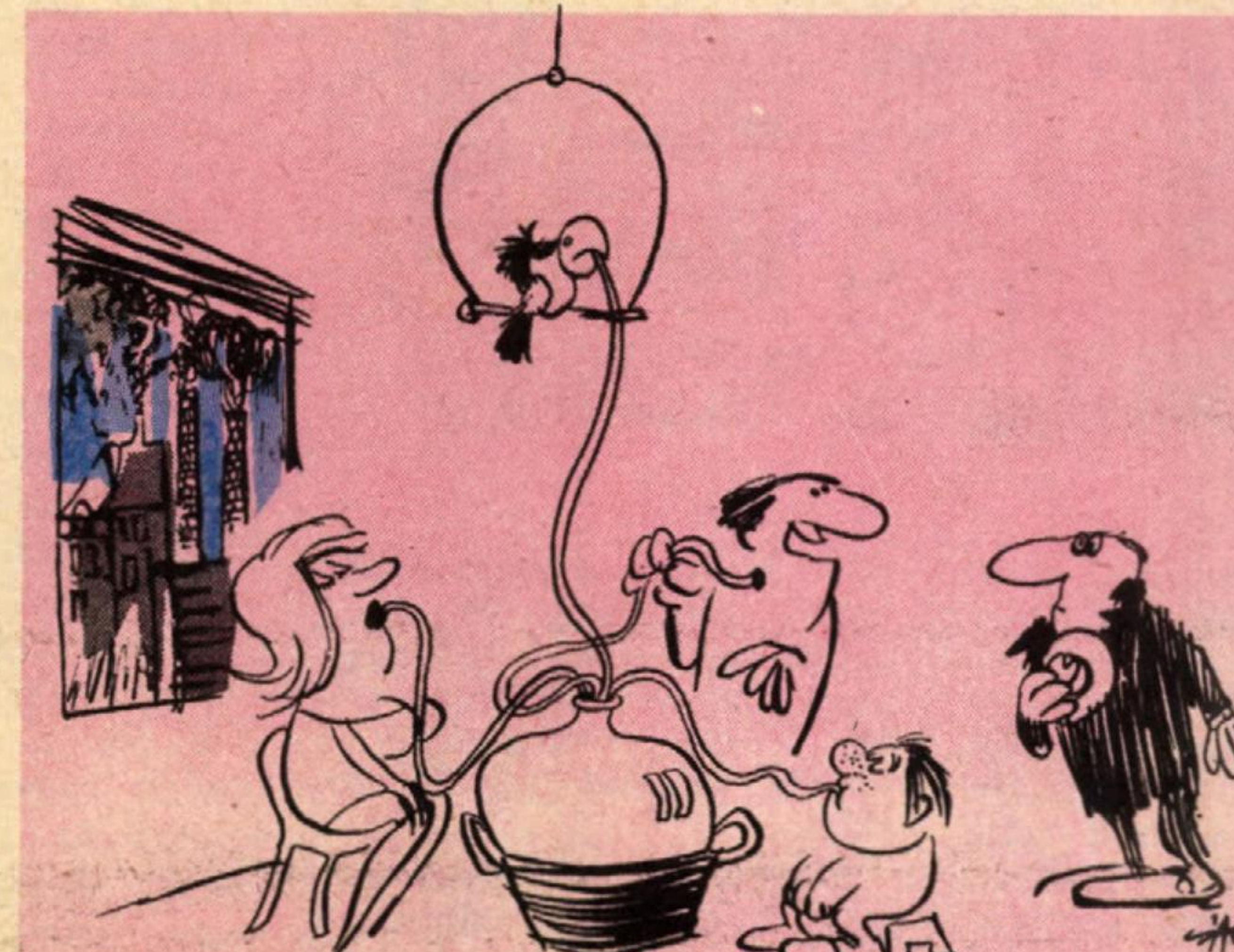

A PESTI ÁLLATKERTBEN

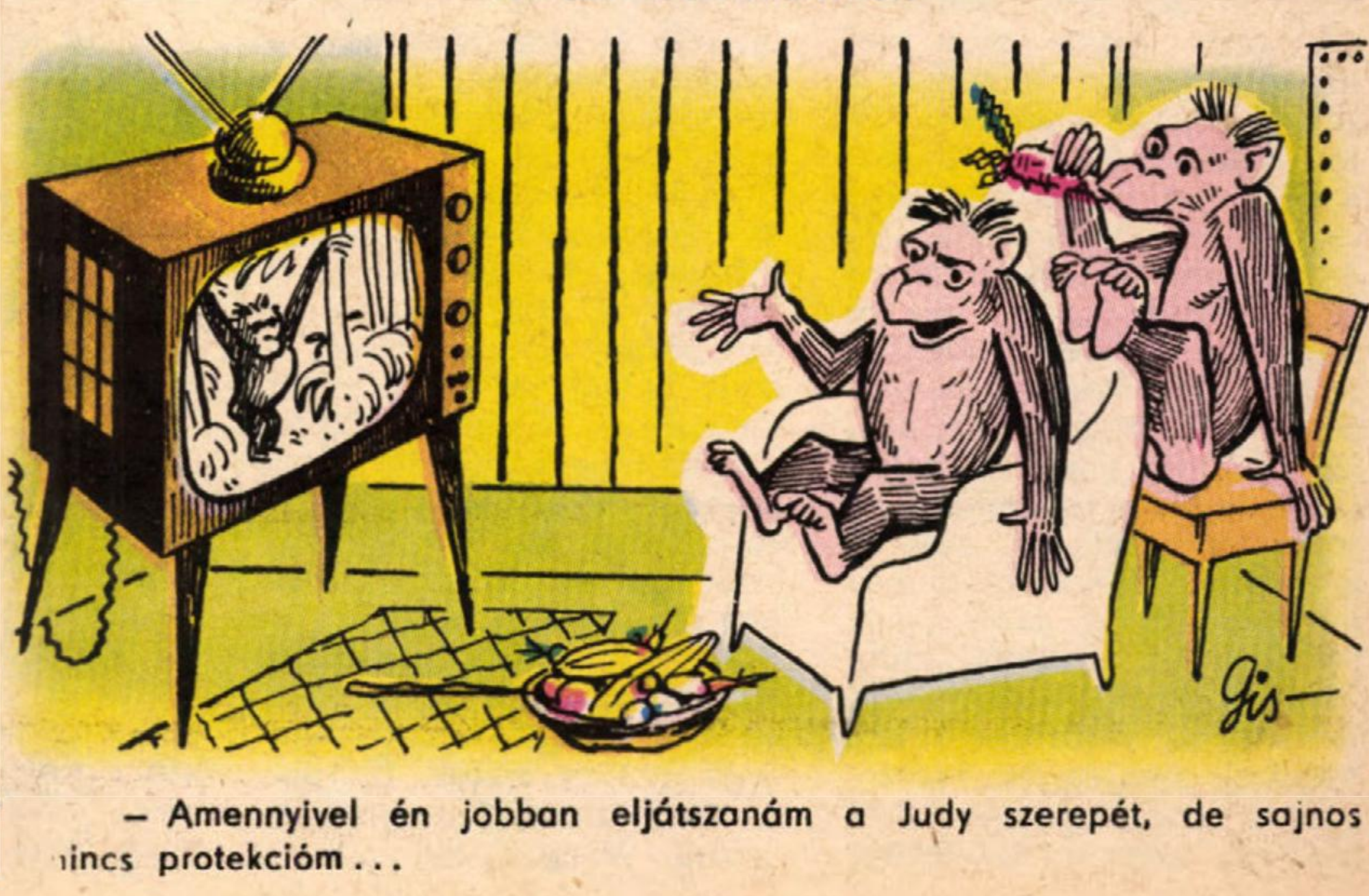

– Amennyivel én jobban eljátszanám a Judy szerepét, de sajnos nincs protekcióm...

ABSZOLÚT VÉKONY FAL

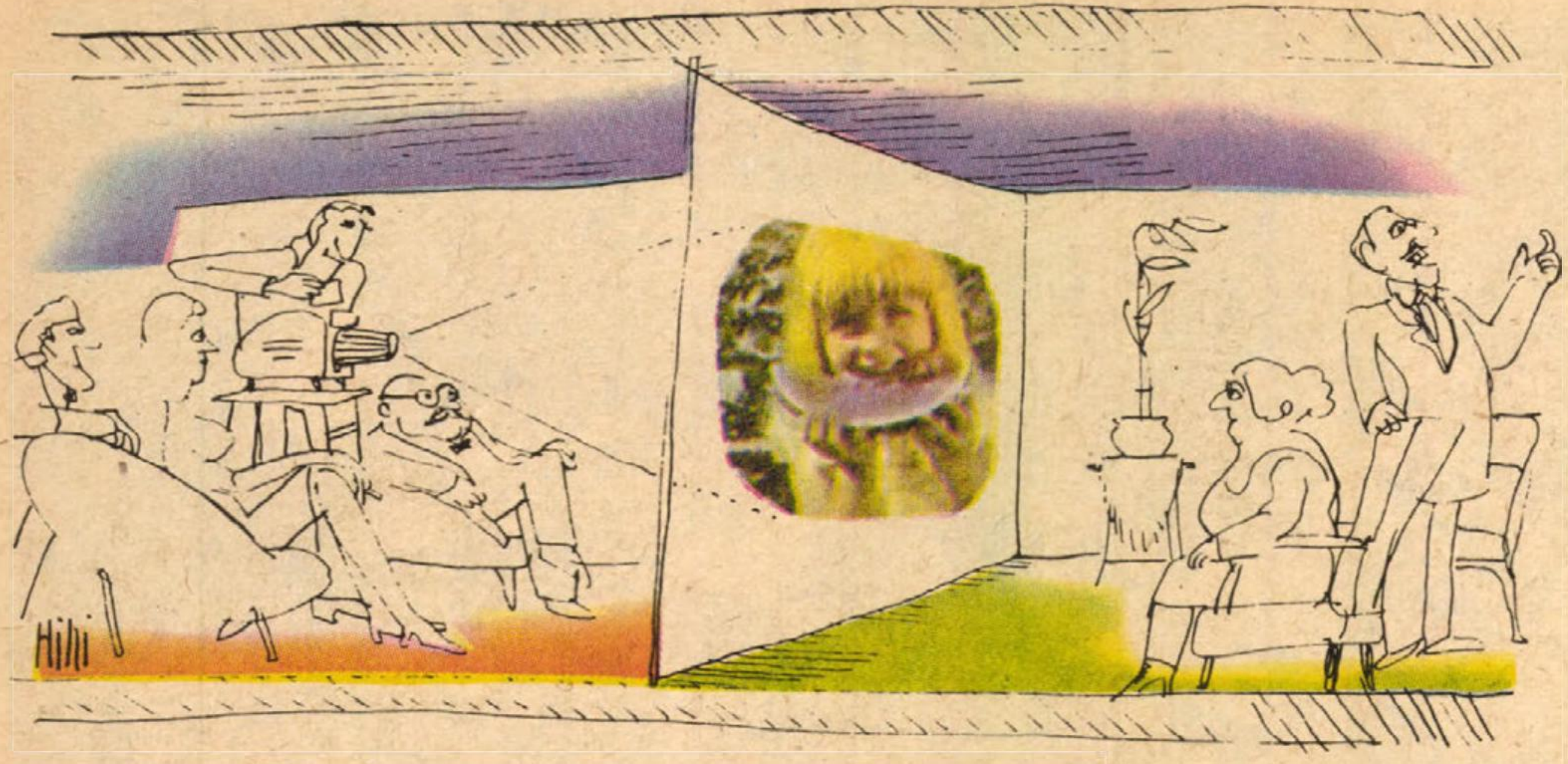

– Gyertek, a Kovácséknál diavetítés van!...

PESTI KRIMI

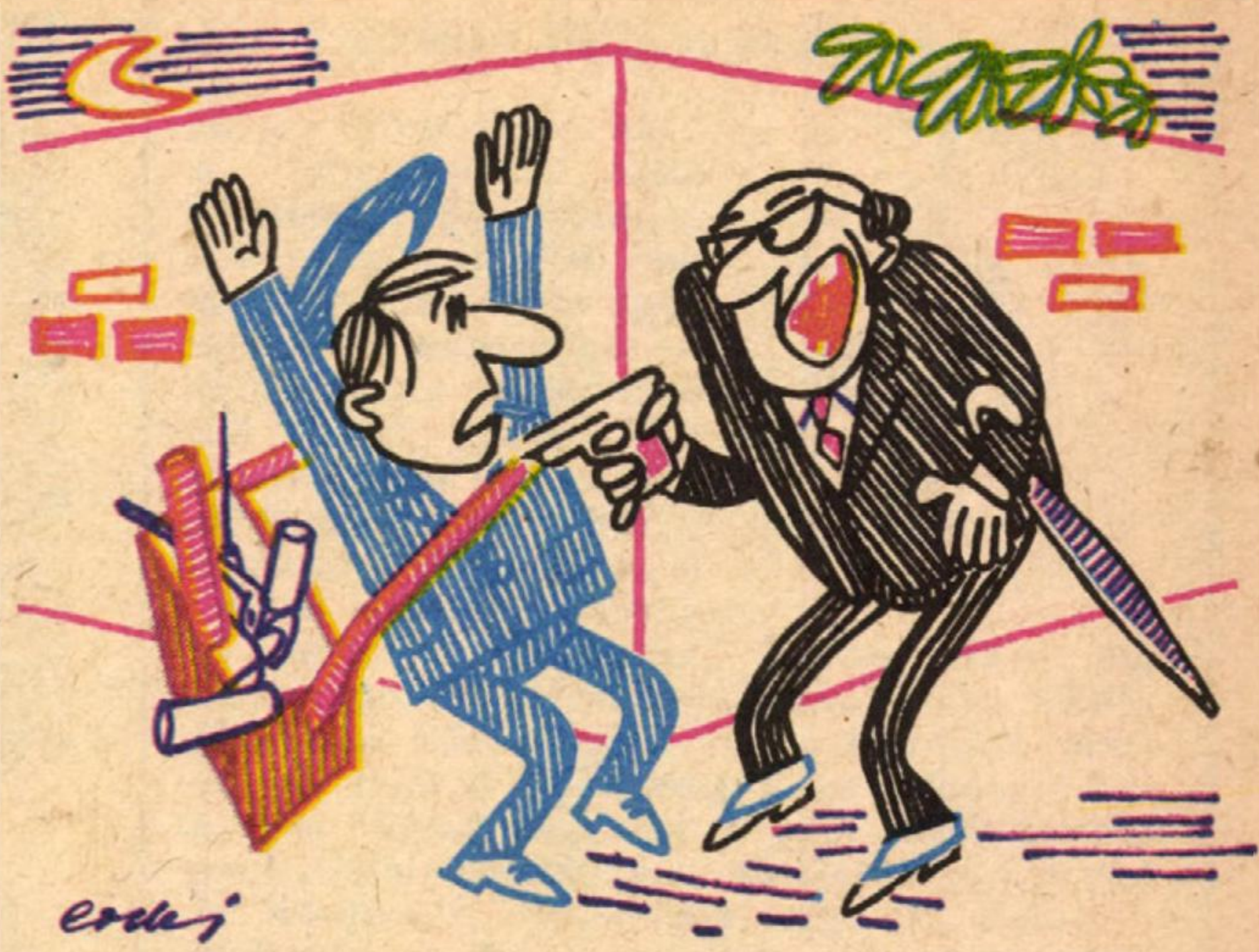

– Azonnal velem jön a Ló utca 8-ba, és megjavítja a vízcsapot!

ITT AZ IFJÚSÁGI TAKARÉKBETÉT

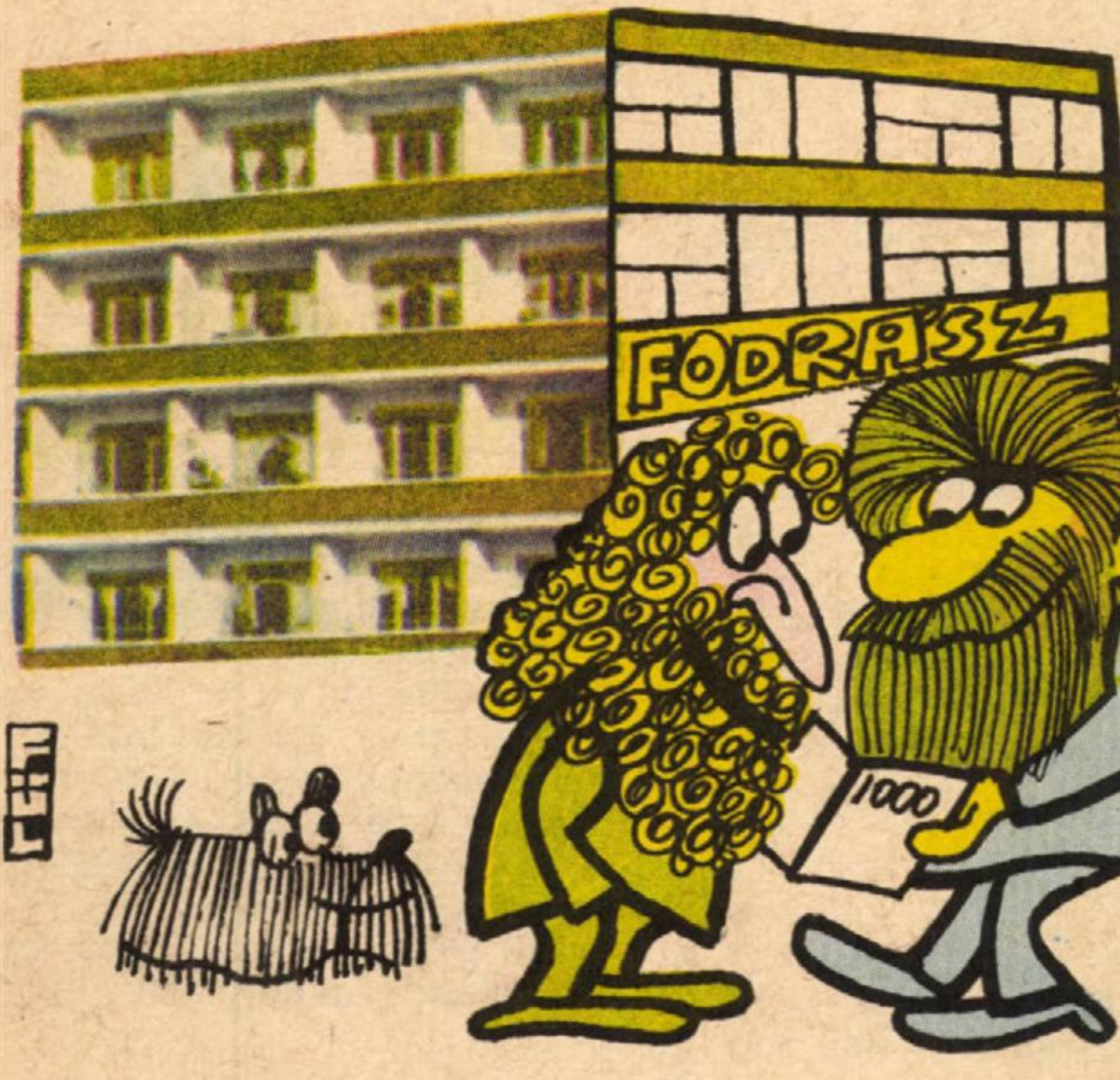

– Ezt mind a fodrászon spóroltam meg!

TAVASZI FÁRADTSÁG

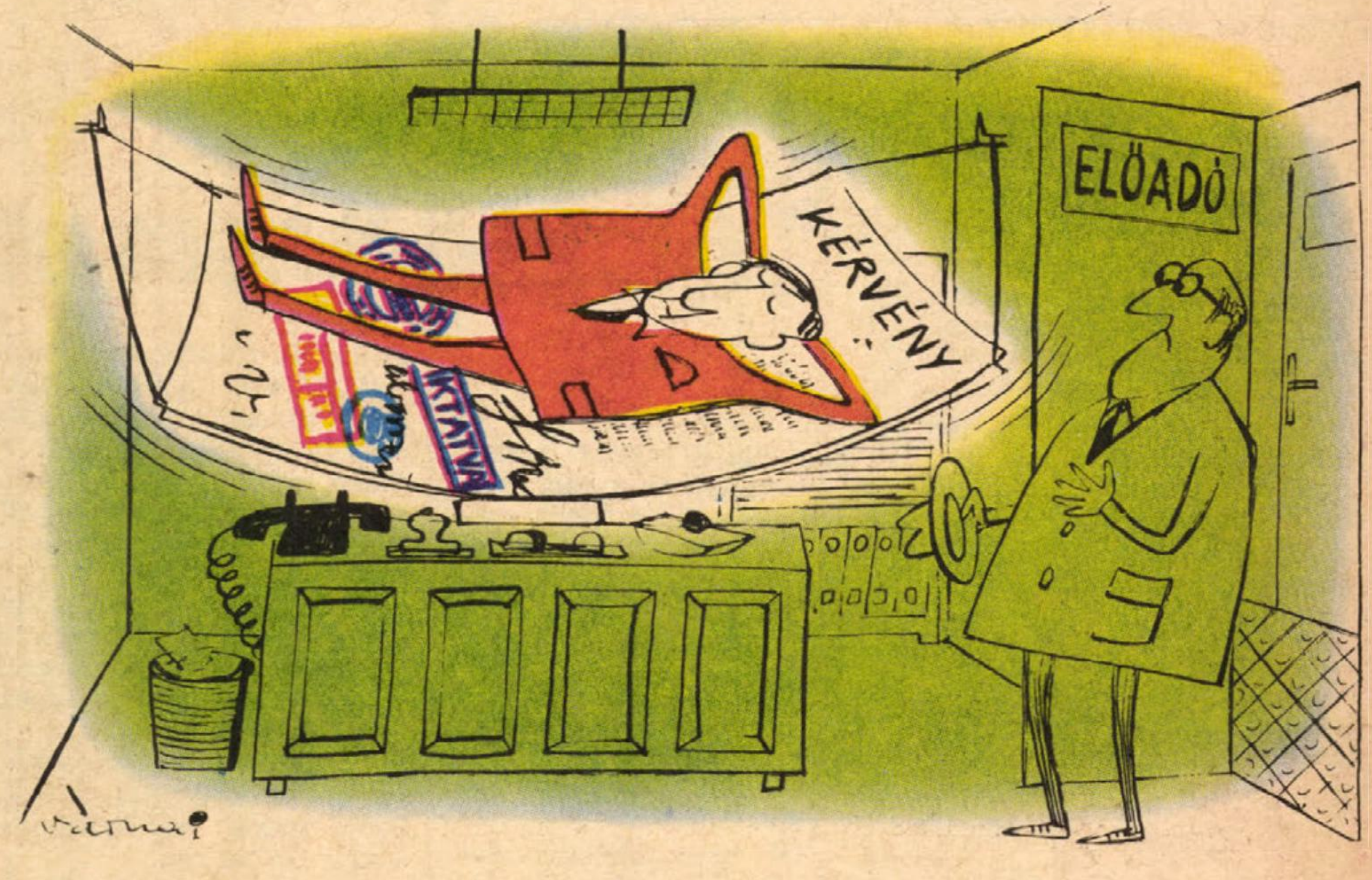

Többes nevelés

(LACIKA MONOLÓGJA)

Anyunak őszintén elmondtam, hogy miért lett rosszabb a tanulmányi átlagom. Földrajzból megérdemeltem a hármast, de Ilonka néni kettest adott tornából, pedig én jó tornász vagyok, minden gyakorlatot tudtam, arról nem tehetek, hogy Ilonka néni rosszkedvű volt. Anyu erre azt mondta, hogy bemegy a suliba Ilonka nénihez, és jól megmondja a véleményét. Kértem anyut, hogy ne szóljon Ilonka néninek, én ugyanis megkérdeztem tőle, miért adott nekem tornából kettest, amikor mindig meg volt velem elégedve, és meg is dicsért, azt felelte, hogy az iskolában csak a tanárnak van joga kérdezni és nem a gyereknek. Mert Ilonka néni nem olyan, mint Géza bácsi, akivel a gyerek mindent meg tud beszélni. Még azt is modtam anyunak, azért se menjen be, mert a srácok engem akkor kiröhögnek, hogy a szülő könyörög a tanárnőnek, de különben is kár izgulnia, mert a tanév végére ötösöm is lehet tornából, és lesz is.

Apu nekem adott igazat, de anyu mégiscsak bement Ilonka nénihez, aki azt mondta, hogy én vállat vontam és a kezemmel leintettem, amikor ő hozzám beszélt, és gúnyosan az arcába vigyorogtam. Én megmondtam anyunak, hogy ezen lehetne vitatkozni. Ilonka néni nagyon ideges. és olyankor félremagyaráz mindent, de nem folytathattam tovább, mert anyu két pofont adott, jobbról is meg balról is egyet, amit én elítélek a szülőnél. Apu otthon megvédett, de a pofonokat nem tudta visszacsinálni, a többi pofon viszont elmaradt, amit még anyutól kaptam volna.

Néhány nappal ezután anyu felháborodva mesélte apunak, hogy milyen komisz ember náluk Korponai kartárs, az ő csoportvezetője. Visszadobta azt a kimutatást, amin anyu három napig dolgozott, és olyan szépen megcsinálta. „Miért dobta akkor vissza?" kérdezte apu, mire anyu azt felelte, hogy: „Miattad, mert irigy, hogy te vállalatvezető vagy!" Apu erre azt mondta, hogy anyunak üldözési mániája van, hiszen Korponaival nem ismerik egymást. valami komoly okot bizonyára mondott Korponai, amikor a kimutatást visszadobta. Erre anyu azt mondta, hogy Korponai egy idegember, és azt magyarázta, hogy ő nem továbbíthat a Központnak több helyen átütött és radírozott kimutatást. És ha ő anyunak őszintén megmondja, hogy jobb munkát vár tőle, akkor anyu ne vonogassa a vállát és ne legyintsen, inkább arra figyeljen, amin dolgozik.

Ebben igaza van Korponainak, mondta apu, a beosztott nem viselkedhet így a főnökével, és apu azt is mondta, hogy anyu engem nemrég éppen azért pofozott meg, mert én ugyanúgy viselkedtem Ilonka nénivel a torna miatt, mint anyu Korponai bácsival a kimutatás miatt. A szülő nem tehet olyasmit. amit a gyerekétől rossz néven vesz, mert ez is a kettős nevelés egyik példája.

Ekkor én közbeszóltam: apu téved, mert nálunk a suliban a tanár bácsi egészen másképp magyarázta a kettős nevelést, amikor dolgozatot írtunk arról, hogy „Ki a jó ember?" Kelemen Lali azt írta a dolgozatába, hogy a szentek a jók, csodákat tesznek és feljutnak a mennyországba. A tanár bácsi megkérdezte Lalitól, hogy „Hol tanultad ezt, édes fiam, mert az iskolában nem, annyi szent!" Lali azt felelte, hogy ezt az anyukájától tanulta otthon. Erre mondta a tanár bácsi azt, hogy ez a kettős nevelés, és erről majd beszélni fog a szülői értekezleten, mert a jó ember az, akinek jó szíve van, segít másoknak is, becsületes, szereti az igazságot, harcol is érte, de azért nem kell szentnek nevezni.

Apuék erre nem szóltak semmit, de amikor én a nagymamának ezt elmeséltem, akkor ő azt mondta, hogy nálunk nem kettős, hanem többes nevelés folyik, mert mást mond apu is. anyu is, Kelemen Lali mamája és a tanár bácsi is. De a tanár bácsinak sincs egészen igaza, mert szent az én apukám, aki már tizenöt éve kibírja anyu szekírozását.

Földes György

NEMZETKÖZI NŐNAP

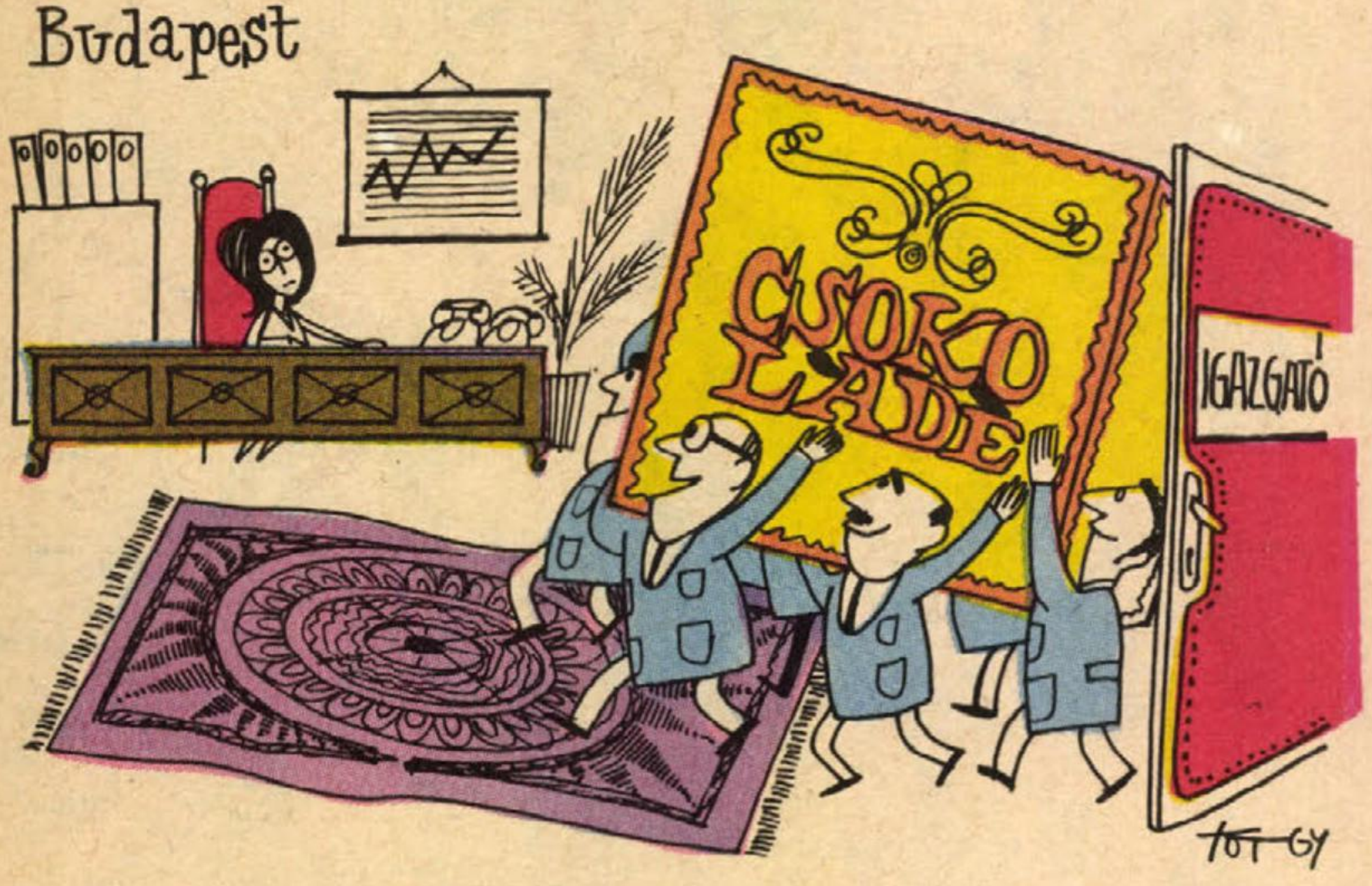
Budapest

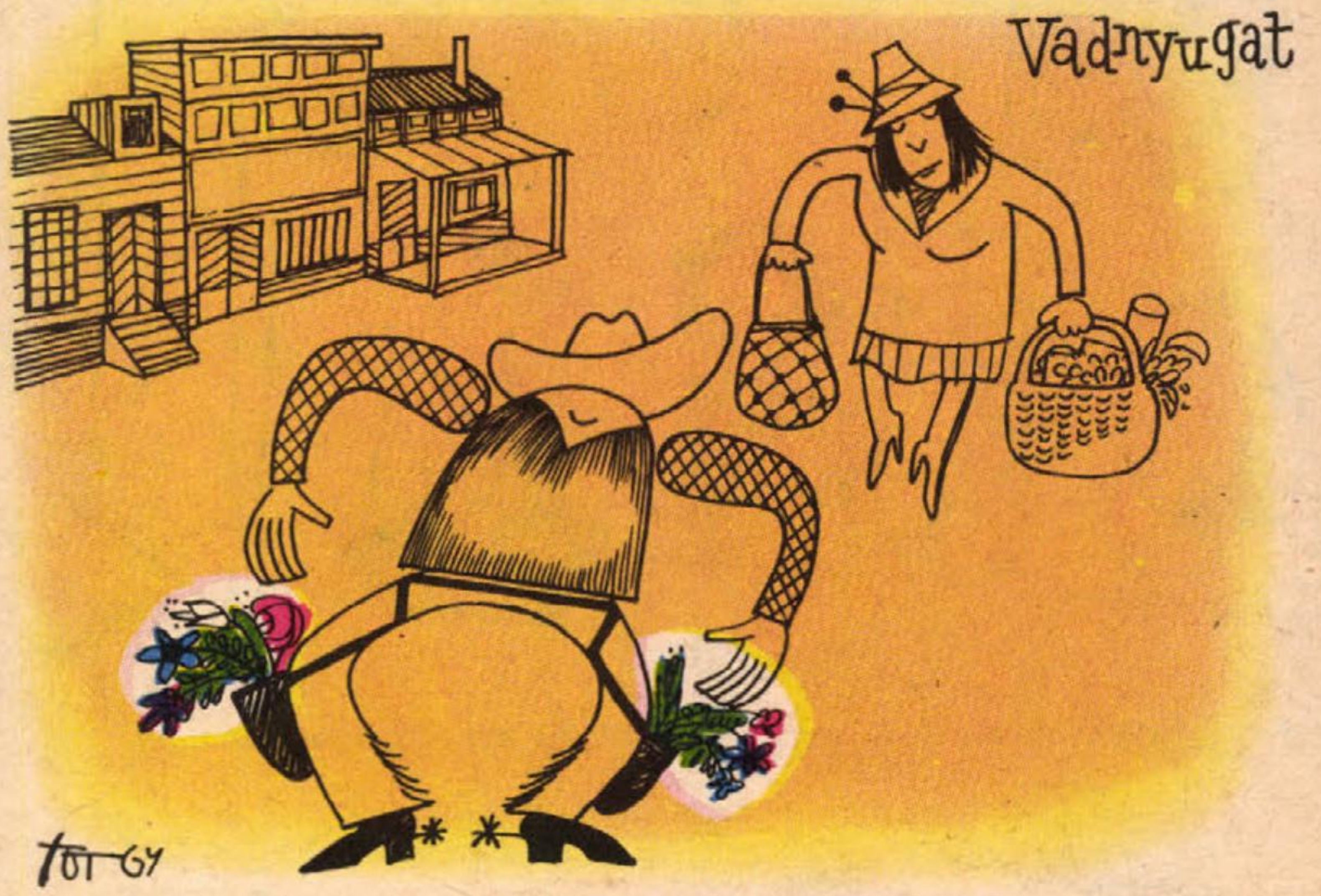
Vadnyugat

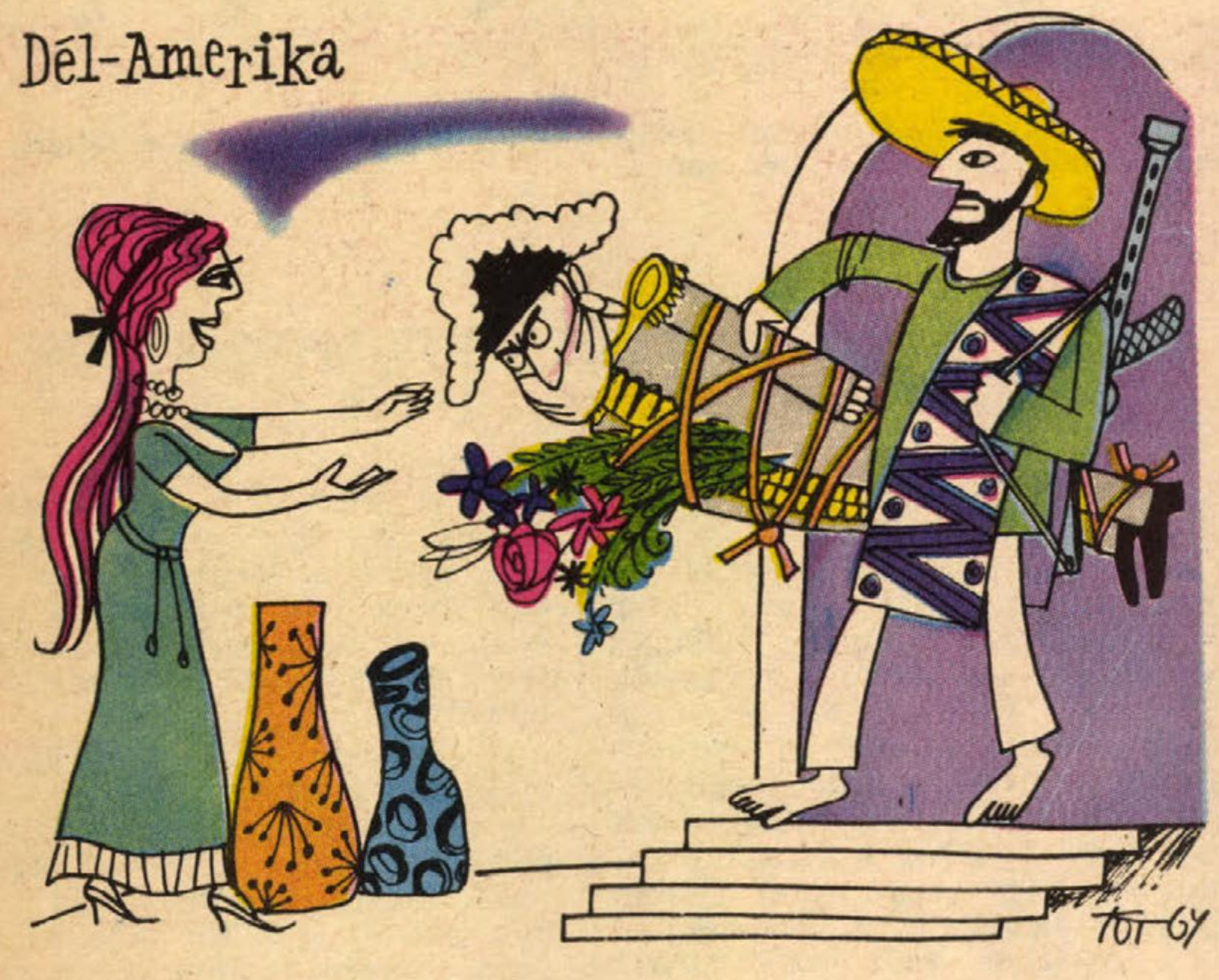
Dél-Amerika

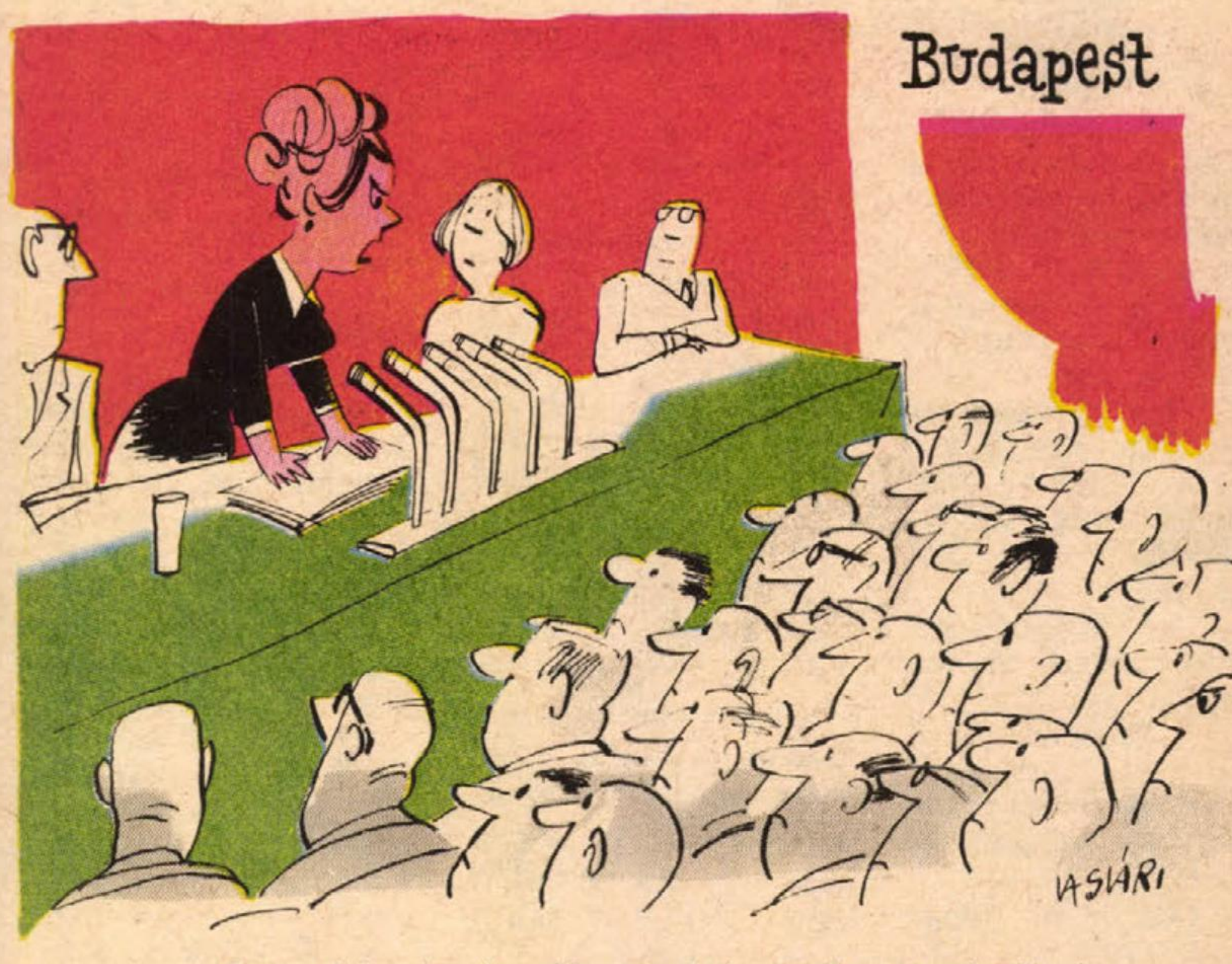
Budapest

– Tegye fel a kezét, aki nem érzi magát egyenjogúnak ...

TAVASZI MUZSIKA

A fiatalember kis kézikocsit húzott az udvarra.

— Ön bizonyára elárulná nekem — fordult a házmesterhez —, hogy ki utálja itt a szomszédját?

— Mindenki — mondta a házmester. — Ez egy modern ház.

— Mégis — erősködött a fiatalember. — Ki utálja a legjobban?

— Hááát — vakargatta tarkóját a házmester. — Talán özvegy Ón Gézáné háztartásbeli és Veitvinkel Dezső zenetanár. Nem vagyok a szavak embere, de Káin és Ábel puszipajtások voltak özvegy Ón Gézáné és Veitvinkel Dezső mellett.

— Nagyszerű — mondta a fiatalember. — Fogadja hálámat.

Kiválasztott a kézikocsiról egy csellót, és becsengetett özvegy Ón Gézánéhoz.

— Szíves engedelmével csellóznék önnél egy keveset — mondta és meghajolt.

Az özvegy rémülten pislogott.

— Fiatalember — mondta. — Ön megőrült!

— Korántsem. Úgy tudom, kegyed nem rajong a szomszédjáért, Veitvinkel Dezső zenetanárért.

— Enyhén fogalmaz, fiatalember. Veitvinkel Dezső zenetanár merő gonoszságból a rabicfal mellé állította az ágyát, és éjszakánként lavina módjára horkol. Kizárólag azért, hogy az őrületbe kergessen. Gyűlölöm, mint Belzebub a vízágyút.

— Ebben az esetben bizonyára méltányosnak találja, ha percenként egy forintot számítok a csellójátékomért.

— Nem értem — mondta az özvegy. — Mi lenne ebben a pláne?

— Asszonyom, ön három dolgot téveszt szem elől. 1. a fal vékony, 2. Veitvinkel Dezső zenetanár, 3. én nem tudok csellózni. Nos?

Az özvegy arcára lányos pír költözött, és tekintete a csendes hegyi tavakhoz vált hasonlatossá, amint átlátta a terv szépségét.

— Ó! — rebegte lágyan. — Hiszen ez... mondták már, hogy ön zseni, fiatalember?

— Igyekszünk, kérem. Valamiből élni kell ugyebár.

— És?

— Nem panaszkodhatom.

— Mi sem természetesebb. Sajnos pillanatnyilag csupán harminc forintot szánhatok erre a célra. Tudja, kérem, az özvegyi nyugdij ...

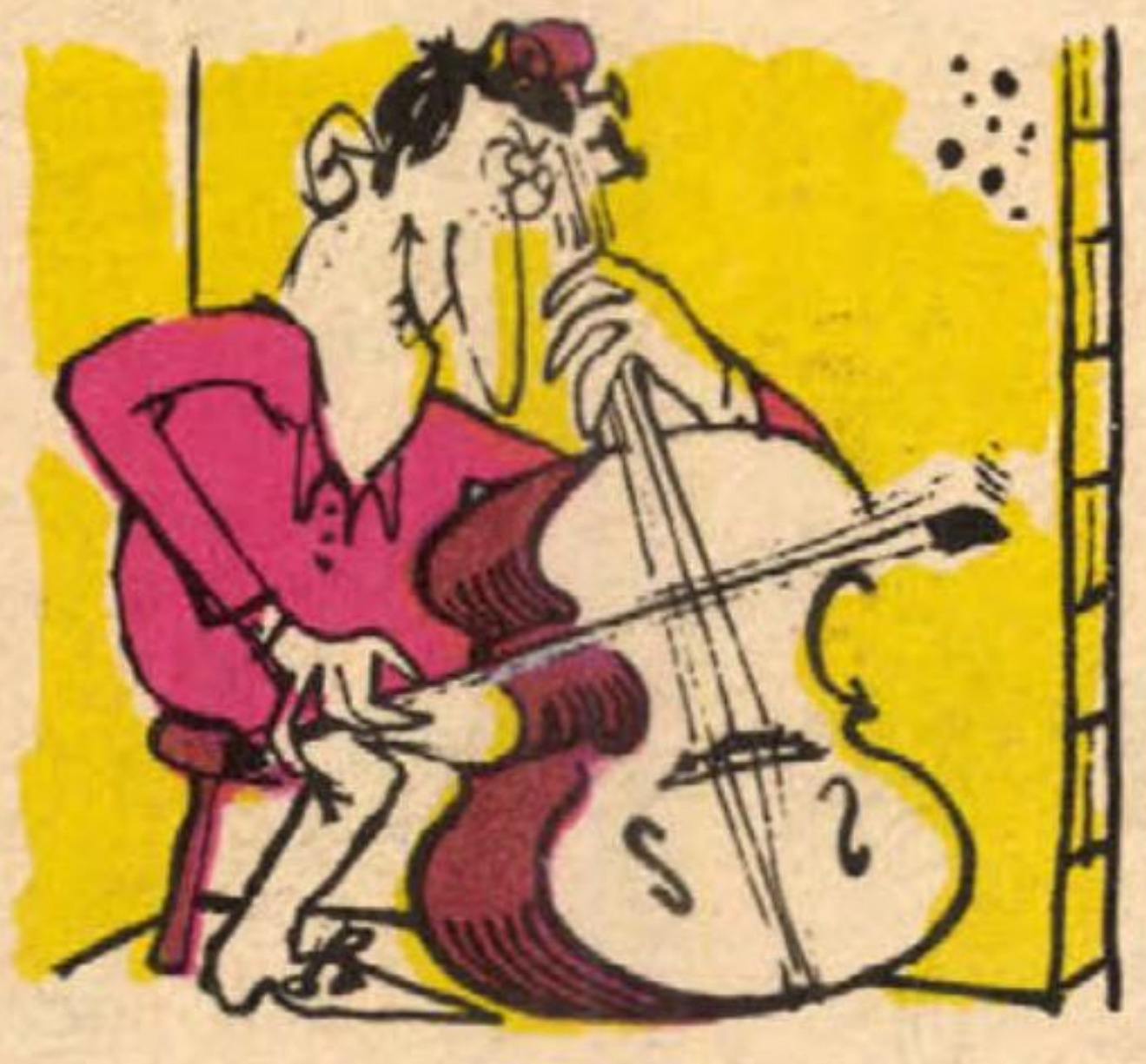

— Szóra sem érdemes, asszonyom. Erős akarattal fél óra alatt is maradandót alkothat az ember. Akkor hát engedelmével ...

A következő pillanatban tizenkét tavaszi macska kezdett nyeszeregni a húrokon. Tizenkét olyan tavaszi macska, amelyet egy tréfás kéz a farkánál fogva összekötözött. Az özvegy csecsemős gügyögések közepette tapsikolt. A szomszéd lakásból nyüszítés hallatszott, majd valaki két ököllel verni kezdte a falat. A fiatalember most variációkba kezdett. Száz elkárhozott lélek vonított a csellón, és száz közül egy sem értett a szolfézshoz. Az özvegy arcára szorította a kezét, és elragadtatottan sóhajtozott. A fal túlsó oldaláról halálhörgés szűrődött át, valaki tíz körmével kaparászta a rabicot.

Fél óra elteltével a fiatalember a lihthófba támasztotta csellóját, és bekopogott Veitvinkel Dezső zenetanár ajtaján.

— Uram — mondta —, tudomásom van arról, hogy az ön szomszédja, bizonyos özvegy Ón Gézáné alapvető ellenszenvvel viseltetik a horkolás iránt. Nos, hajlandó lennék percenként csekély egyforintos ellenszolgáltatás fejében akármeddig horkolni az ön lakásán.

— A terv rokonszenves — mondta a zenetanár. — Ön el sem hinné, de ez az elvetemült nőszemély képes volt csellót vásárolni, hogy sátáni futamokkal tépje ronggyá az idegeimet. Minthogy azonban a horkolás terén magam is értem el bizonyos eredményeket, kötelességem meggyőződni az ön képességeiről. Tartsunk tehát egy hangpróbát. Egy, kettő, és ...

— Krrrr ... böböböbö ... grhmgrhmgrhm ... pfiii — és egy hó végi hajrát tartó fűrésztelep neszeitől kezdett lengeni a csillár.

— Rendben van — mondta Veitvinkel Dezső. — A hangpróba klasszisról árulkodik. Ne is vesztegessük tovább az időt. Itt egy százas. Most 15 óra 07 perc. 16 óra 47-kor majd megbeszéljük a továbbiakat. Most pedig ... rajta, fiam ...

A fiatalember mély lélegzetet vett, ebben a pillanatban azonban velőtrázó csellózás harsant fel a fal túlsó oldalán. Tizenkét tavaszi macska nyeszergett a húrokon a farkánál összekötözve. A fiatalember sajnálkozva adta vissza a százast.

— Ilyen körülmények között természetesen nem vállalhatom — mondta. — A szomszédjának fogalma nincs az üzleti tisztességről. Úgy látszik, magnóra vette a koncertemet! Rémes, micsoda emberek vannak!

Peterdi Pál

GOROMBA MÜVEZETŐ

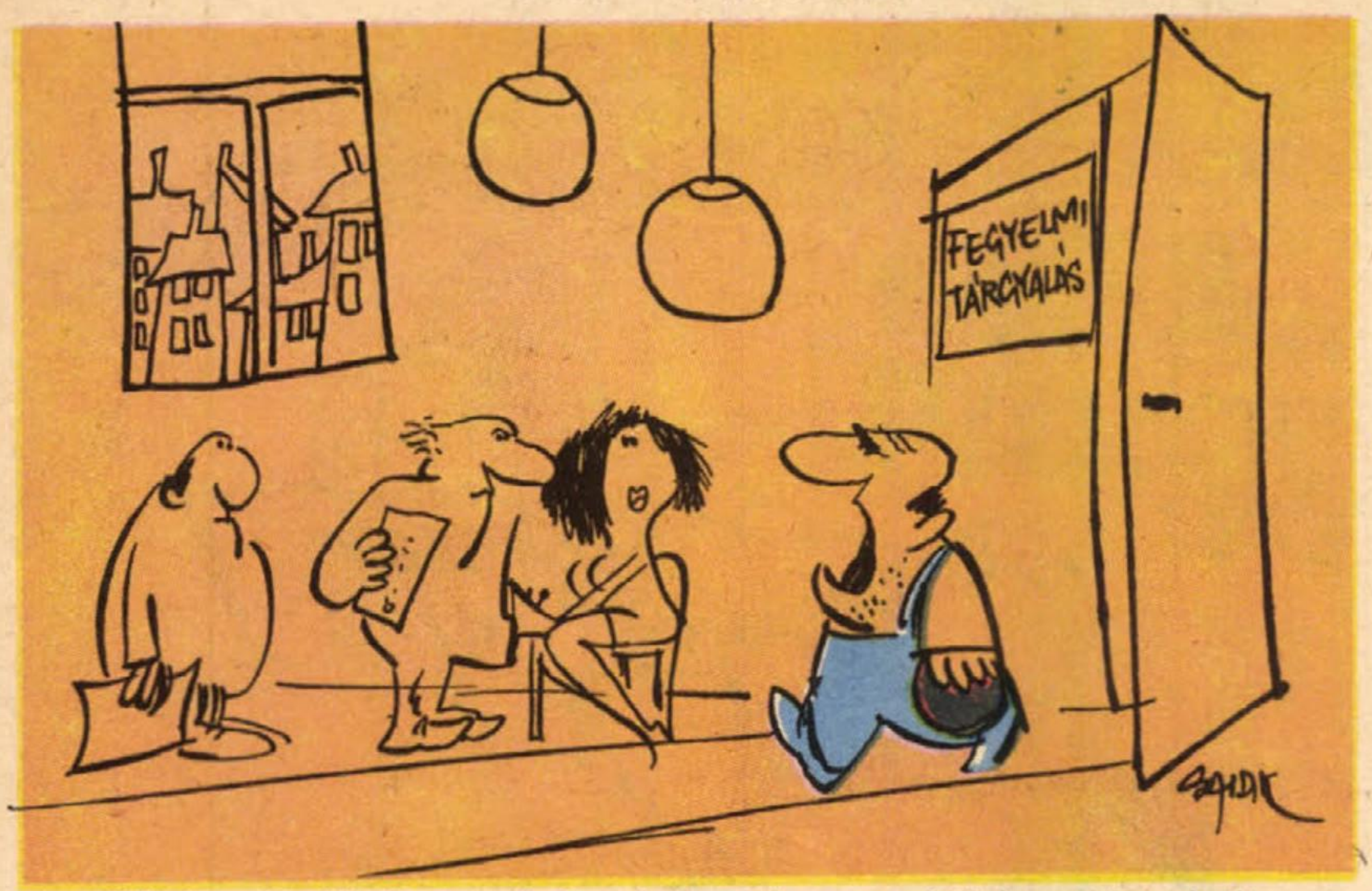

– Fél évre kisebb hanggal visszahelyeztek az eredeti beosztásomba!

5 vicc

Egy amerikai férj felelősségre vonja felesége csábítóját:

— Vegye tudomásul, hogy az elrejtett kamera mindent megörökített. Tessék! Egy felvétel az ágy előtt! Egy felvétel az ágyban! Egy felvétel magáról öltözködés közben! Mit szól ehhez?

— A másodikból kérek három másolatot...

*

Párizsi orvos rendelőjében hangzik el a kérdés:

— Doktor úr, fogyni szeretnék, mit ajánl?

— Nézze, Madame, ingassa a fejét balról jobbra háromszor-négyszer egymás után...

— És ettől le lehet fogyni?

— Természetesen.

— Mikor kell ezt csinálnom, reggel vagy este?

— Nem, hanem minden étkezéskor, amikor megkínálják!

*

A skót rendőrjelöltek vizsgáján megkérdik McDoodle-ot:

— Az utcán csoportosulást lát, vagy száz ember hadonászik, kiabál, vitatkozik. Egyedül érkezik oda, mit tud tenni szétoszlatásukra?

McDoodle gondolkozik, aztán kivágja:

— Leveszem a sisakomat...

— Tessék?

— ... és jótékony célra gyűjteni kezdek!

*

A vámőr beszól a határon megálló gépkocsiba:

— Konyak? Cigaretta?

A vezető válasza:

— Igazán nagyon kedves, megelégszem egy kávéval is...

*

— Doktor úr, segítsen a férjemen. Azt hiszi magáról, hogy ő tévékészülék!

— Hm. Ritka eset, valóban. De van itt egy tabletta. Ha ezt beadja a férjének, másnapra meggyógyul!

— Köszönöm, doktor úr... De várjunk csak: holnap még az Angyal van a tévében. Hasson csak az a tabletta holnapután!

NEM VIGYÁZNAK AZ ÖREGEKRE

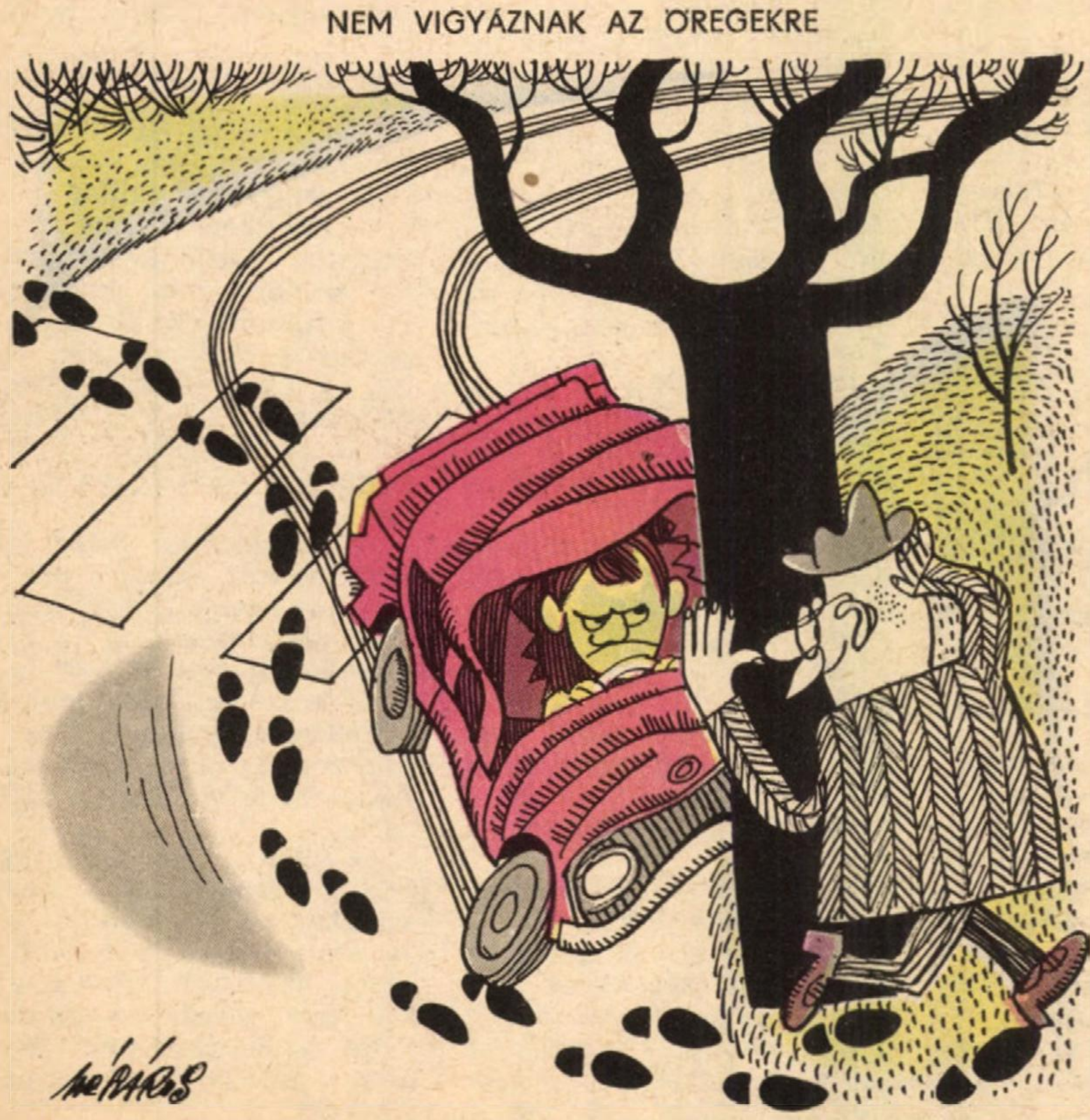

A nyugdíjas bosszúja

AZ ESZMENYI TITKÁRNŐ

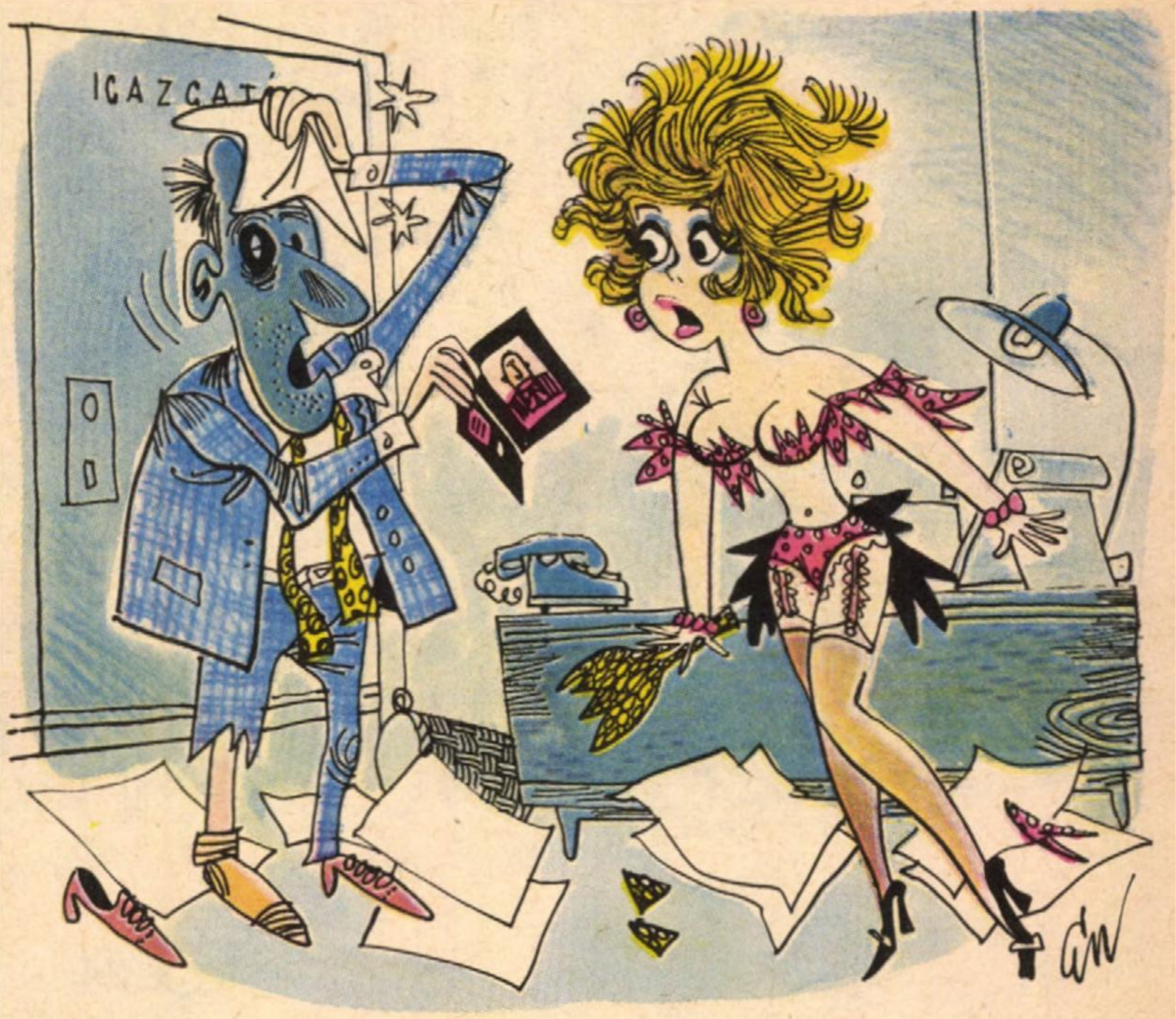

– Bocsánat, nem tudtam, hogy a minisztériumból jött. Azt hittem, egy szimpla ügyfél akar bemenni...

SZÍVSZORÍTÓ TÖRTÉNET

Egy gyönyörű, langymeleg, holdas nyári estén történt, hogy Dreibein Jeromos kiballagott a Margitszigetre. Meg kell jegyeznem, hogy e ballagás idején élesebb szemű megfigyelők Dreibein Jeromos oldalán egy szelíd lelkű hajadont is észrevehettek. A türelmesebb megfigyelők viszont arról számolhattak be, hogy Jeromos a jelzett hajadonnal négy óra nulla három perckor hagyta el a Szigetet.

A szerelem még soká tartott (negyvennyolc órán is túl), ám azután véget ért, s Jeromos végül tökéletesen el is feledte. Olyannyira, hogy amikor tavasz felé a kézbesítő valami papirost hozott neki, törnie kellett a fejét, ki a csuda is lehet az a Szende Ibolya és fia, Ferenc, akinek ügyében ő ezentúl havi gyermektartást tartozik fizetni.

A csapás nagy volt. A sajgó zsebre azonban balzsamos írt hozott az idő, mely ismét fölmelegedőben volt. Így történt, hogy eljöve az a gyönyörű, langymeleg, holdas nyári est, amelyen Dreibein Jeromos — fájdalmát enyhítendő — újfent kiballagott a Margitszigetre. Ezúttal sem volt egyedül (mindig is társasági lénynek ismerték), s két óra ötvenkilencnél most sem adta alább. Aztán persze ismét eljött az ősz, az elszáradó gallyak és szerelmek évada, majd a hosszú és fogvacogtatóan hideg tél, amelyet azután — a természet rendjének megfelelően — fölváltott a kézbesítő újabb kötelezvénye: ettől Jeromosnak végre melege lett.

— No, nem baj — vigasztalta magát —, majd ráverünk a munkára. Ott egye meg a rosseb.

És rávert. Mert hát két darab gyermektartáshoz meg kell fogni a dolog végit. Később rájött Jeromos: addig volt aranyélete, míg csak két szép emléke jutott az eszébe havonta. Mert hát — kell-e mondanom? — eljött egy újabb gyönyörű, langymeleg stb. este. Egy óra harminchárom perc, ősz, tél, kézbesítő. Aztán esztendőre a következő. Mit cifrázzam? Így ment ez évről évre. Hogy egészen pontos legyek: éppen tizenhét évig. Jeromos, szegény, egyre jobban iparkodott megfogni a dolog végit, de ez egyre rosszabbul ment neki: hja, akiről ennyi bőrt lenyúznak...

— No, nem baj — mondogatta magának, született derűlátó lévén —, a Szigetet befejeztem, jövőre pedig már keres a Ferkó, legelső forró kötelezvényem tárgya; akkor már majd a fiú támogat engem, s tüstént könnyebb lesz minden.

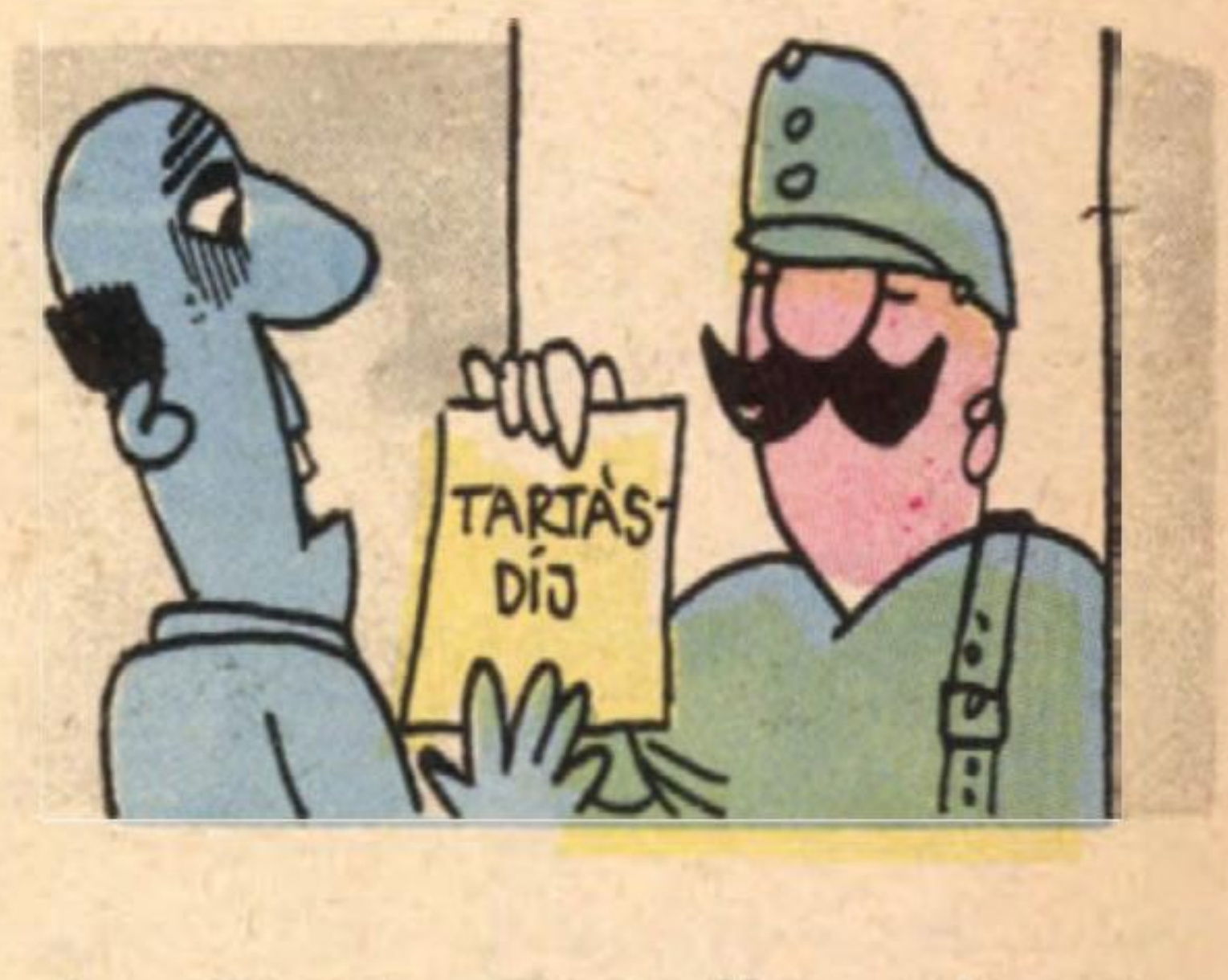

Az igazat megvallva, Jeromos igen-igen türelmetlenül várta azt a napot, amikor a kézbesítő végre egyszer hoz is neki valamit.

Hozott is. Egy kötelezvényt. Gyerektartásról. Tudniillik, ahogy az iratokból kitetszett, az az átkozott kölyök, az a csirkefogó, még a nyáron elcsavarta valami csitrinek a fejét a Szigeten, s most itt a komplikáció. Minthogy pedig nevezett Szende Ferenc alperes még nem töltötte be tizennyolcadik életévét, az atya kötelezteti a gyermektartás megfizetésére, annál is inkább, mivel a törvény III-B törve 1946. 368 per kis dé pontja értelmében...

Olykor, gyönyörű, langymeleg, holdas nyári estéken egy dúltan loholó agg látható, mint valami különös, derengő jelenés, a Sziget sétányain. „Emberek, gondolkodjatok!” — rikkantja néha a padok irányába, ahol összefonódott árnyak sötétlenek.

Sokan jehovistának vélik.

Timár György

TAVASZVÁROK

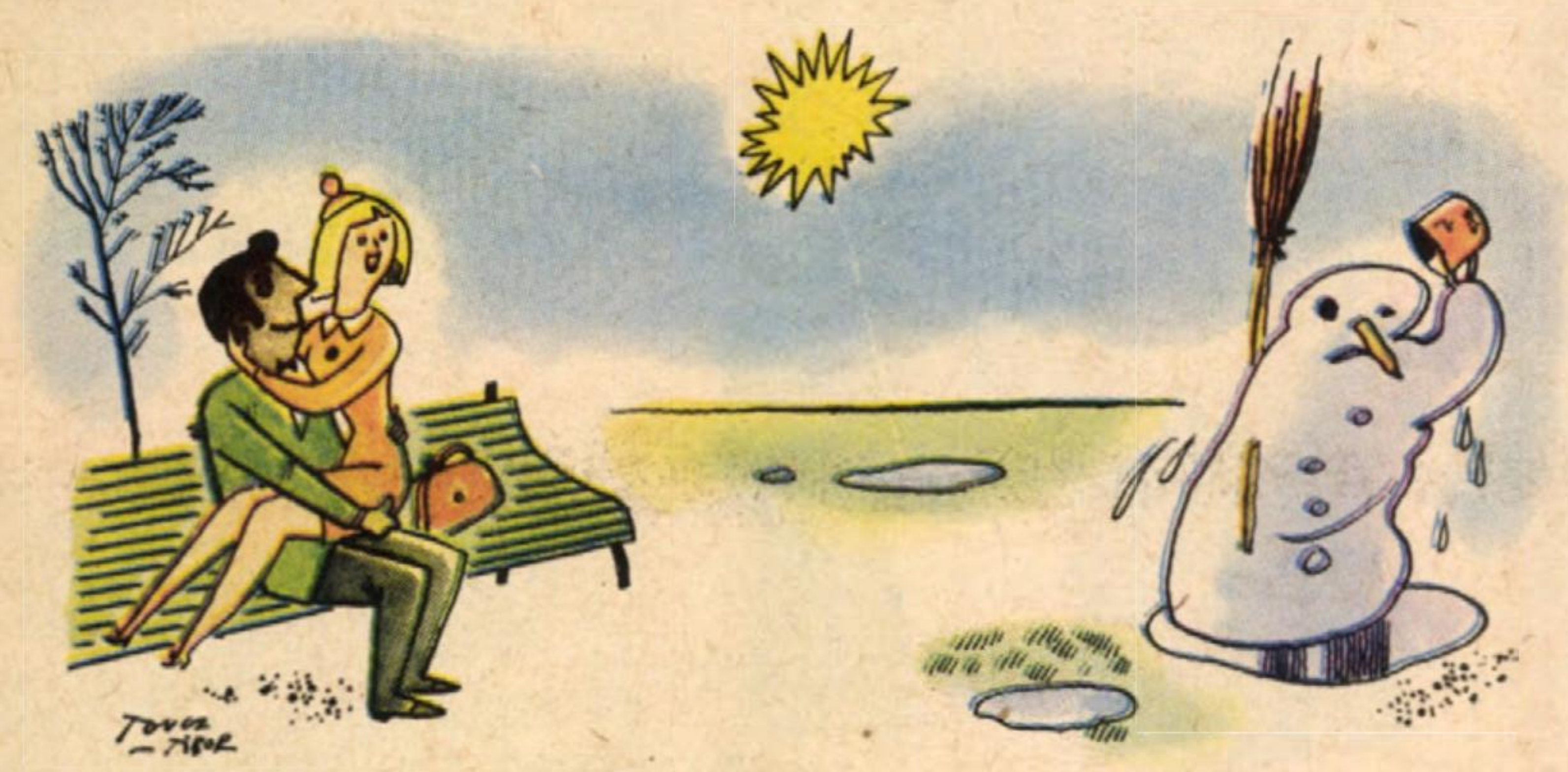

– Na, végre elmegy!...

MŰ-
KORCSOLYA-
SZAKÉRTŐ

– Pedig milyen jól együtt volt a zenével!...

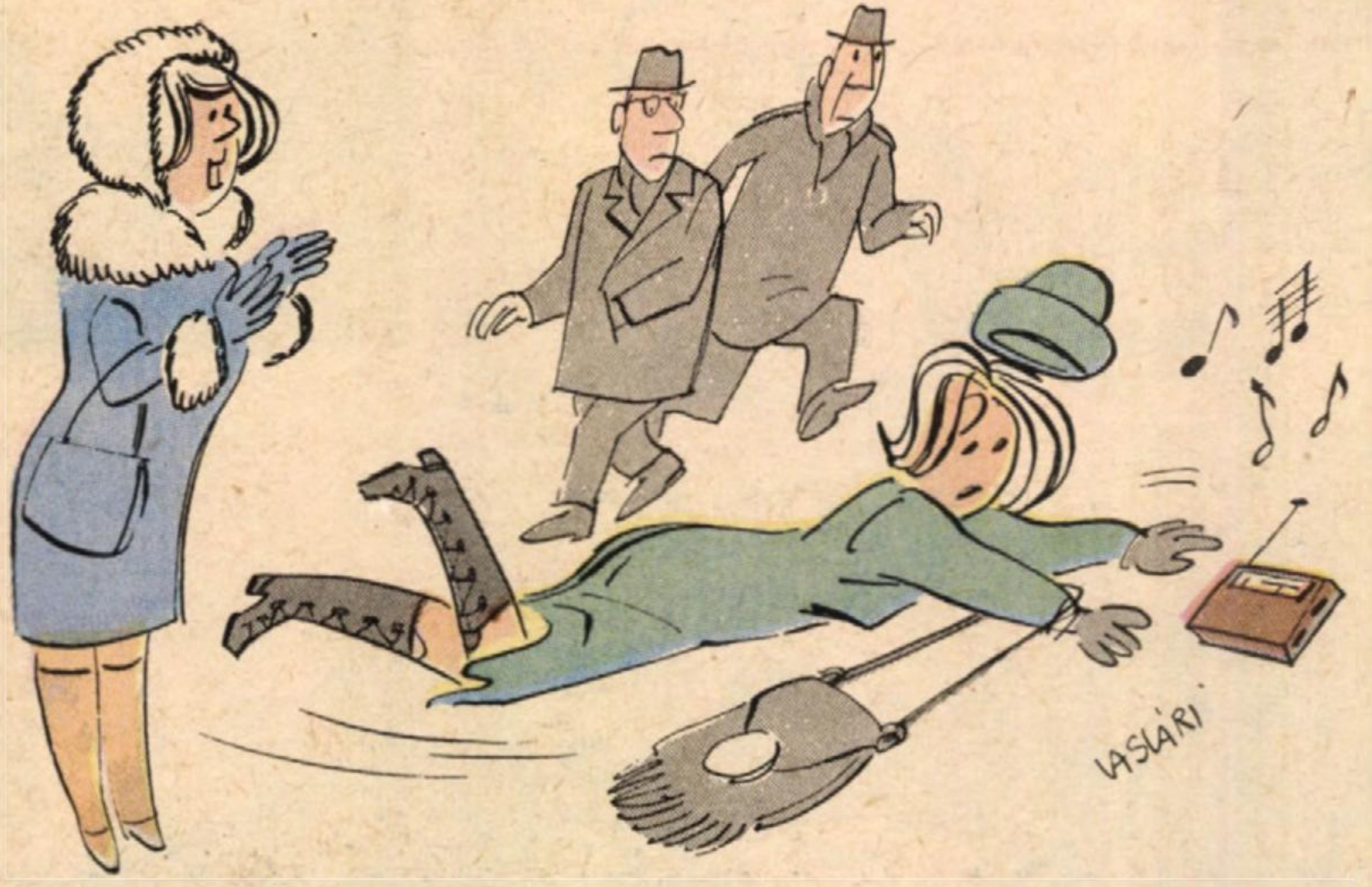

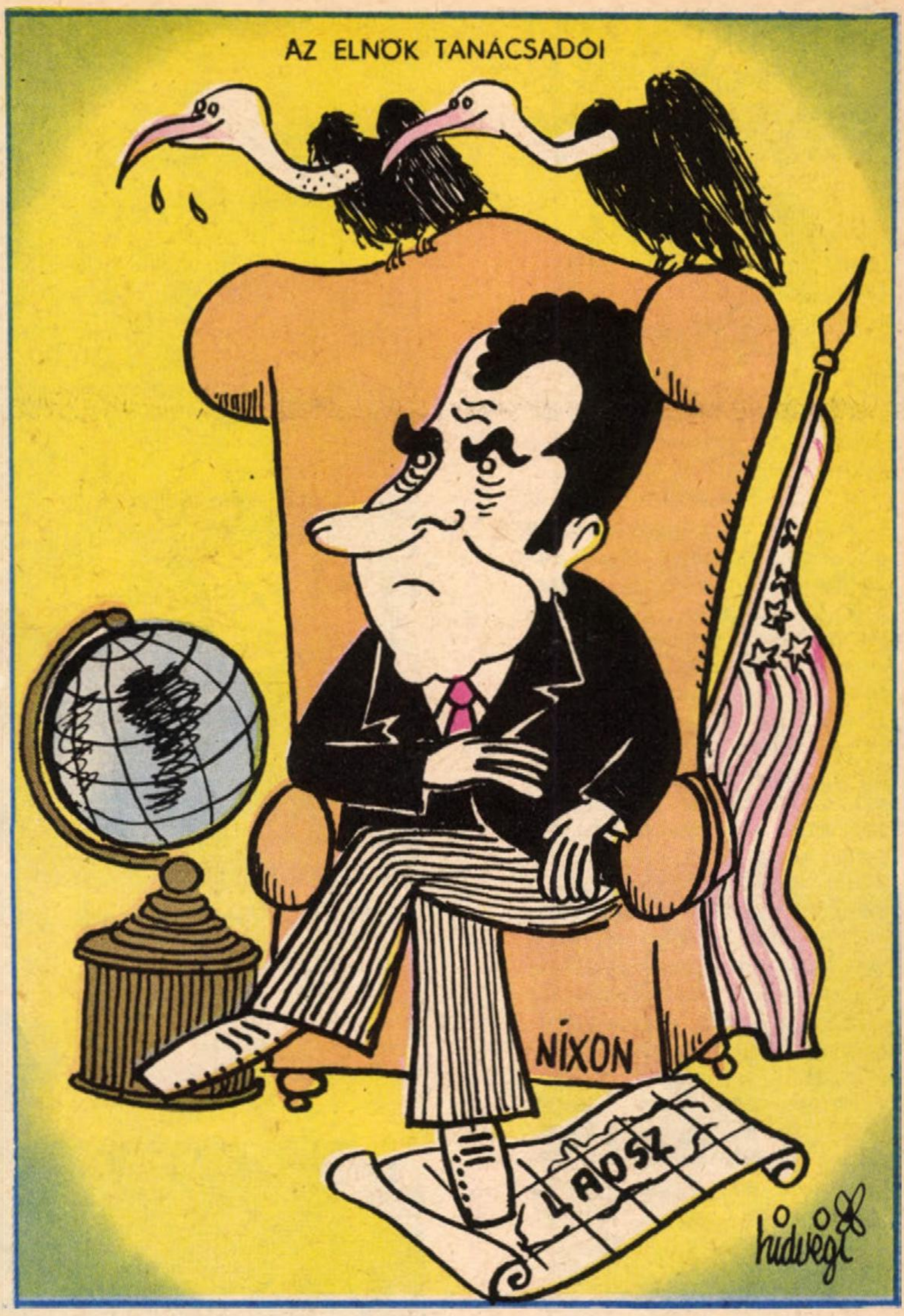

AZ ELNÖK TANÁCSADÓI

VALAHOL AMERIKÁBAN

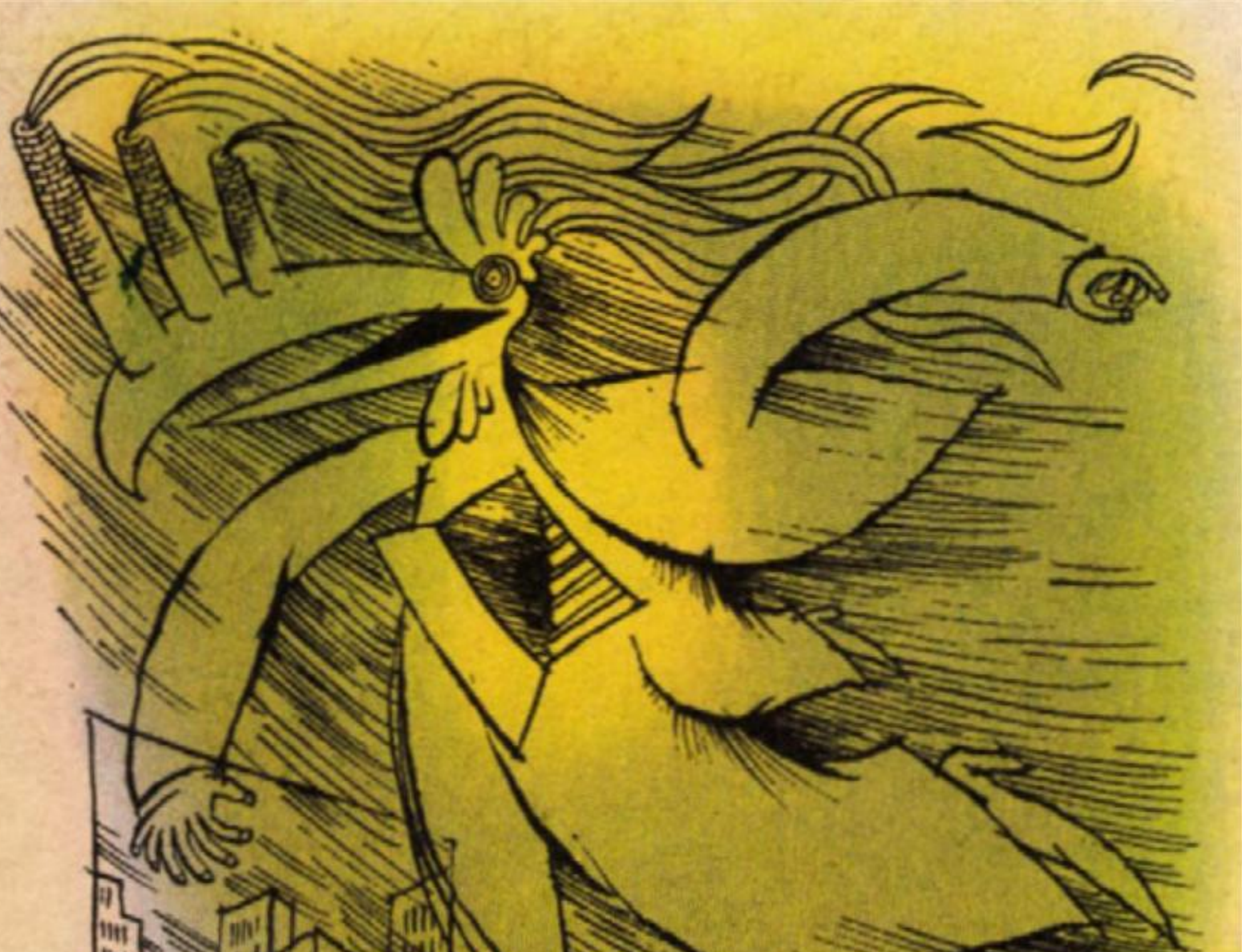

– Furcsa dolgokat művel ez a gyerek, amióta kábítószert használ...

ORVOSSÁG ZAJ ELLEN

A zaj elleni küzdelem világméretű. Nemcsak a levegőt, a vizeket, a földeket fertőzzük, hanem elviselhetetlen lármával támadjuk meg dobhártyánkat, amelyet éppen úgy áttörünk, mint a hanghatárt.

A londoni „Daily Mirror" című napilap egyik olvasója levelében rámutatott arra, hogy nem reménytelen a védekezés a zaj ellen. A levélíró elmondja, hogy számos beadvánnyal ostromolta már az illetékeseket a szörnyű zaj elleni védekezés tárgyában, de minden indítványa süket fülekre talált.

Süket fülek... nem itt kell keresni az emberi szervezet ösztönszerű védekezését a lárma ellen?

NE INGERELD A FEKETÉZŐ OROSZLÁNT!

Állok a hivatal ajtaja előtt, a félfogadás az óra szerint már megkezdődött, de az ajtó csak nem nyílik. Bekopognék, de sorstársaim lefogják a kezem:

— Még nem kezdték el...

De miért nem, háborog bennem a született demagóg és javíthatatlan purifikátor.

— Még nem itták meg az első feketét... — szól áhítattal az egyik várakozó, olyan hangsúllyal, mintha azt mondaná: még nem öltöztek fel, még pizsamában vannak, még nem fésülködtek, még mosdatlanok, szükségüket végzik.

Tulajdonképpen igazuk van. Az Első Szent Feketézés jog és életszükséglet. Ezt mindenkinek respektálnia kell. A reggeli feketézést úgy kell tekinteni, mintha a hozzá való jog szerepelne az alkotmányban, de minimum a kollektív szerződésben. Ebben bárkit megakadályozni nemcsak tapintatlanság, nemcsak jogsértés, de ellenkezik a józan ésszel és az önérdekkel is.

Hovatovább mindenki tapasztalta, hogy amíg az Ajtó Mögötti Emberek — legyenek bár hivatalnokok, igazgatók vagy újságszerkesztők — meg nem itták a reggeli szent italt, oly mértékben ingerlékenyek, hogy a velük való érintkezés teljesen kilátástalan. Ne ingereld az éhes oroszlánt — kivált ha nem is éhes, de feketére szomjas!

Dőreség éppen ezért beállítani egy vállalathoz fél kilenc előtt, ha a munkaidő nyolckor és kilenc előtt, ha fél kilenckor kezdődik. A leleményesnek, üzletkötőnek, talpraesett anyagbeszerzőnek, előrelátó ügyfélnek eszébe sem jut, hogy ilyesmivel próbálkozzék.

De most már menjünk tovább egy lépéssel. A Reggeli Szent Pohárürítés nemcsak tilalmakat jelent. Az első feke-

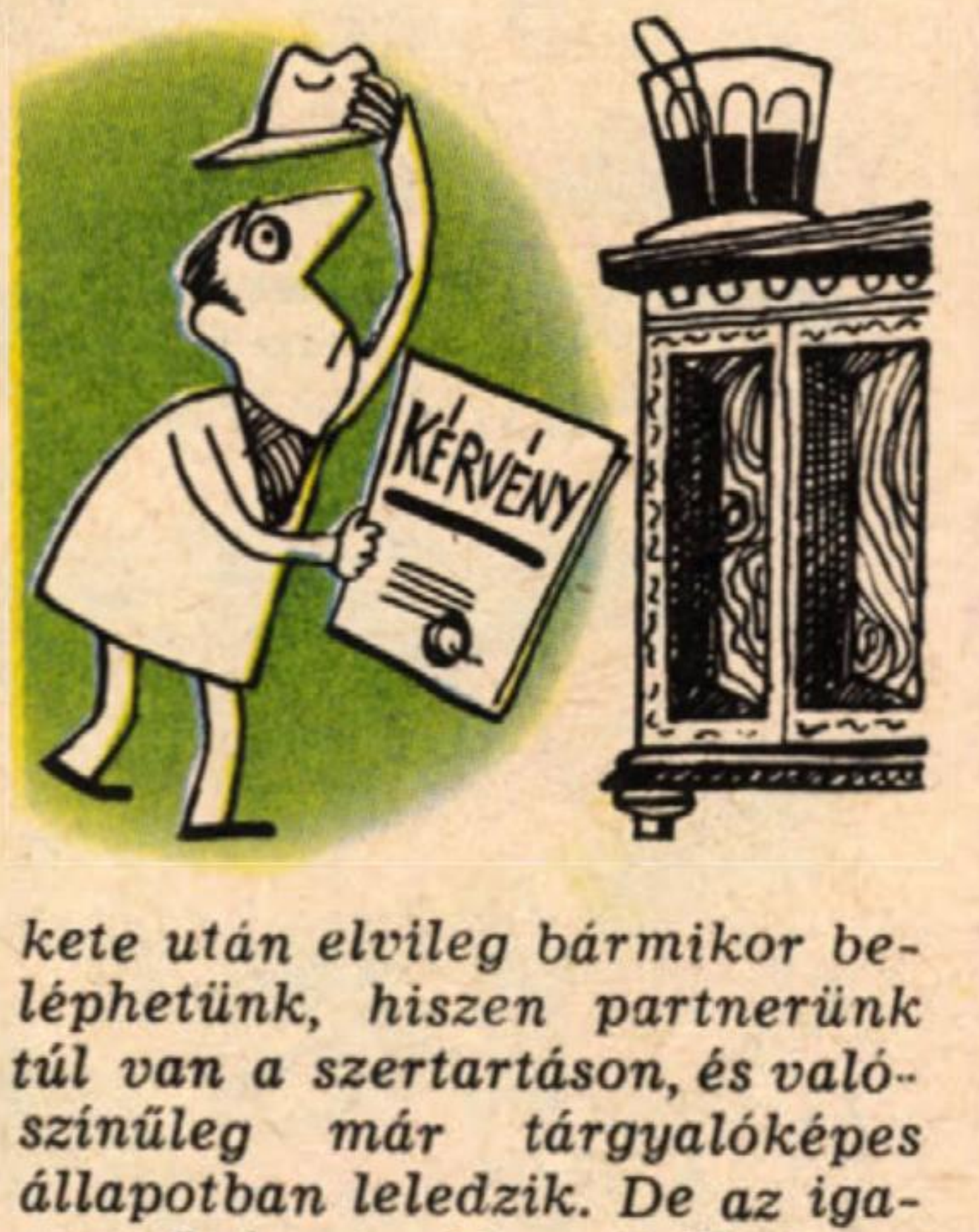

kete után elvileg bármikor beléphetünk, hiszen partnerünk túl van a szertartáson, és valószínűleg már tárgyalóképes állapotban leledzik. De az igazi művészet ahhoz kell, hogy kiválasszuk a Lehető Legtökéletesebb Pillanatot, amikor partnerünk az eksztázisig jutott el, és érett gyümölcsként hull az ölünkbe.

Melyik ez a pillanat?

Álljunk csak oda az ajtó elé és füleljünk. Csend honol, vagyis a kávé éppen hogy melegszik még. Aztán erősödő zubogás hallatszik — kezd kifolyni, a Benti Emberek szájában összefut a nyál. (Ilyenkor belépni életveszélyes!) Kisvártatva pohár cseng, kanál csörög — a kiosztás pillanata ez. Még egy kis türelem — újabb kanál, s pohárneszek —, összeszedik az edényt. Majd végül, mint a szimfónia diadalmas záróakkordjai, aprópénz csilingelése hallik — megtörtént az elszámolás.

Hic Rhodus — hic salta! Előre... most kell belépni! Ez az a pillanat, amikor Ajtó Mögötti Elvtárs ínyén szétárad a kávé zamata, a lehető legalkalmasabbá téve őt köz- és magánügyek kedvező elbírálására.

Aki valamennyire ismeri a kávéemésztés mechanizmusát, és elegendő türelme van a folyamat kiböjtölésére — meglássátok! —, hosszú életet tölt a földön és rövid időt a hivatalokban. Része lesz minden rendű-rangú engedélyekben, kedvezményekben, hozzájárulásokban és véghatározatokban. Sikeresek lesznek üzleti ügyei, termékenyek földjei, dúsak rétjei és legelő, elégedett háza népe, csőrepedés, garanciális javítás, adóhátralék csak múló ideig zavarja élete folyását, hamarább üdvözül, s a mennyek országába jut.

Ellenkező esetben ő maga a pokolra, ügyirata meg az irattárba vettetik.

Novobáczky Sándor

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

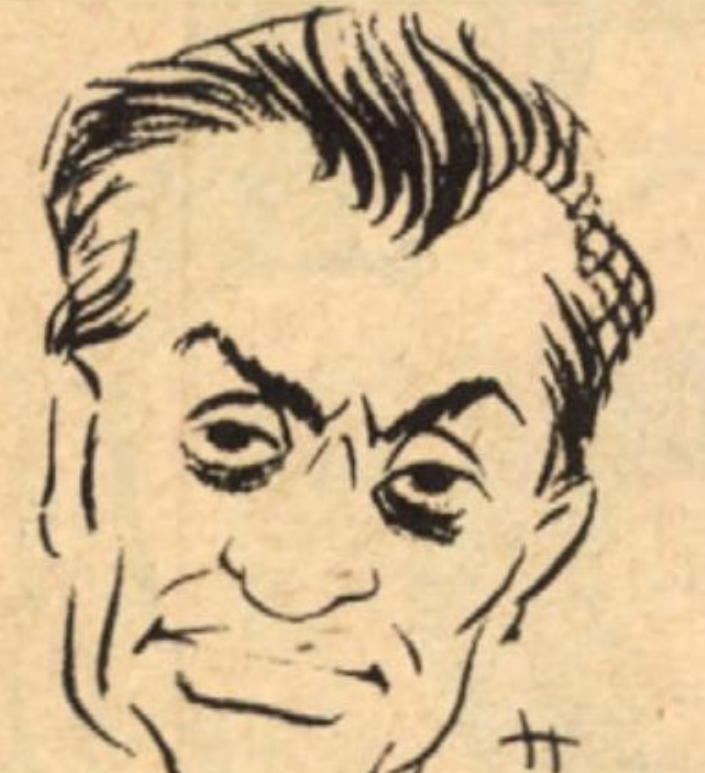

Amikor a Vígszínházban az „Édes otthon" című darabban egy örökvidám fickót játszottam, az egyes felvonások szüneteiben a színházi társalgóban is tréfás kedvemben voltam. Kollégáim is szinte elvárták, hogy mulattassam őket. Egy ideig vállaltam ezt a hálásnak mutatkozó szerepet, de azután rájöttem, hogy nem okos dolog házi bohócnak lenni, mert akkor mindig a mulatságos figura alakja marad a többiek emlékezetében, és nem veszik komolyan az embert. Ezért elhanyagoltam kollégáim megnevettetését.

Ez a régi eset jutott eszembe, amikor a „Tévedések vígjátéká"-t rendeztem, és az egyik próba szünetében azt láttam, hogy Sztankay jóízű humorral szórakoztatja kollégáit. Akár csak én, annak idején, a Vígszínházban. Bevallom, a többiekkel együtt jót kacagtam Sztankay mókáin, de azután megkértem őt, hogy jöjjön velem a szobámba, beszélni szeretnék vele. Elmondottam neki az én régi esetemet, azután hozzátettem: „Nemcsak azért szólok, hogy okulj a példából, hanem másért is. Az eddigi próbákon ugyanis nem tudtam belőled annyi humort kihozni, mint amennyit szerettem volna, és amennyi benned van. Tudd meg, hogy a színészetnek is van archimedesi törvénye, melyet rád vonatkoztatva úgy fogalmaznék meg, hogy minden színész annyit veszít humorából, amennyit a társalgóban elpazarol a kollégái mulattatására."

Sztankay bólintott, jelezve, hogy megszívleli szavaimat. Ettől kezdve nem volt baj a próbákon.

Egri István

A DOHÁNYZÁS ELLEN

Világszerte olyan erősen folyik a dohányzás elleni hírverés és felvilágosító hadjárat, hogy évente alig héhány százalékkal emelkedik a dohányosok száma. Úgy látszik, sokan még mindig jobban szeretnek dohányozni, mint sokáig élni.

Amerikából származik a legújabb jelszó, amely a falra hányt borsófajták családját szaporítja:

„HARCOLJ A HOSSZÚ ÉLET ELLEN! CIGARETTÁZZ!!"

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Mit csinálnak, ha beköszönt a tavasz?

Tót Gyula:

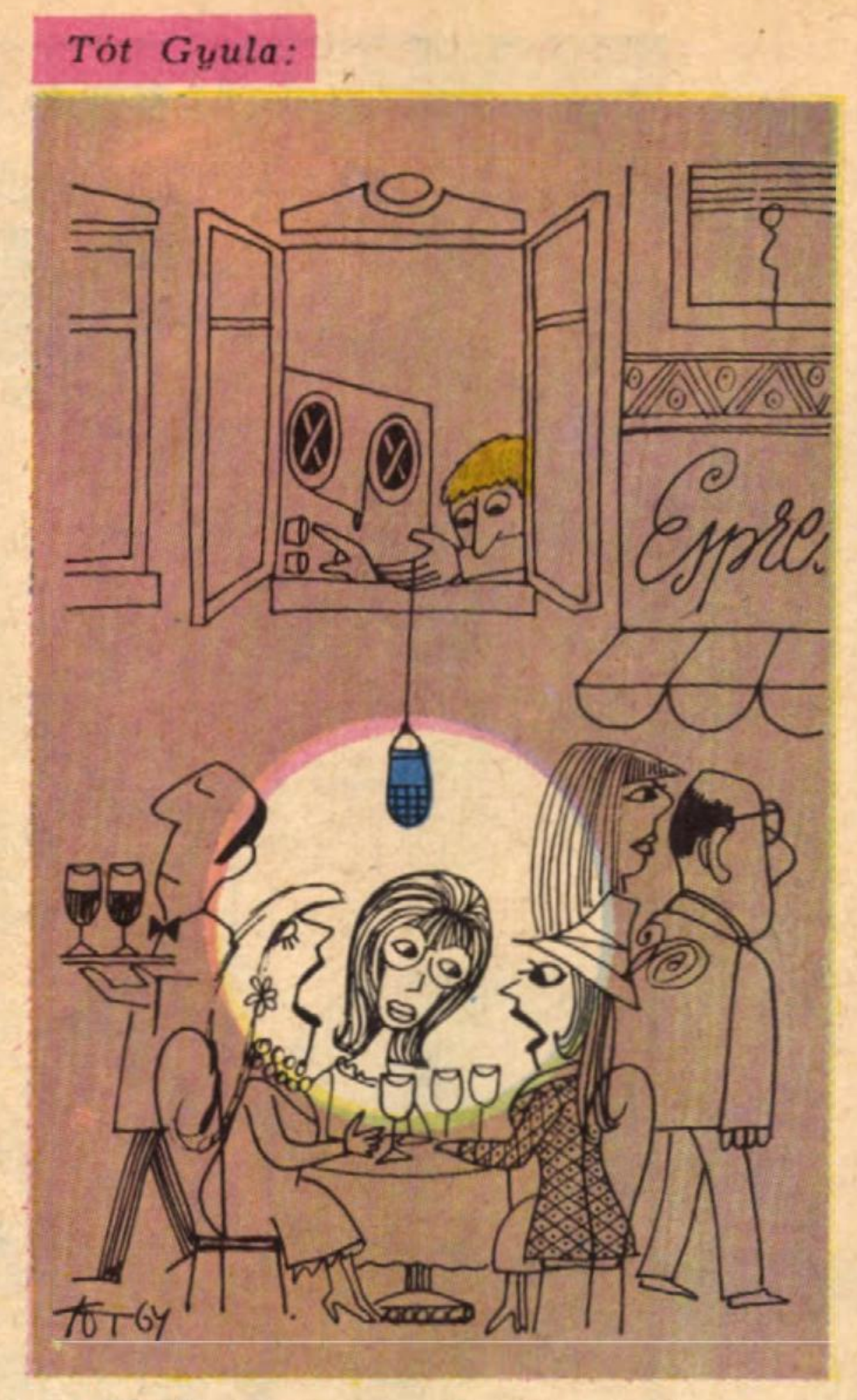

– Madárcsicsergést fogok gyűjteni . . .

Vasvári Anna:

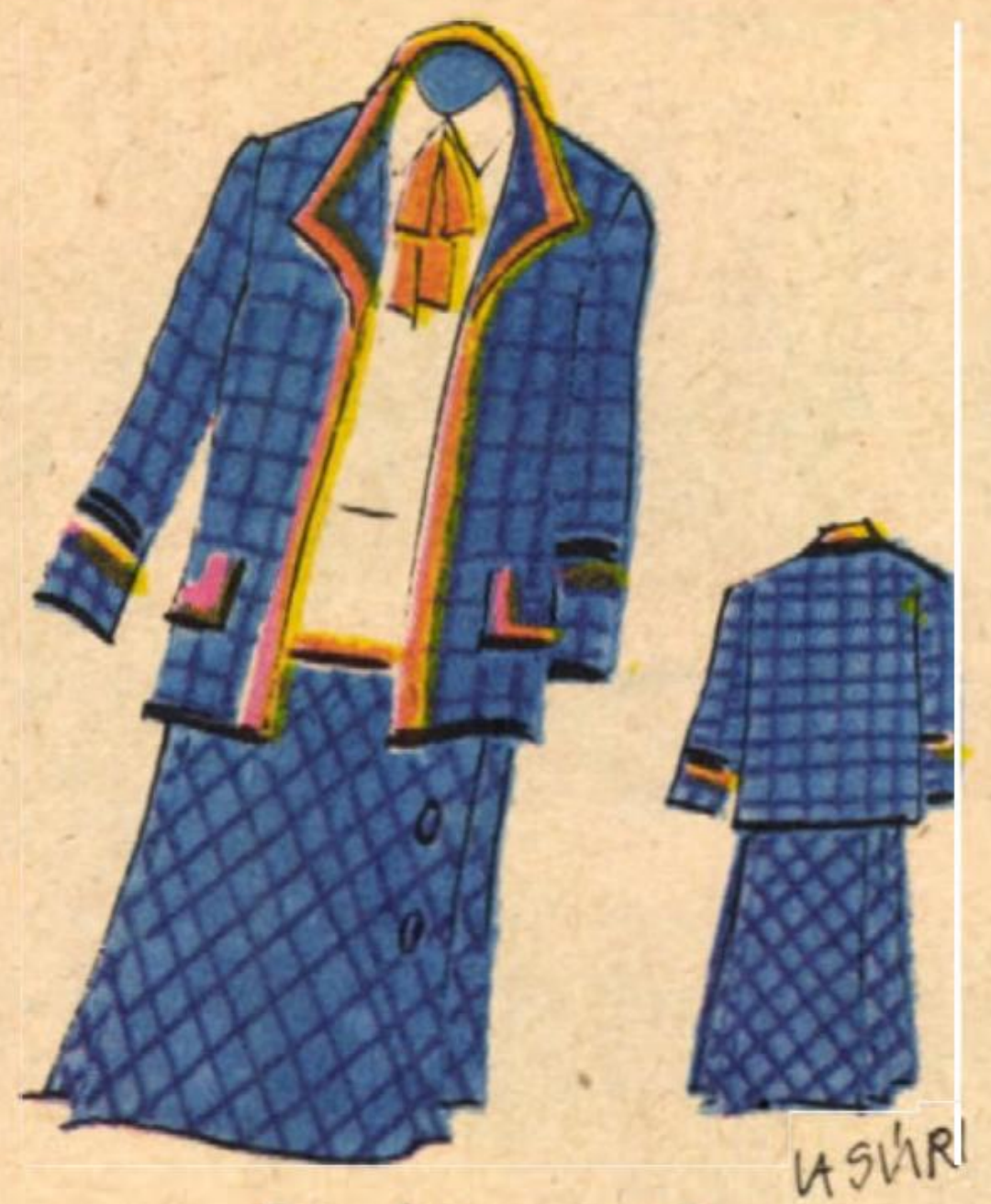

– Ezt. Édes, nem?

Sajdik Ferenc:

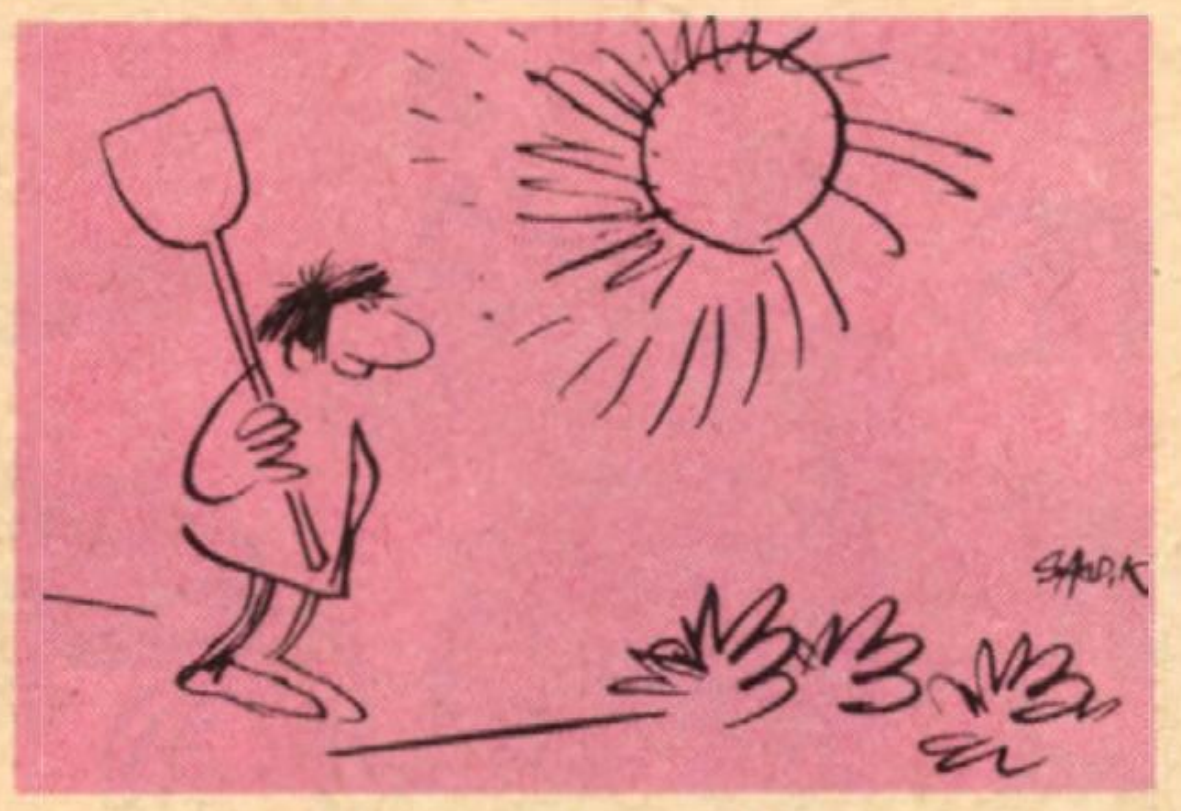

– Vállalom a hólapátolást!

Dallos Jenő:

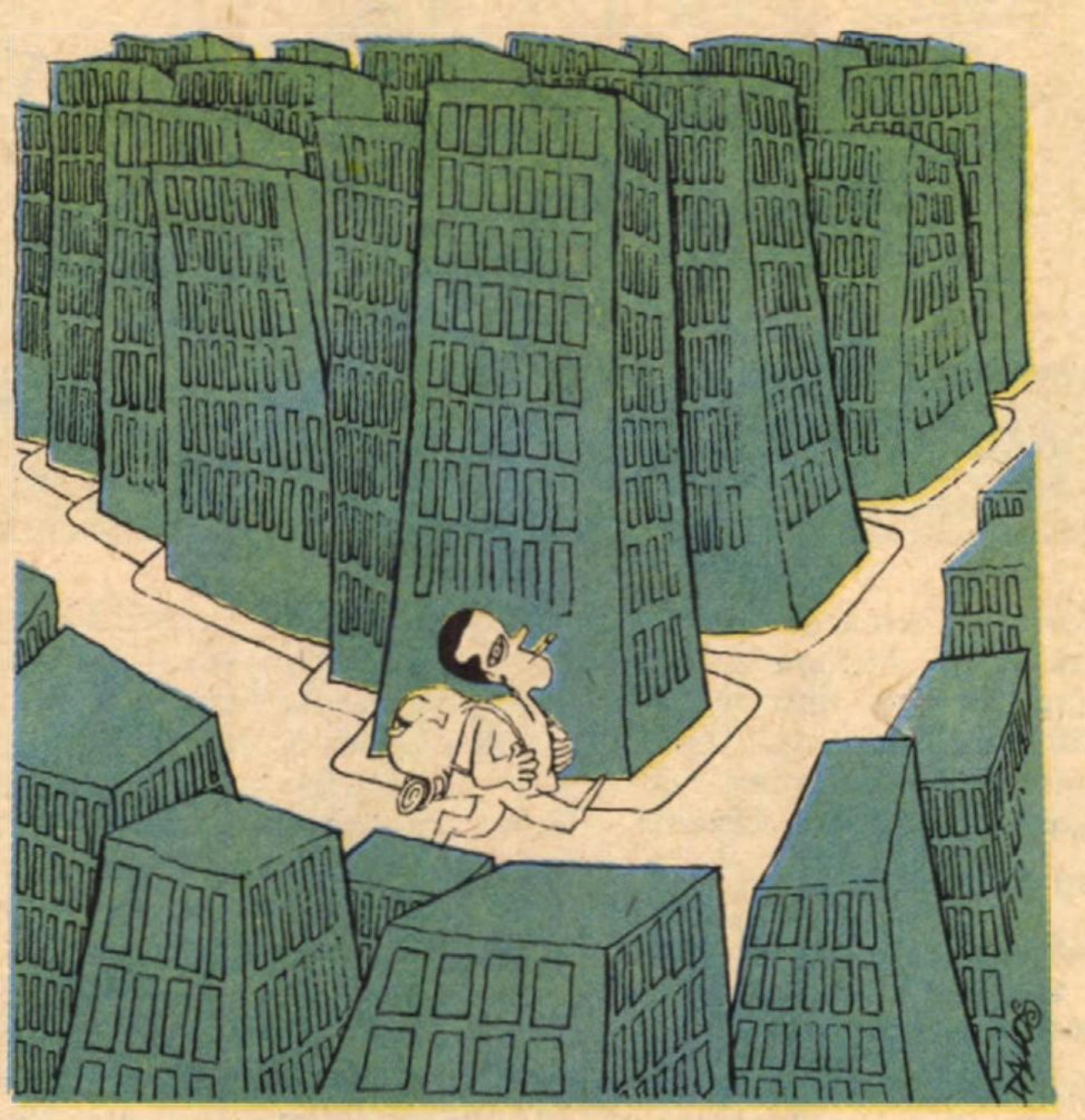

– Kimegyek a zöldbe! . . .

Szűr-Szabó József:

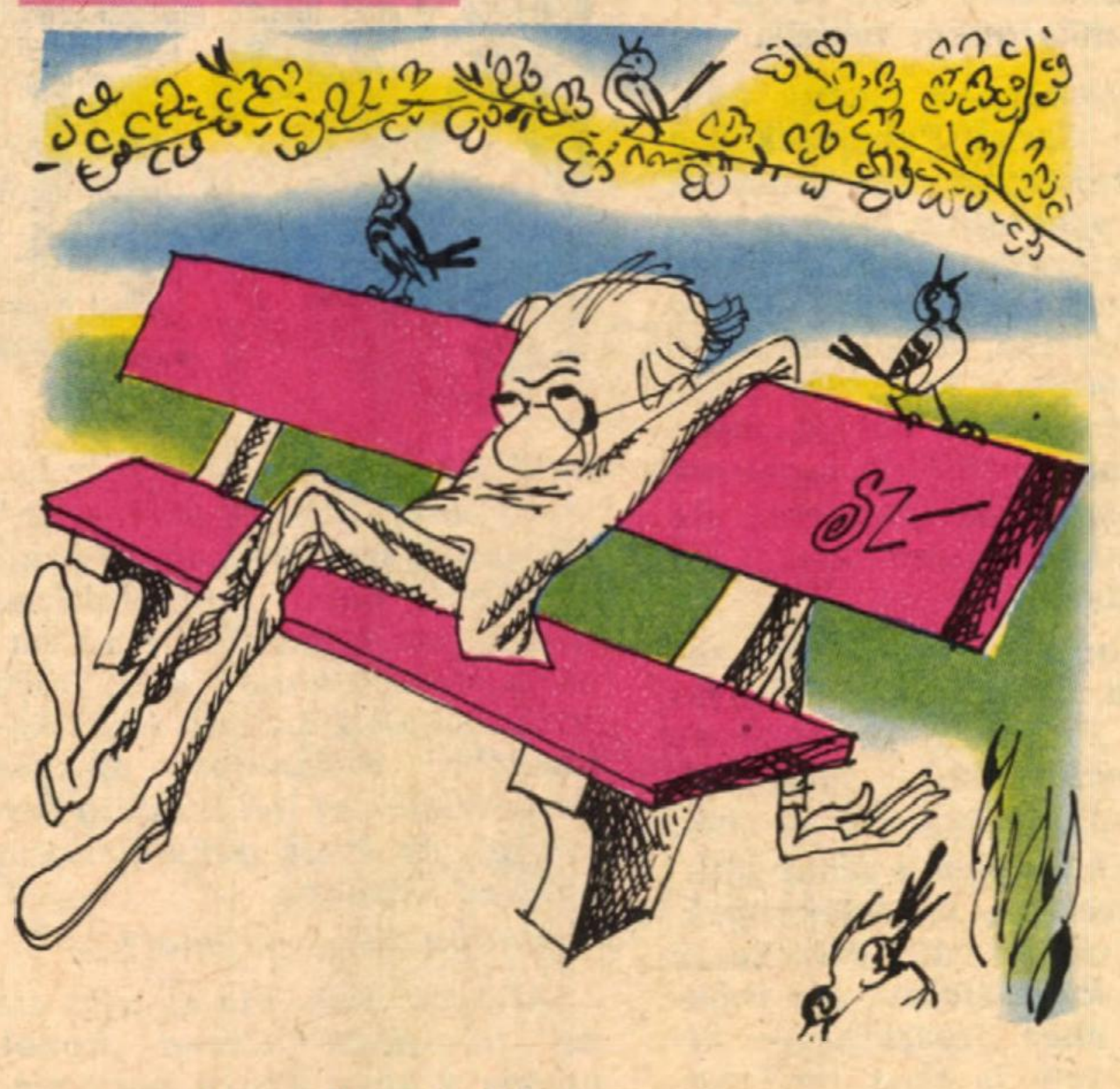

– Tavaszi fáradt leszek.

Mészáros András:

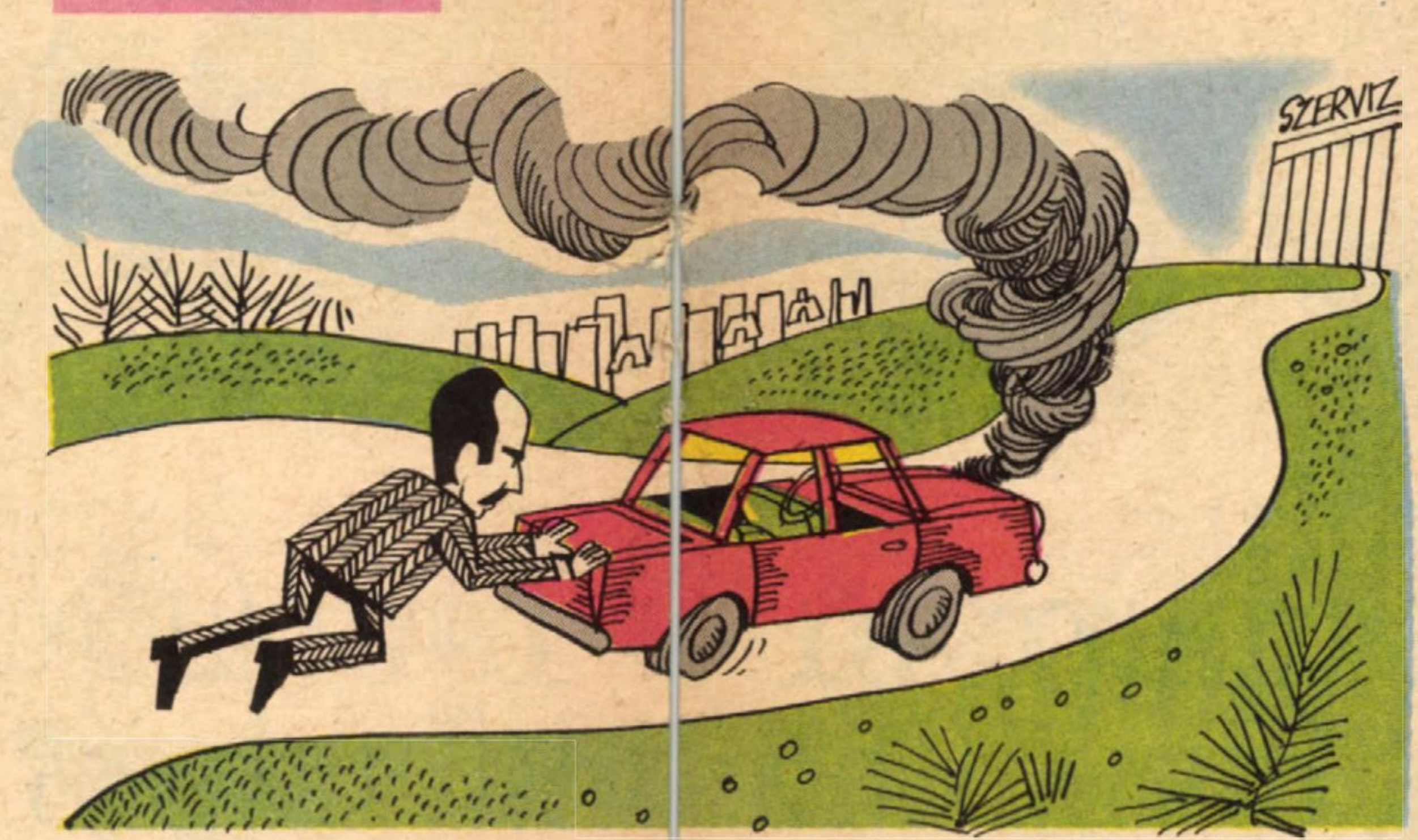

– Szép gyalogtúrákat teszek majd!

Barát József:

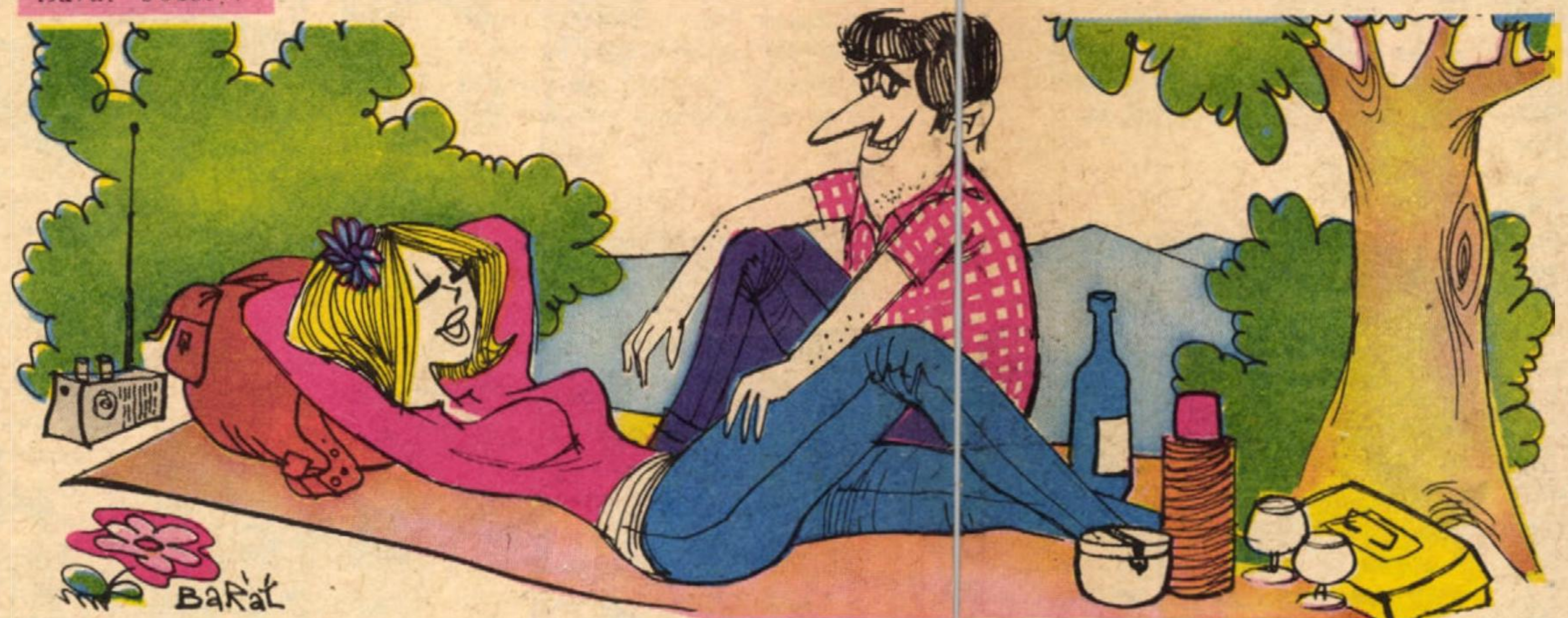

– Őszig nem foglalkozom lakásproblémánkkal.

Balázs-Piri Balázs:

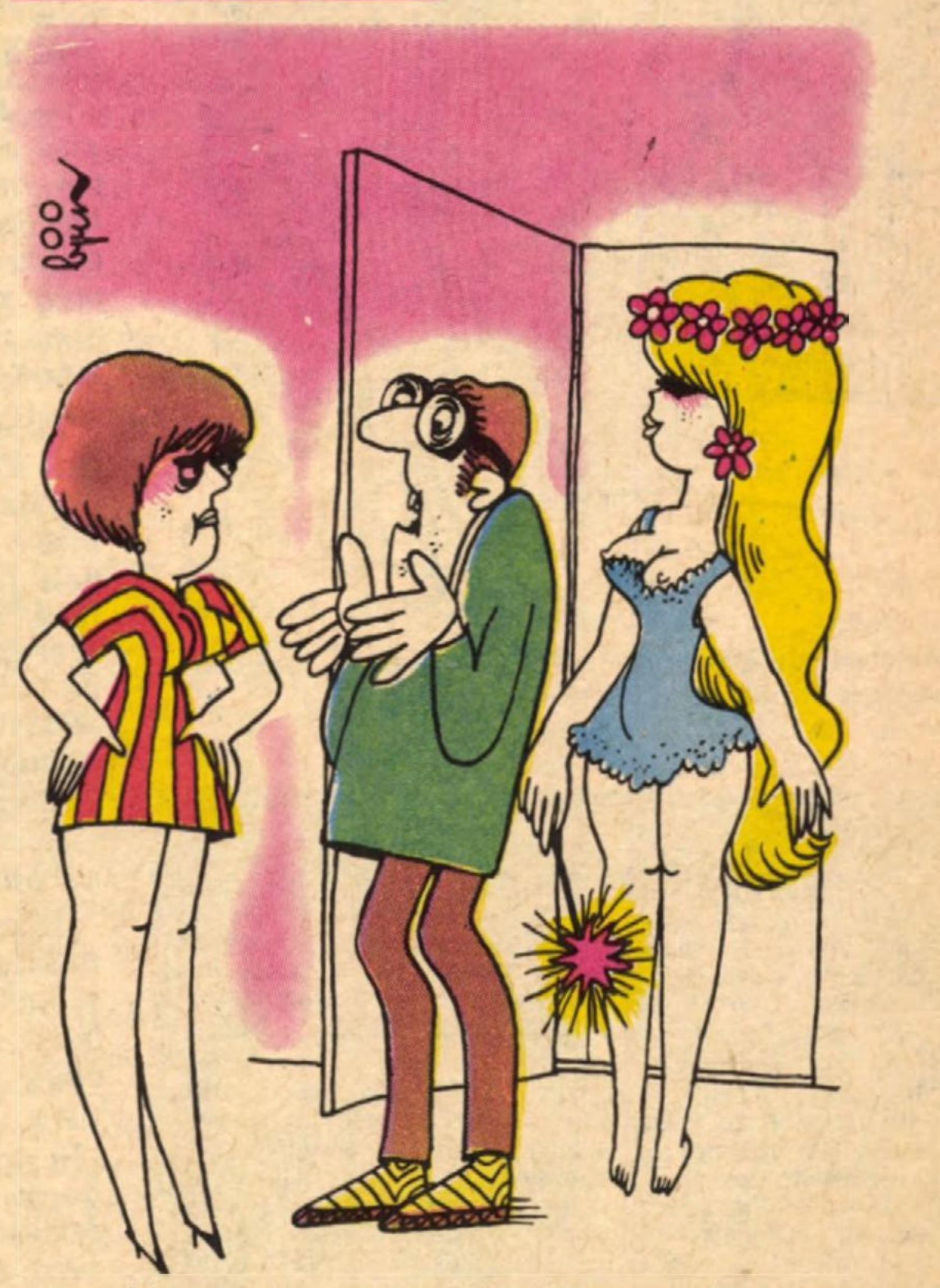

– Megmagyarazom a feleségemnek, hogy nem én hívtam.

Erdei Sándor:

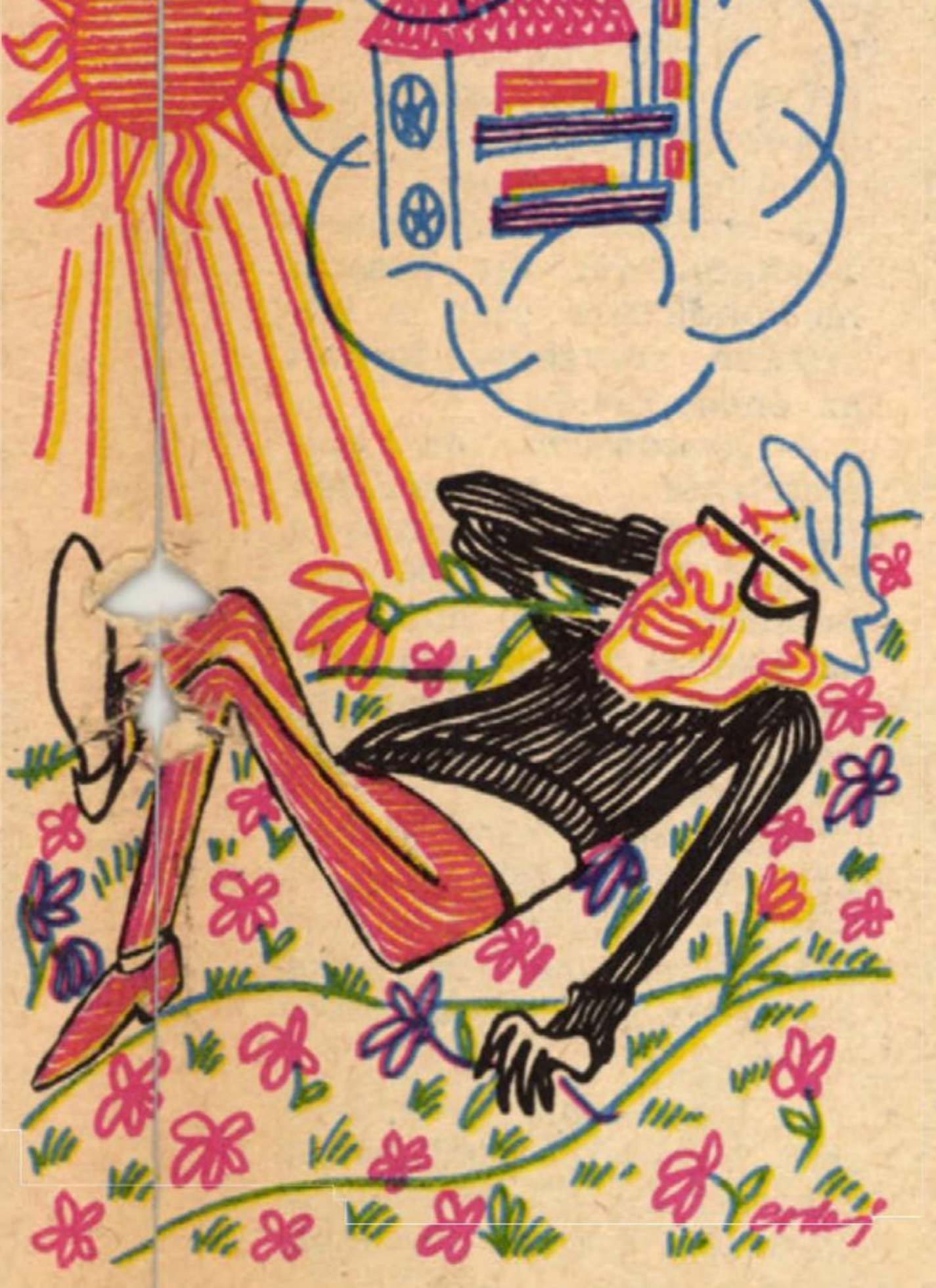

– Felépítem a légváramat.

Endrődi István:

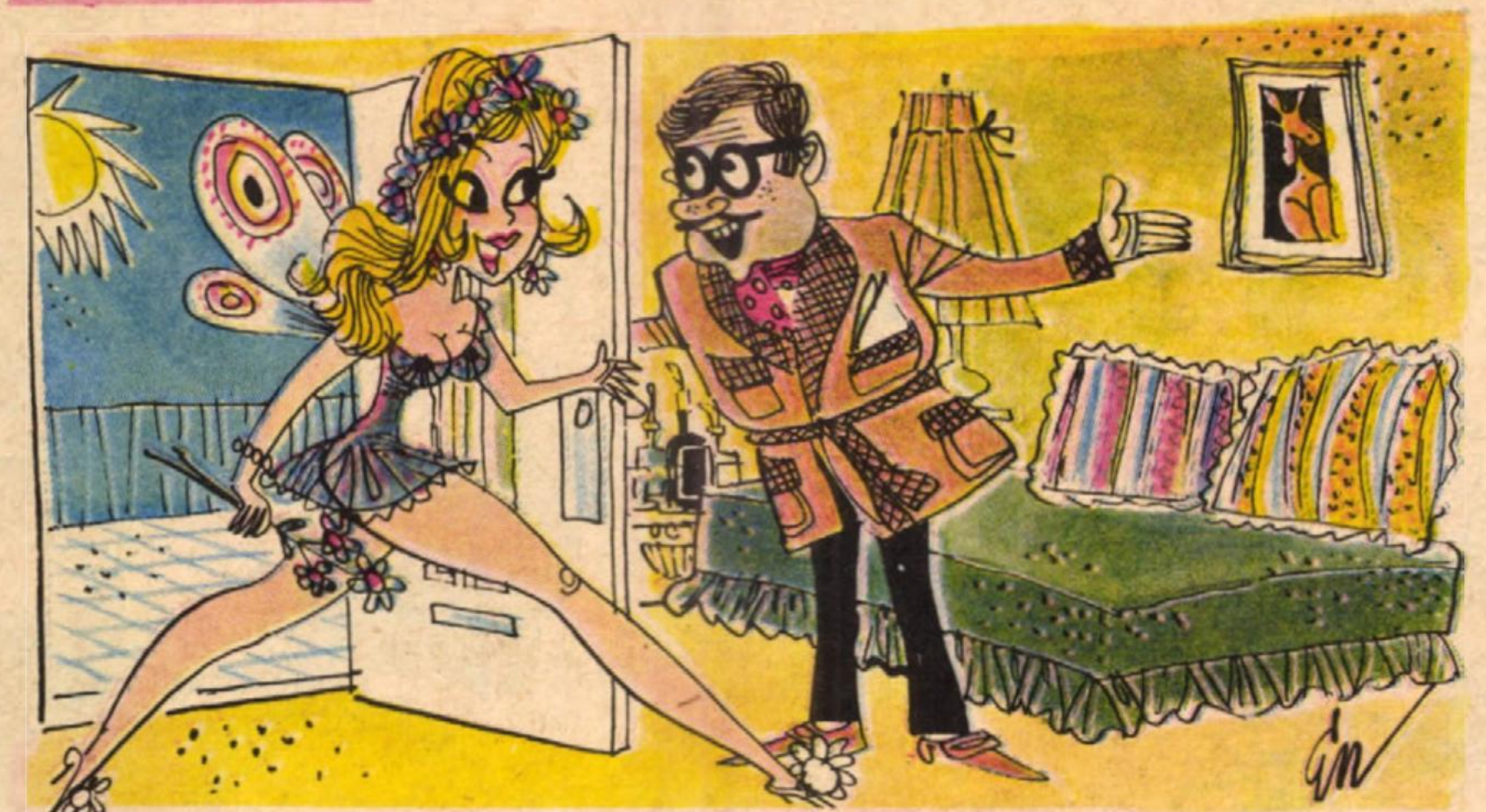

– Beengedem a tavasz tündérét . . .

Várnai György:

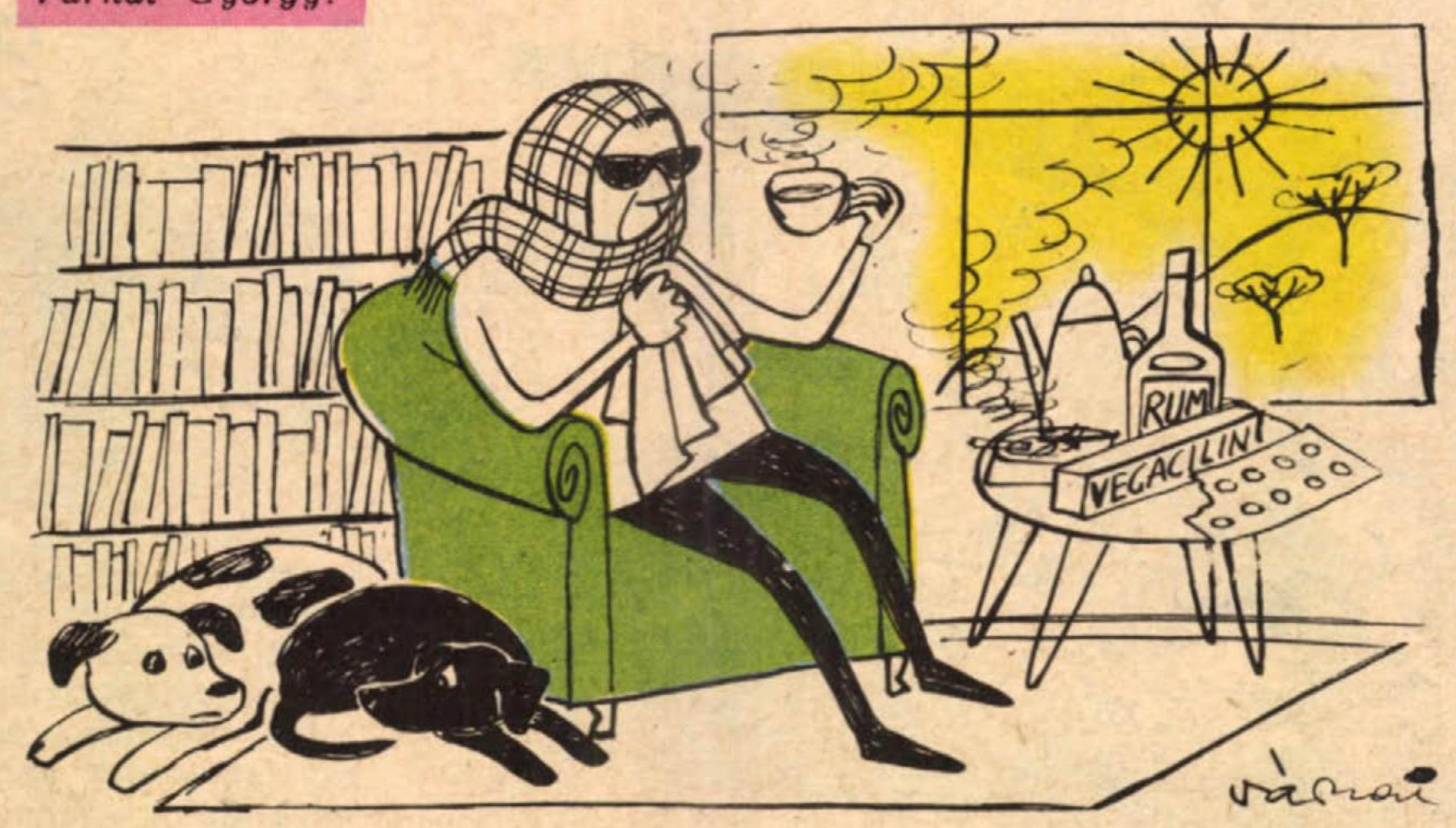

– Megkapom a szokásos tavaszi náthámat.

Fülöp György:

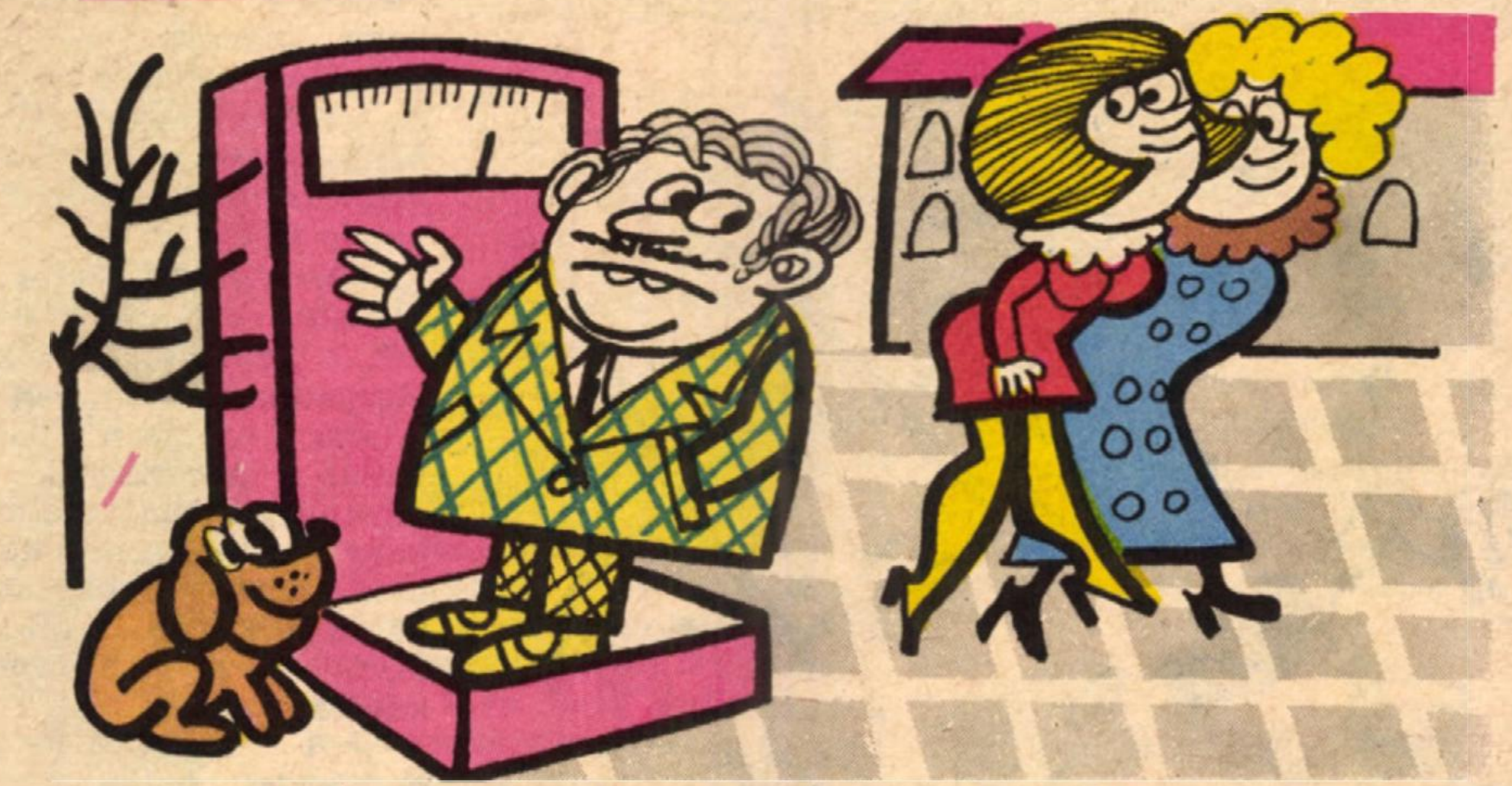

– Valami nagy szerelem kéne, ugyanis legalább tíz kilót fogynom kell.

Hegedűs István:

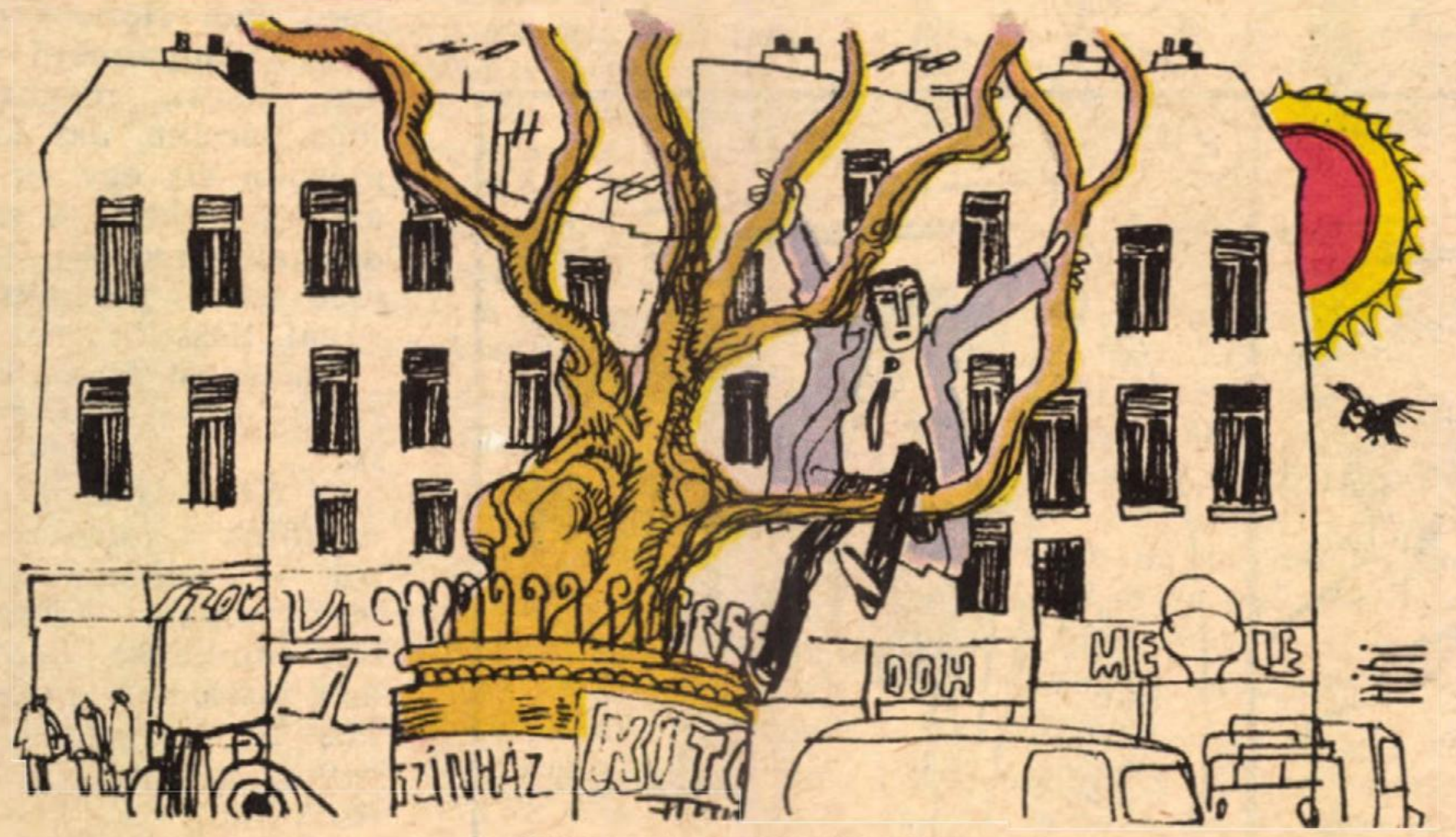

– Kimegyek a természetbe . . .

minimosoly

Megérkezik Párizsba egy vidéki atyafi, s minthogy útközben nagyon megfájdult a foga, felkeresi a legközelebbi fogorvost.

Szempillantás alatt már kint is van a beteg fog.

— Mennyivel tartozom? — kérdi a páciens megkönnyebbülten.

— Húsz frank.

— Ej, de könnyen keresik errefelé a pénzt! Húsz frank egy másodpercnyi munkáért! Bezzeg a mi városkánkban legutóbb is csak egy frankot kért tőlem a helybeli fogász, pedig háromnegyed óra hosszat vonszolt az asztal körül!

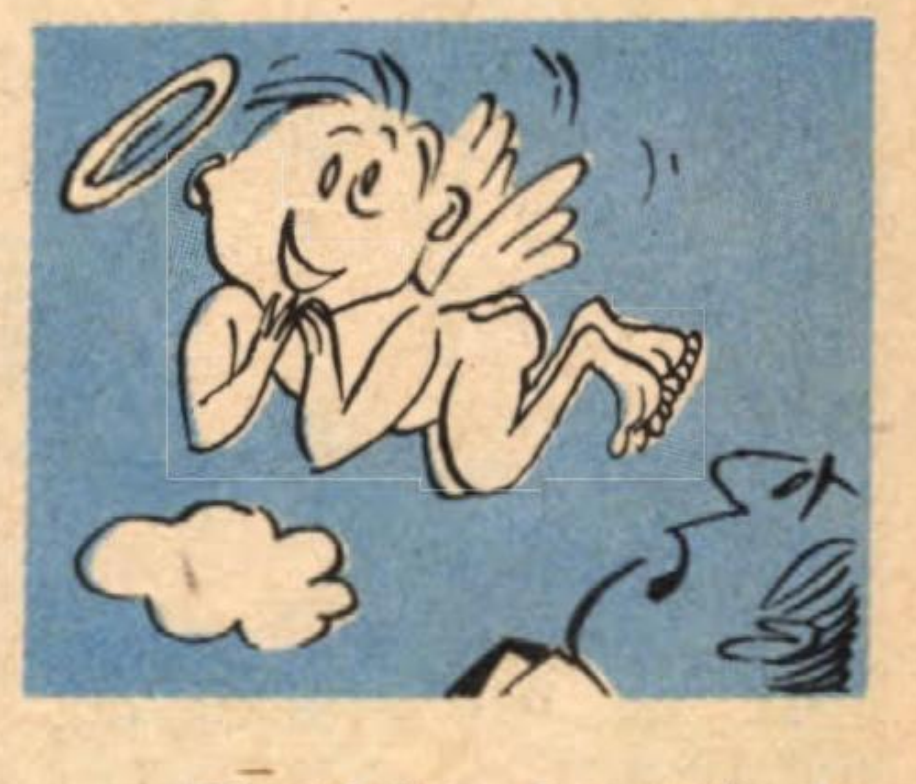

— Fiacskám, ha szót fogadsz apukádnak és anyukádnak, akkor az égbe kerülsz, ha nem, akkor a pokolba.

— És mit kell tennem ahhoz, hogy a moziba kerüljek?

*

Egy amerikai turista, megpillantván egy festőművészt, amint az éppen egy híres mester művét másolja, a múzeumi teremőrhöz fordul:

— Aztán mit csinálnak önök a régi festményekkel, ha elkészülnek az újak?

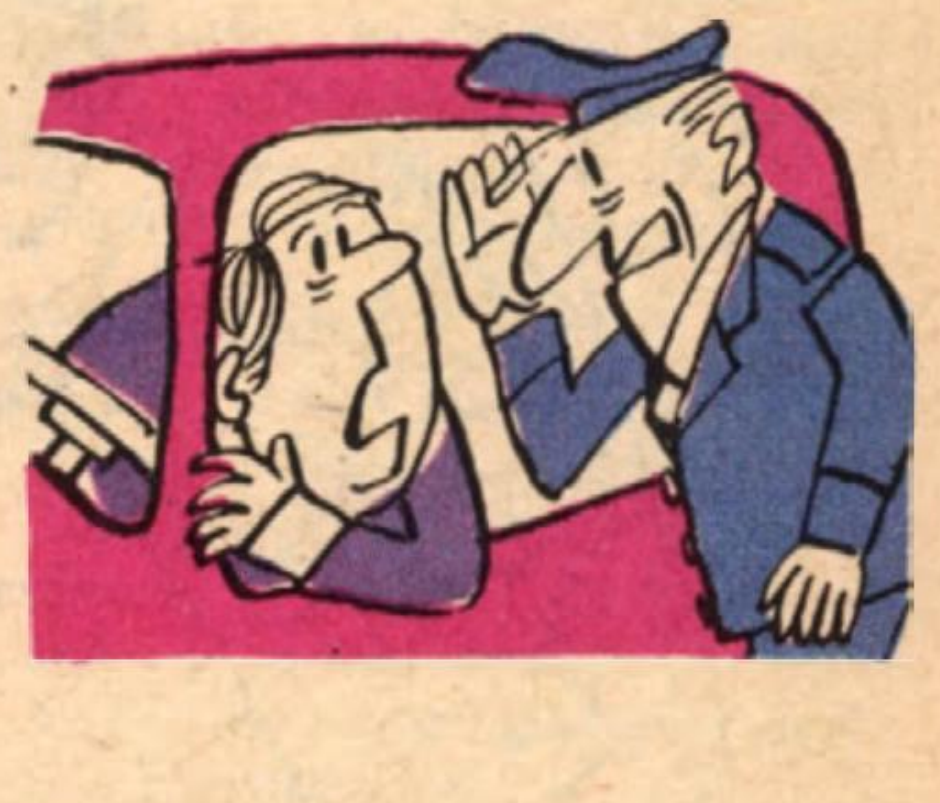

Megállít a rendőr egy autót.

— Önt meg kell büntetnem — mondja a vezetőnek —, mert óránként százkilométeres sebességgel hajtott.

— Kérem, ez lehetetlen! Semmiképp nem múlhatott el egy óra azóta, hogy elindultam a garázsból!

*

— Mr. Braun, miért jön szakállasan a munkahelyére? Micsoda látvány!

— Arról van szó, kérem, hogy szakállt növesztek.

— Azt megteheti otthon! De nem a munkahelyén!

(A moszkvai „Krokodil"-ból fordította K. A.)

A FŐPINCÉR ELÉGEDETLEN

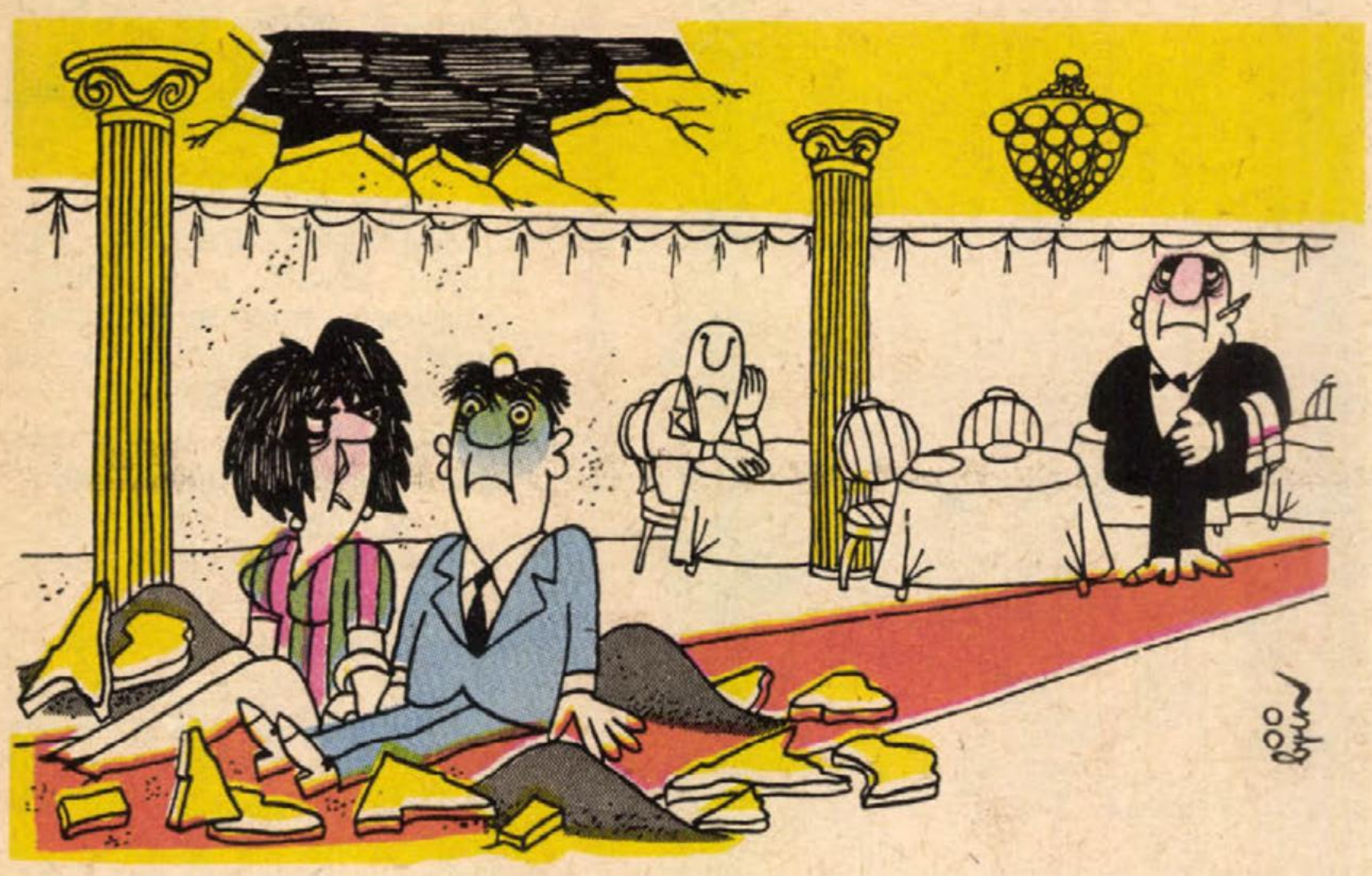

– Mondd csak, fiacskám, mennyi borravalót adtál?

FIATAL HÁZASOK

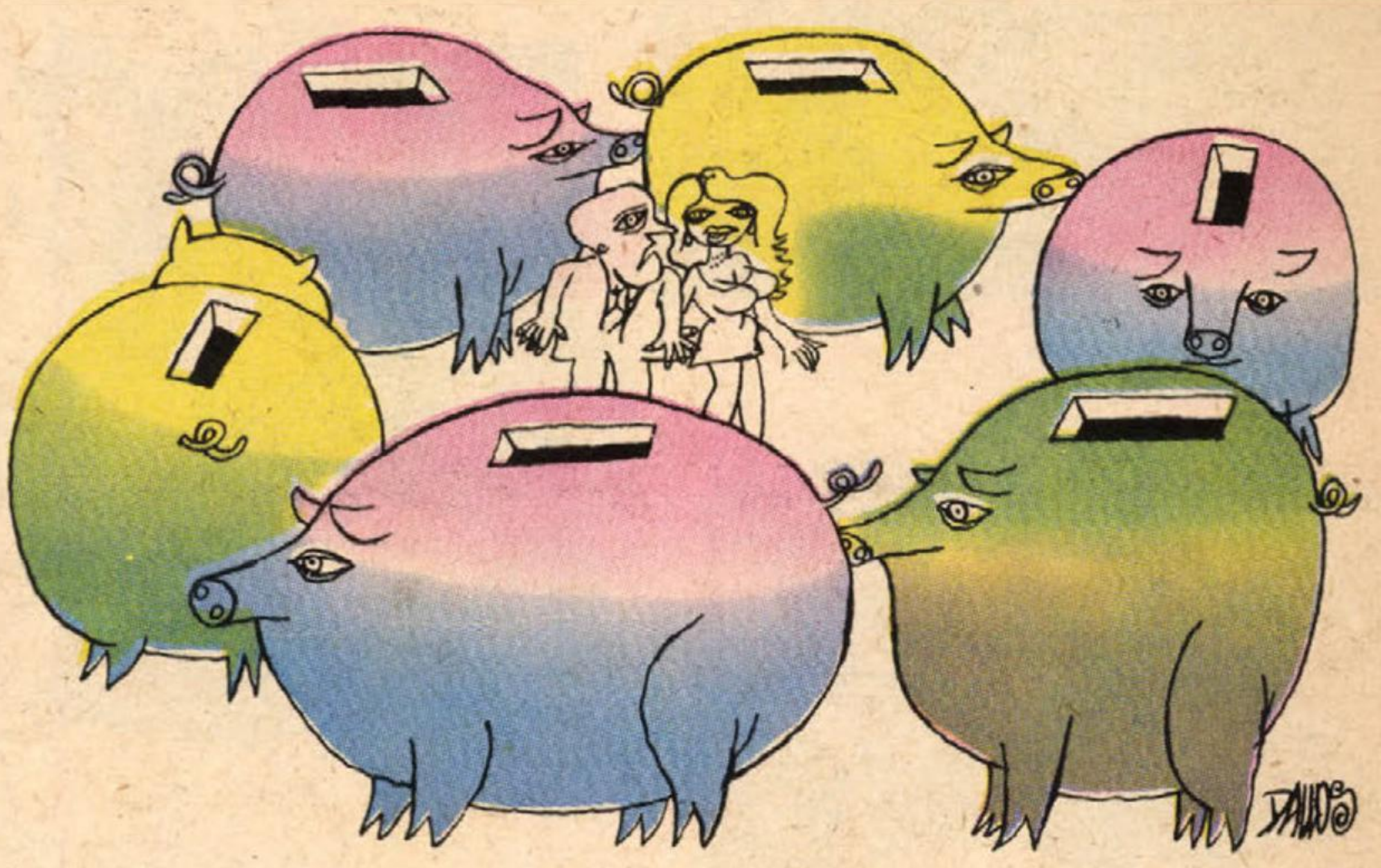

– Szívecském, be vagyunk kerítve...

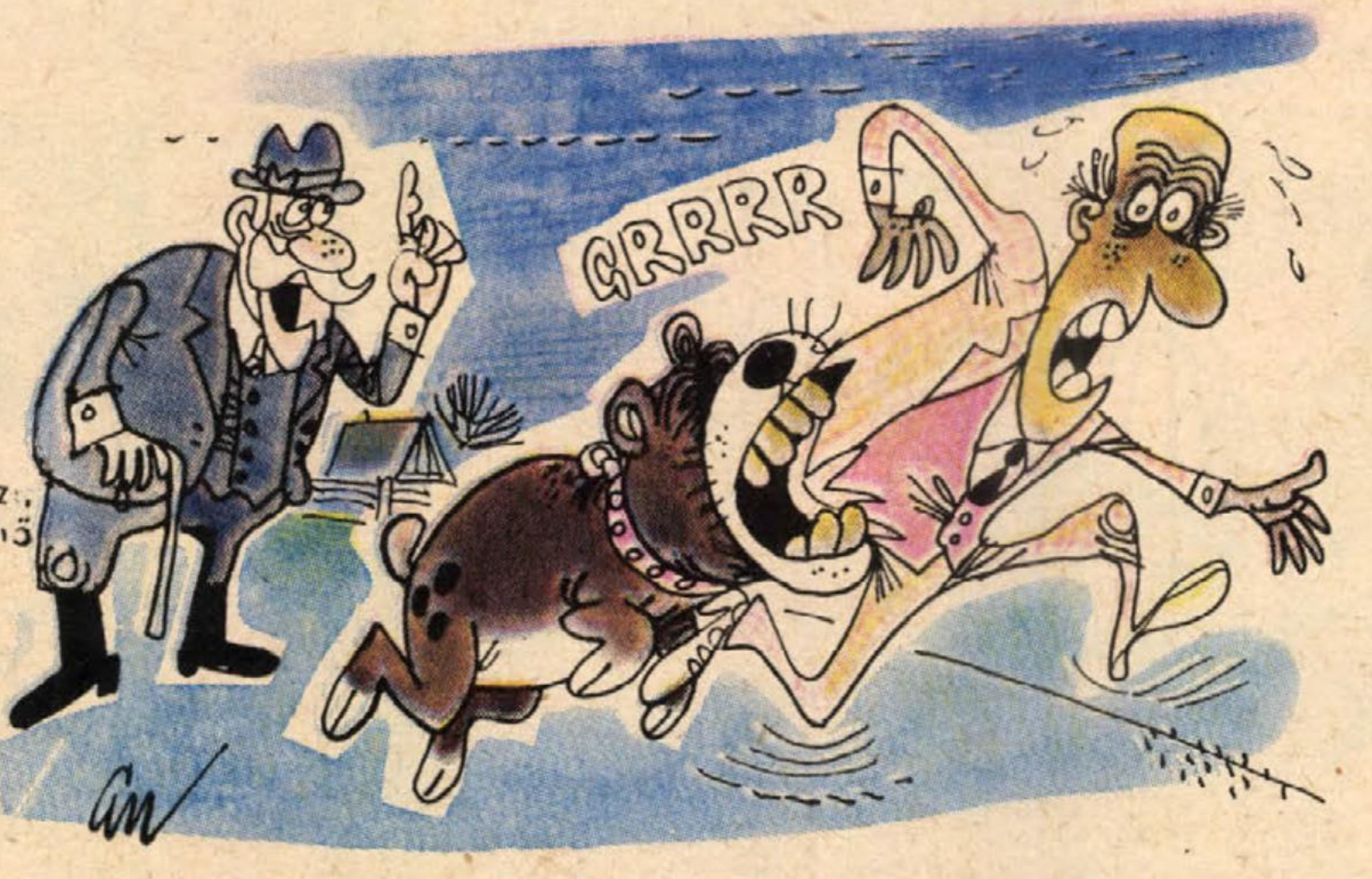

KUTYAVÁSÁR

– Most már elhisz, hogy ez egy kitűnő házőrző?...

ÉLETMENTÉS

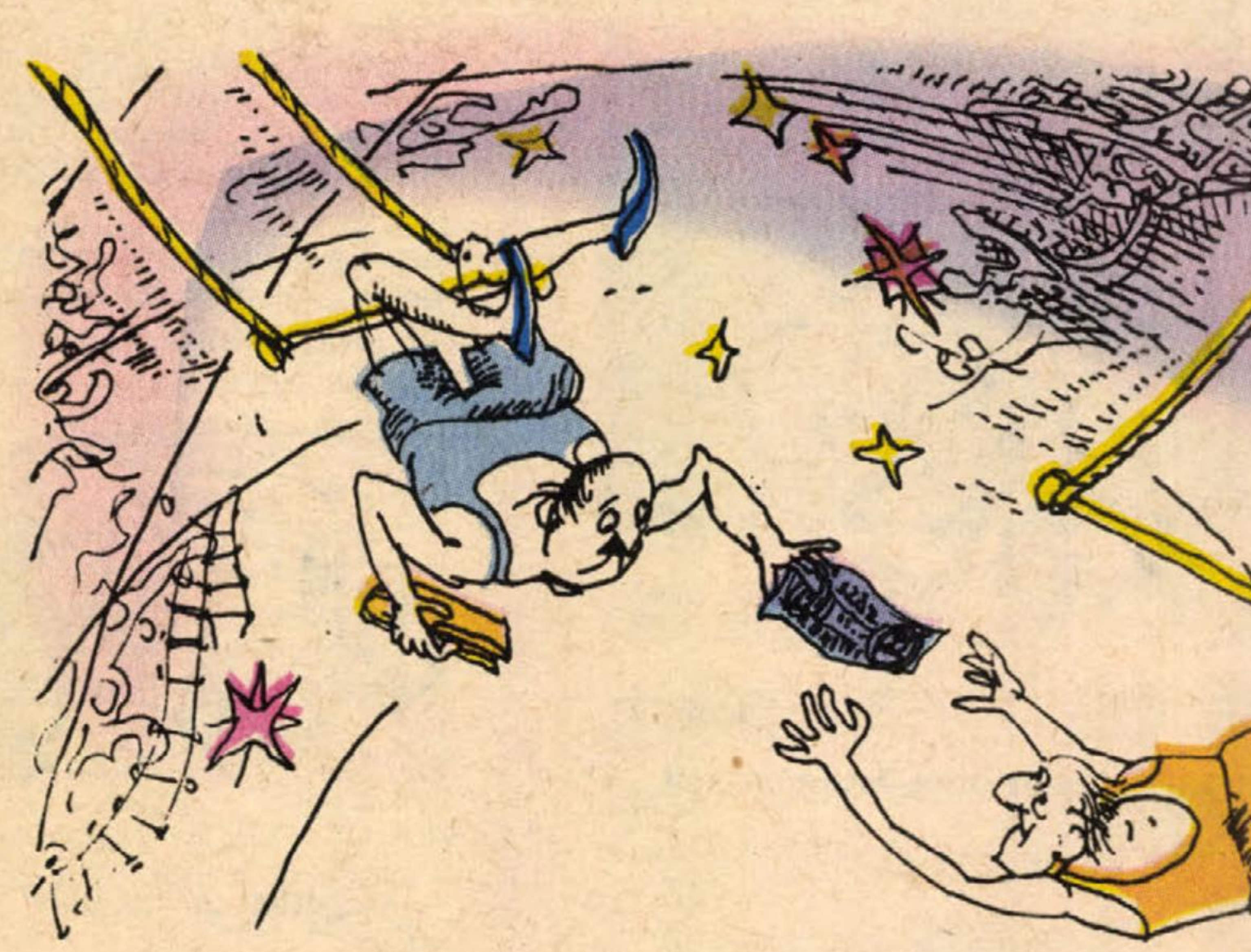

HÁLA A KAPUFÁNAK

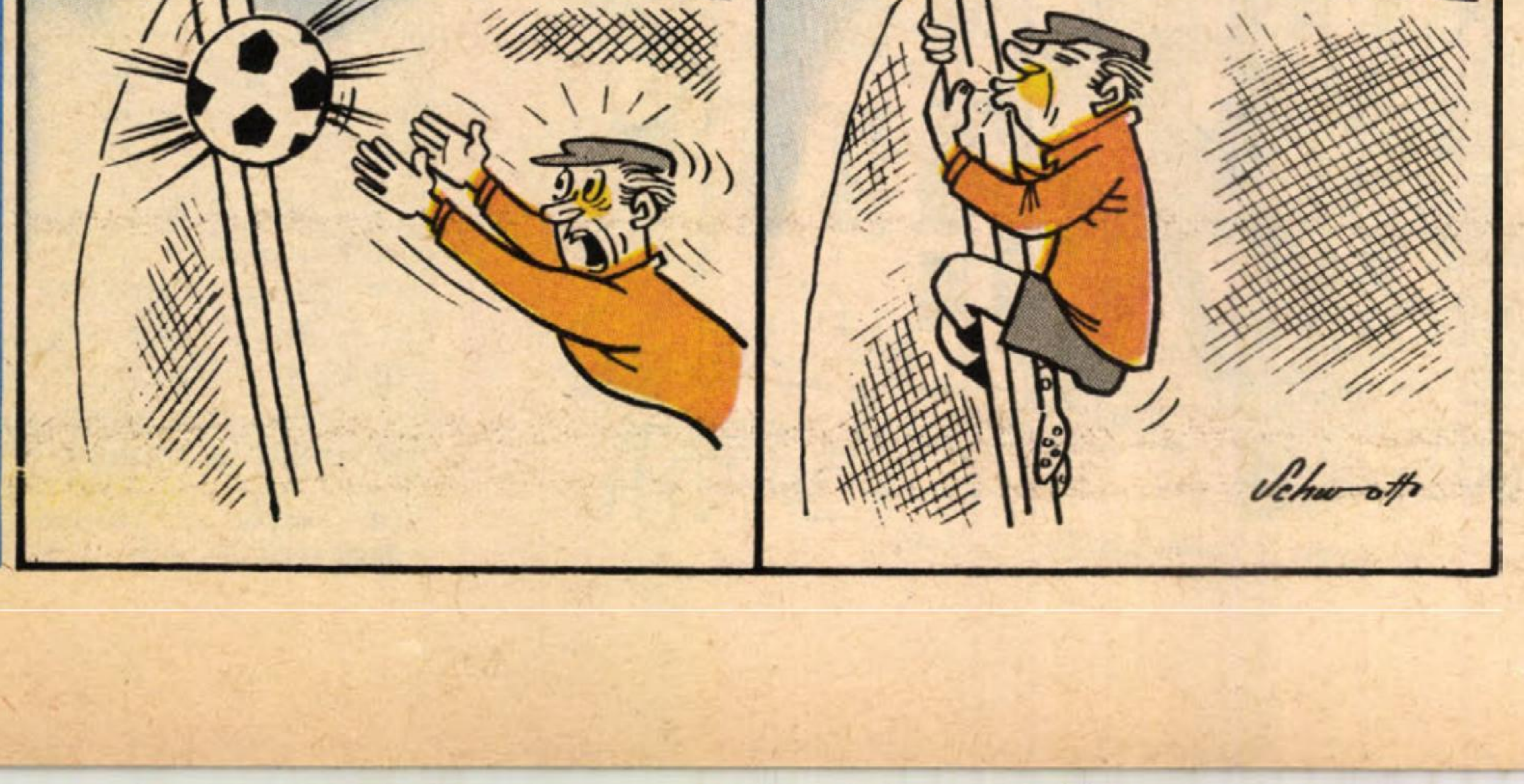

a VILÁG anekdota kincséből

Alembert Jean le Rond — más néven: *d'Alembert*, a felvilágosodás nagy alakja, a francia enciklopédia társszerzője, fizikus, filozófus, történész és író — egy iratcsomót kapott *Voltaire*-től, s mikor kibontotta, az író-bölcselő Olimpia című tragédiáját találta benne egy kis levélke kíséretében. Voltaire megkérte d'Alembert-t, hogy olvassa el művét, mondjon róla véleményt, de egyben nyomatékosan hangsúlyozta: *az Olimpia megírásával mindössze hat napot töltött el.*

D'Alembert gondosan elolvasta Voltaire színművét, s nem volt túlságosan elragadtatva enciklopedistatársa sebtében papírra vetett alkotásától. De minthogy a kiváló elmét, a nagy mestert semmiképpen nem akarta megbántani, az Olimpia kéziratát a következő sorok kíséretében küldte vissza:

— *A szerző helyesen cselekedett volna, ha nem pihent volna meg a hetedik napon.*

•

Abban a párizsi utcában, ahol Honoré de *Balzac*, a lángelméjű regényíró lakott, meghalt egy idős bácsika, aki már félszázada élt egy és ugyanazon lakásban. A szomszédok elhatározták, hogy az utca szeniorját szép koszorúval tisztelik meg.

Balzac öt frank hozzájárulást jegyzett a gyűjtőívre.

— *Köszönjük, uram* — mondták a temetés szervezői —, *valamennyi lakótárs olyan bőkezűségről tett tanúságot, hogy valóban méltó módon fejezhetjük ki nagyrabecsülésünket az elhunyt tisztes férfiú iránt.*

— *S mi volt a jeles agg foglalkozása?* — kérdezte az író.

— Végrehajtó.

— *Végrehajtó!* — csattant fel Balzac, akinek egész életét megkeserítették a végrehajtások és a végrehajtók. — *Uraim* — folytatta lelkesen —, *itt van még öt frank, tessék, s ha lehet, kérem, temessenek el mellé mindjárt egy másik végrehajtót is.*

Camille Saint-Saëns, kiváló francia zongoraművész és zeneszerző, elkeseredetten hallgatta operájának, a *Sámson és Delilának* egyik próbáját. Ugyanis Delila szerepét egy enyhén szólva közepes képességű énekesnő alakította, akinek sivító, hamis hangjai ellen semmit nem tehetett a színház igazgatója, lévén a művésznő a művészeti ügyek miniszterének barátnője és védence.

A komponista is ismerte a kapcsolatot, így hosszas morfondírozás után a következő szavakkal fordult az énekesnőhöz:

— *Asszonyom, ön kétségtelenül tehetségesen énekel. Csak szerintem a tempói kissé lassúak. Azt javaslom önnek, adja elő az áriákat sokkal pergőbb, sokkal gyorsabb ütemben, nagy hasznára lesz a produkciónak.*

— *Maestro* — súgta Saint-Saëns fülébe a színigazgató —, *énekelhet ez akármilyen gyorsan, attól még nem fog jobban énekelni...*

— *Igaza van* — helyeselt ugyancsak halkan a zeneszerző —, *viszont a közönség sokkal rövidebb ideig fog szenvedni.*

Békés István gyűjtése

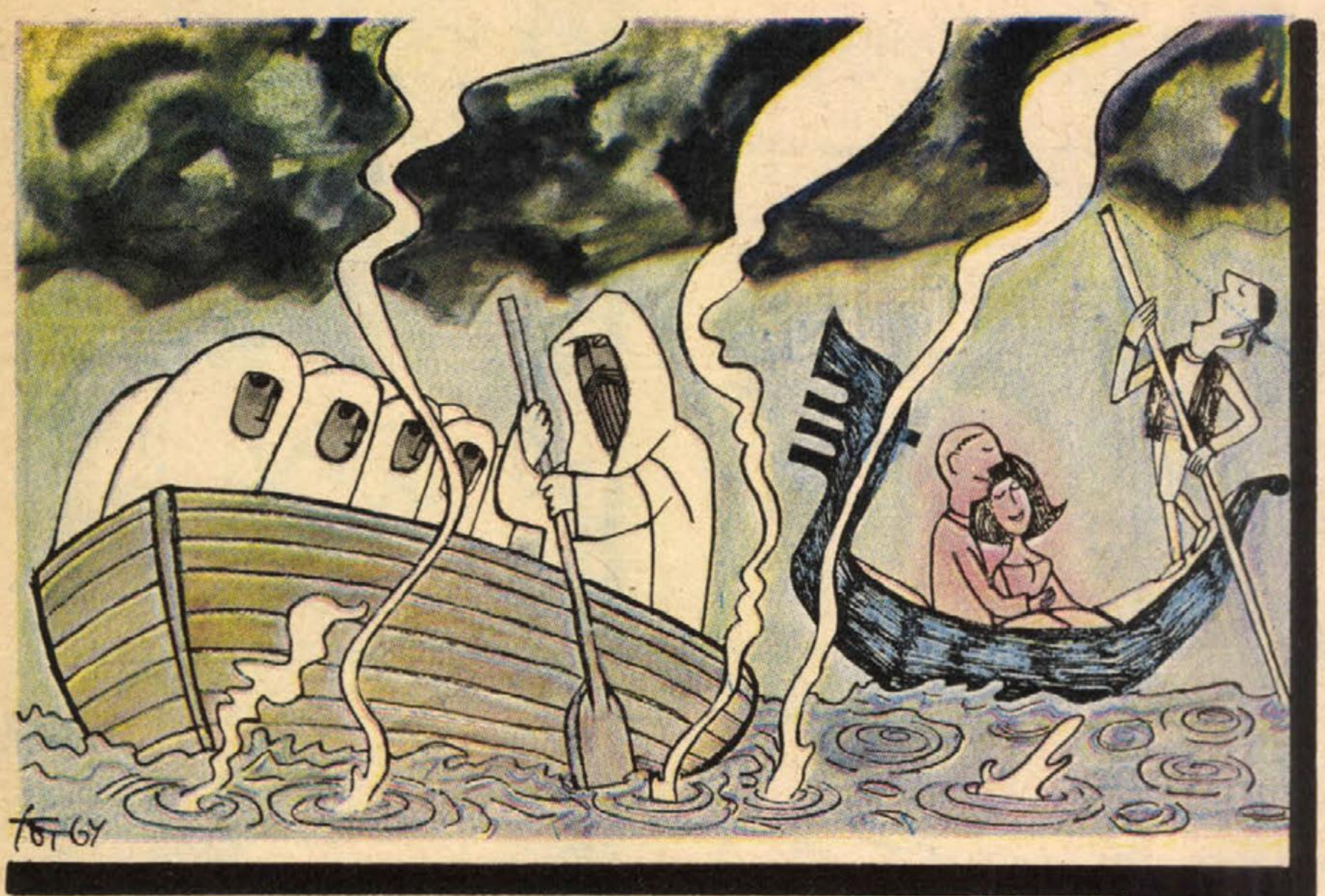

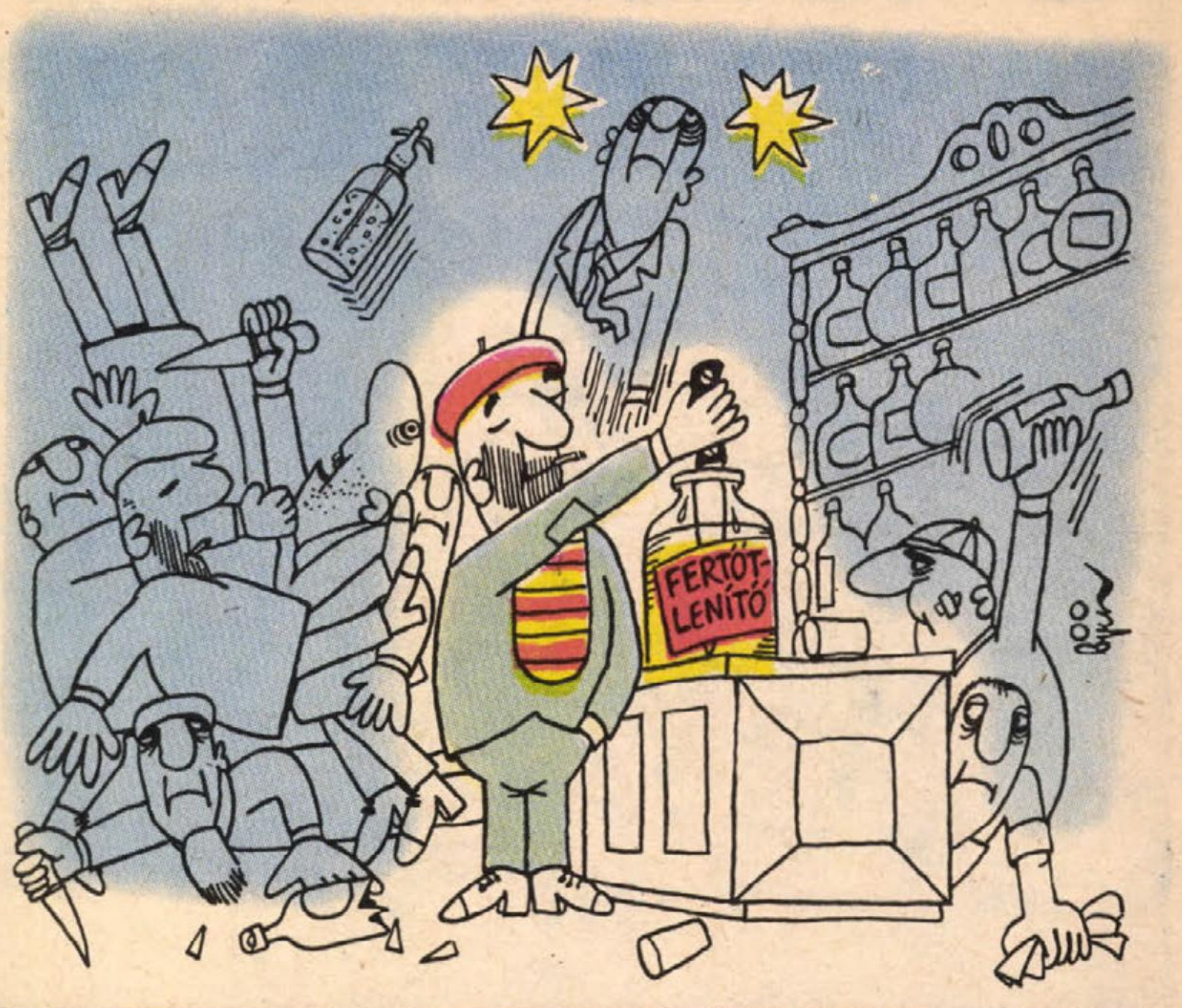
FERTŐTLENÍTŐ

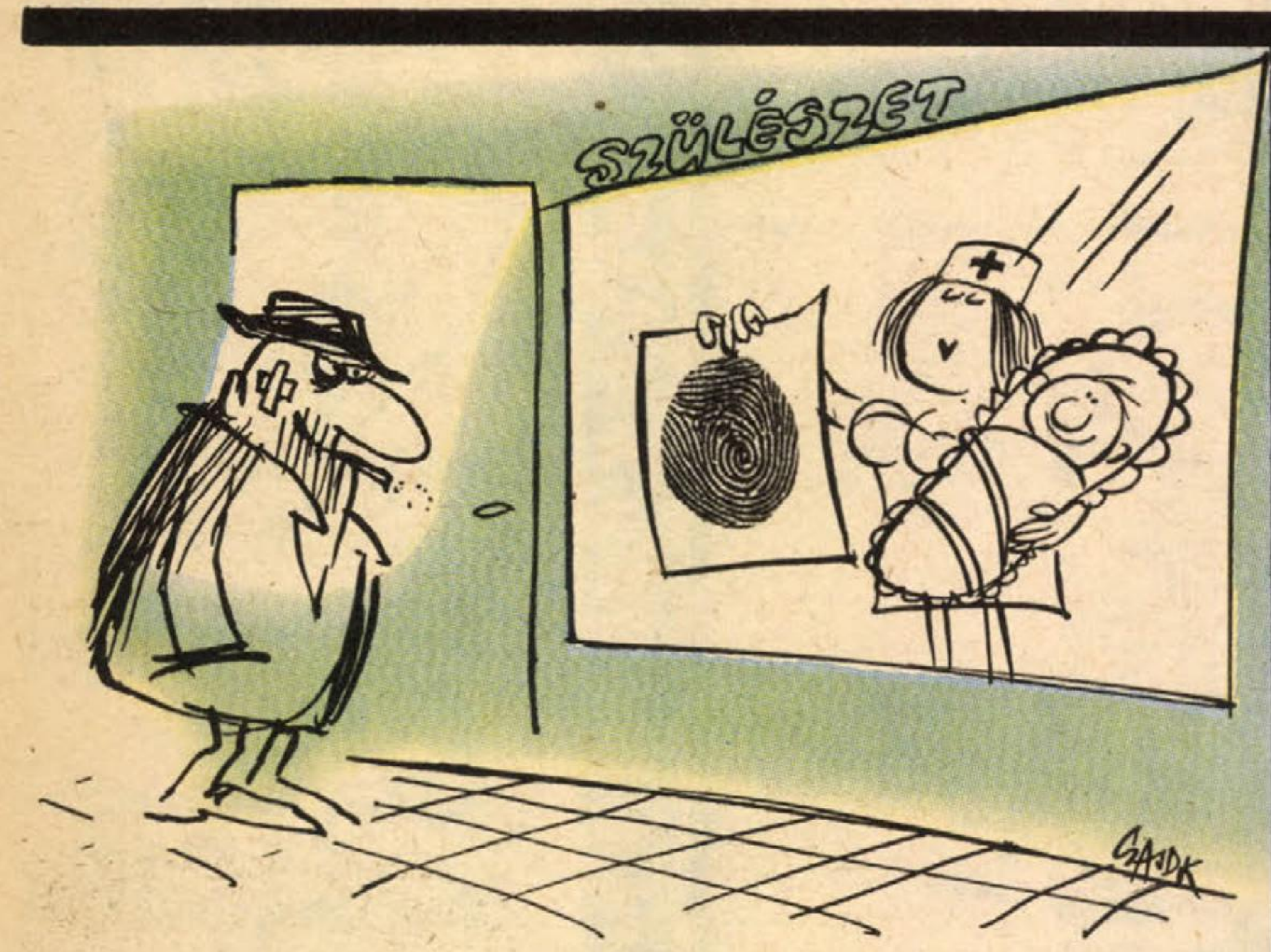
SZÜLÉSZET
SAJDK

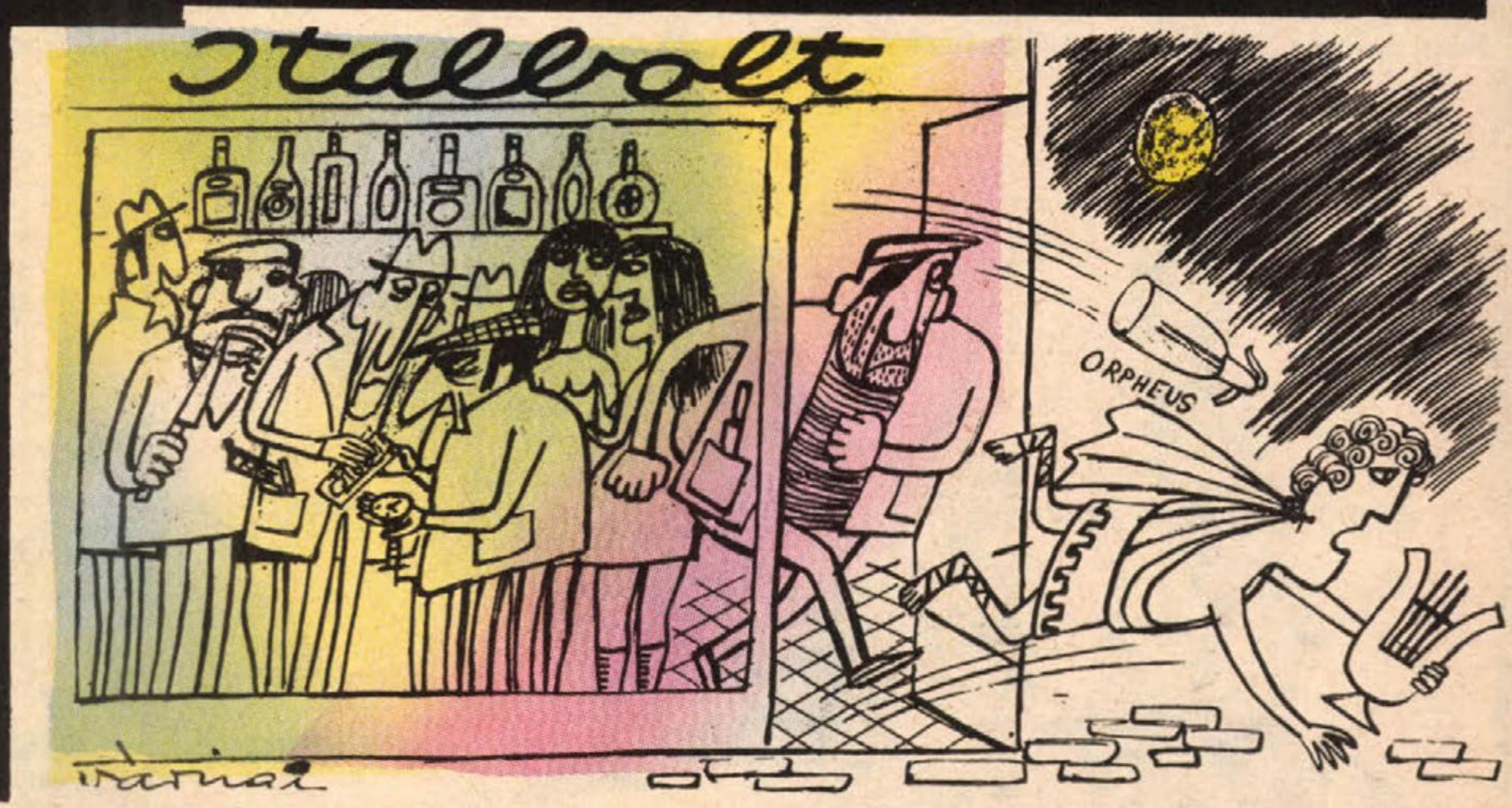
Italbolt
ORPHEUS
Várnai

ALVILÁG

TÓT
BALÁZS-PIRI
SAJDIK
VÁRNAI
DALLOS
HEGEDŰS
SZÜR-SZABÓ

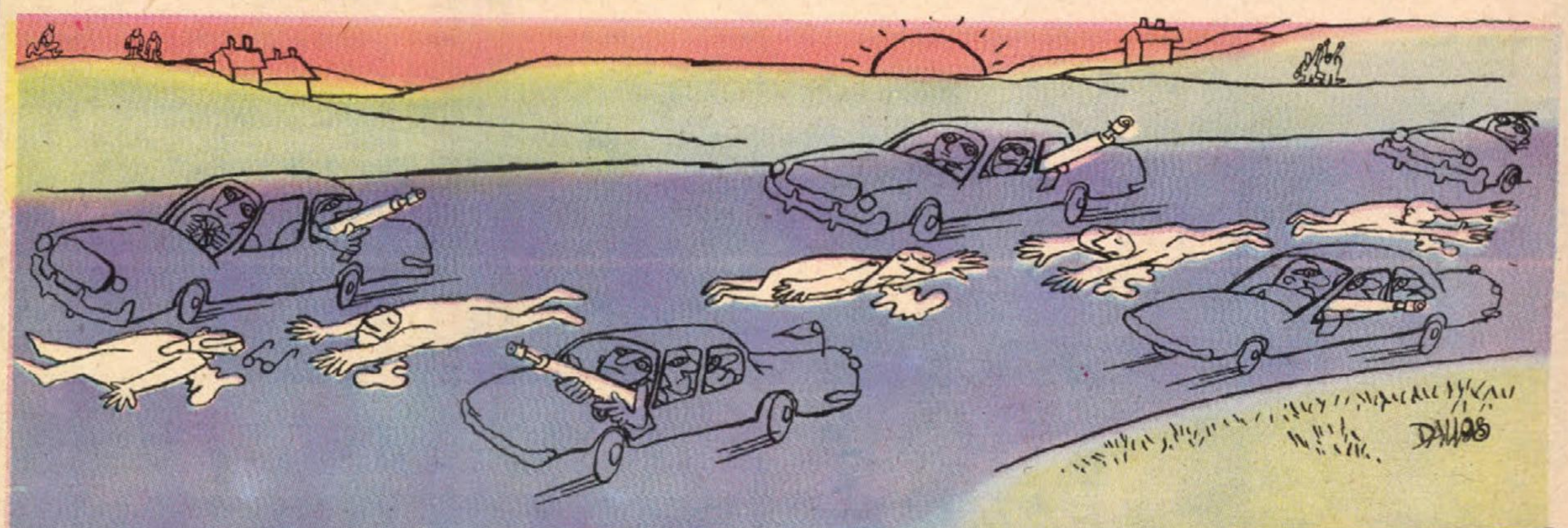

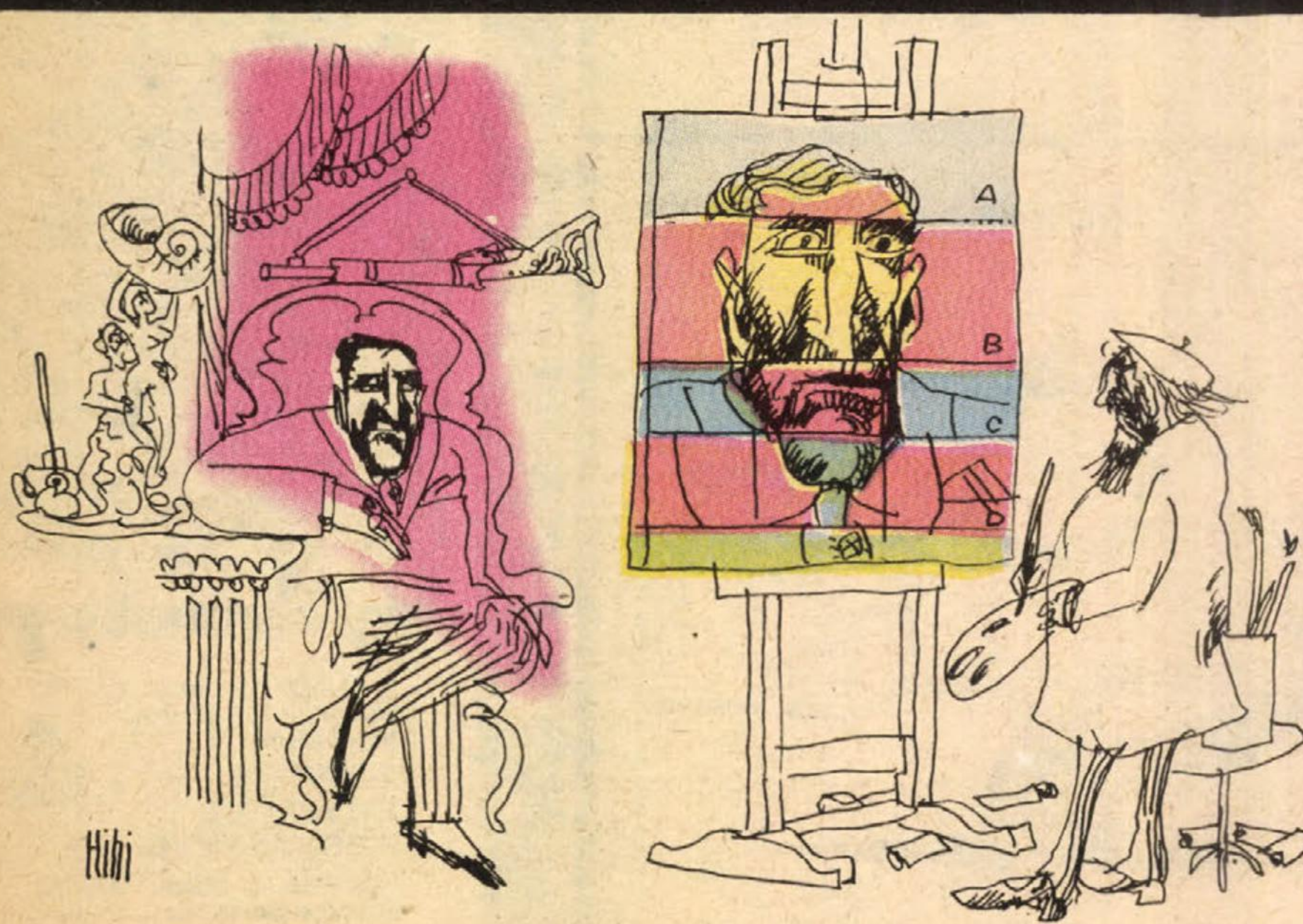

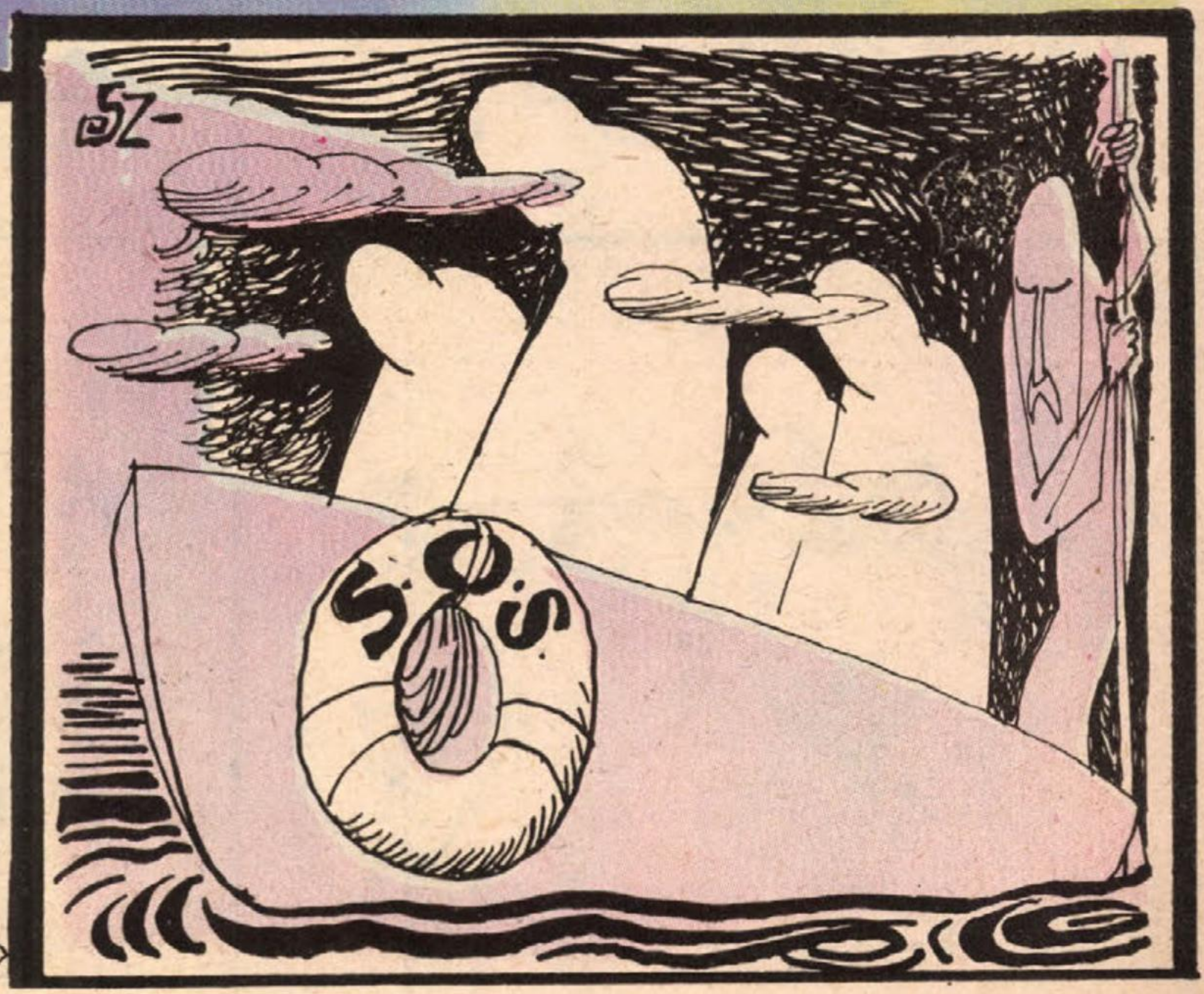

IMPORT HUMOR

EDGAR VALTER RAJZAI A TALLINNI „PIKKER" CÍMŰ SZATIRIKUS LAPBÓL

KENTAUR

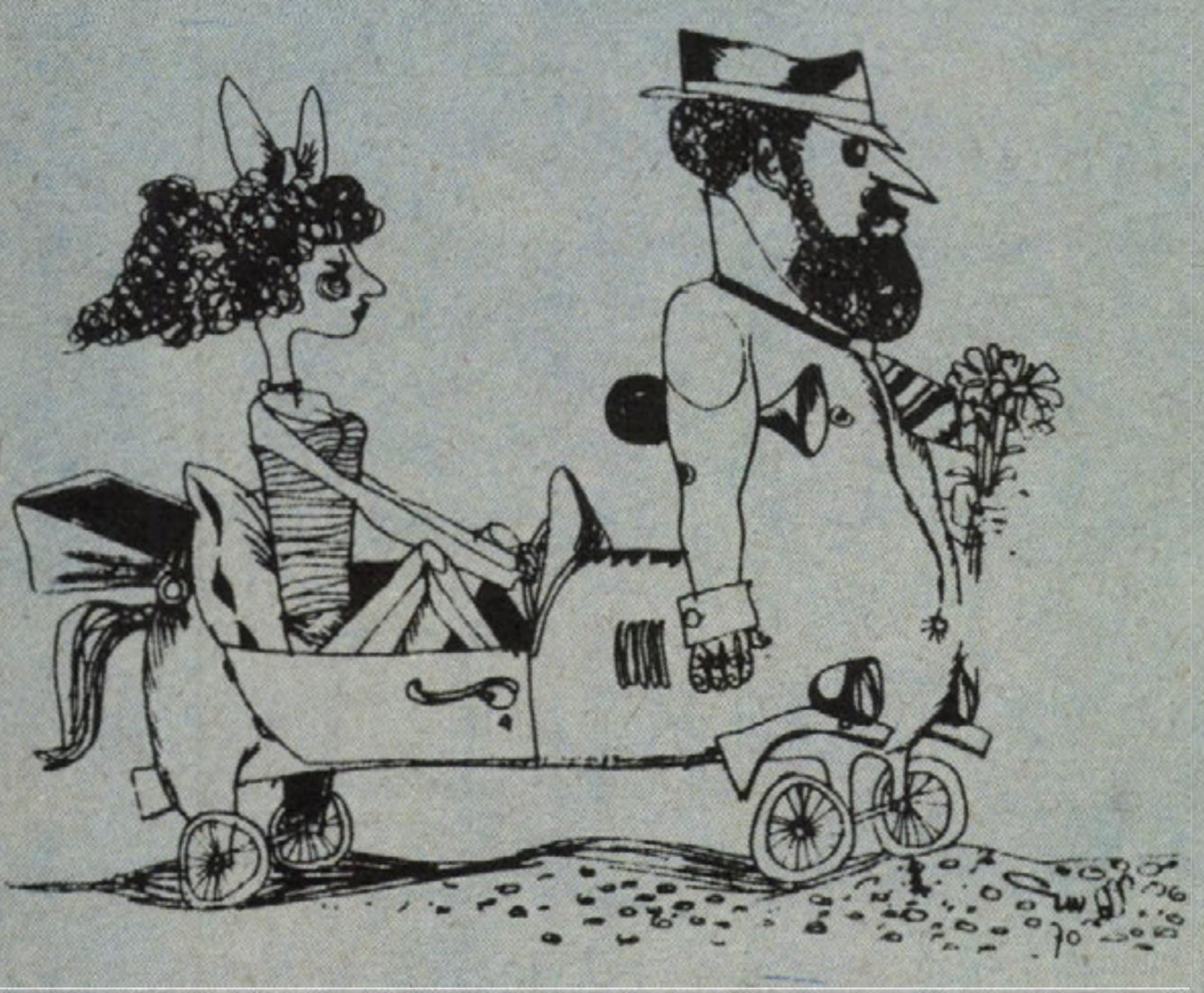

PÁRBESZÉD

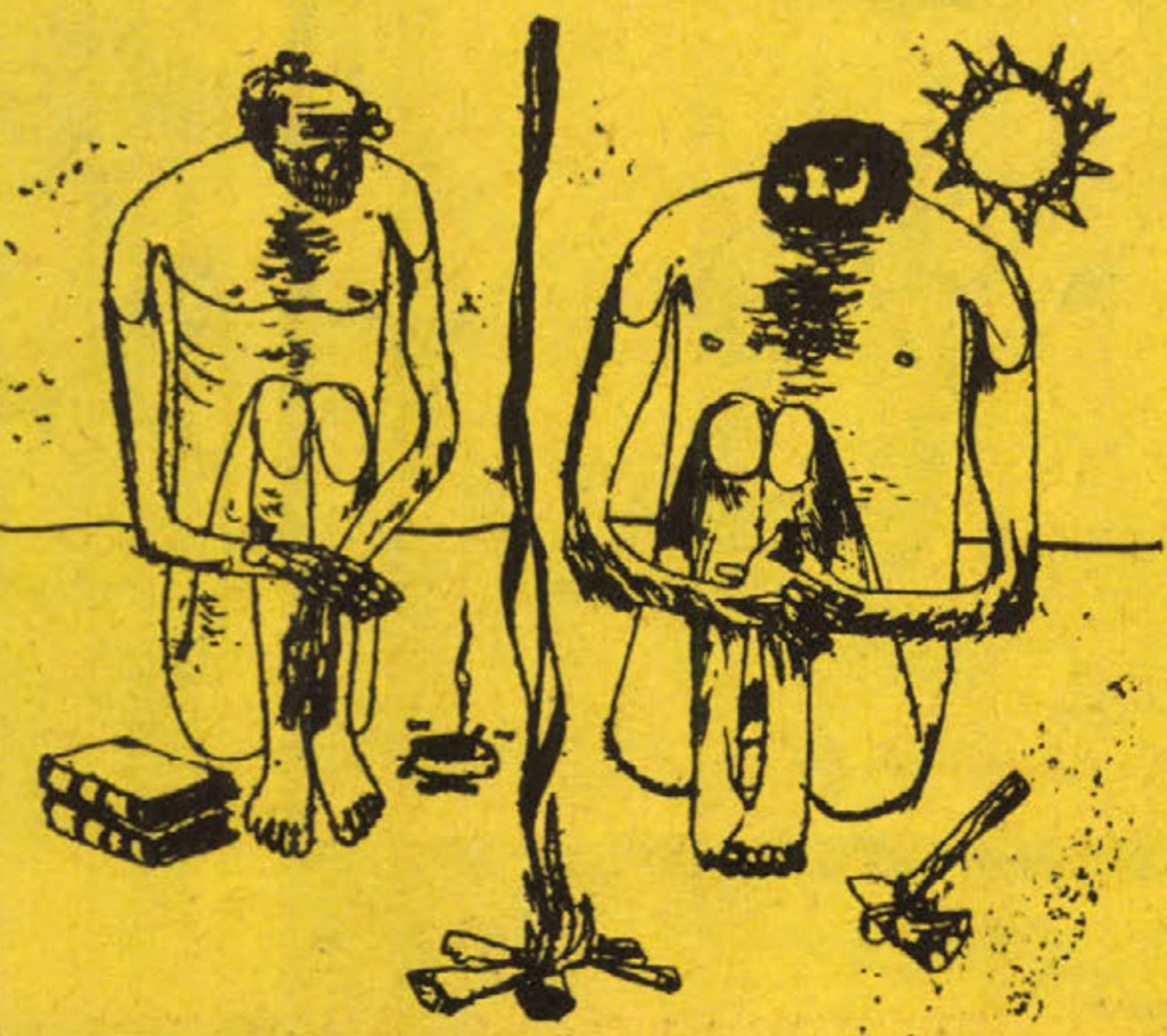

DUETT

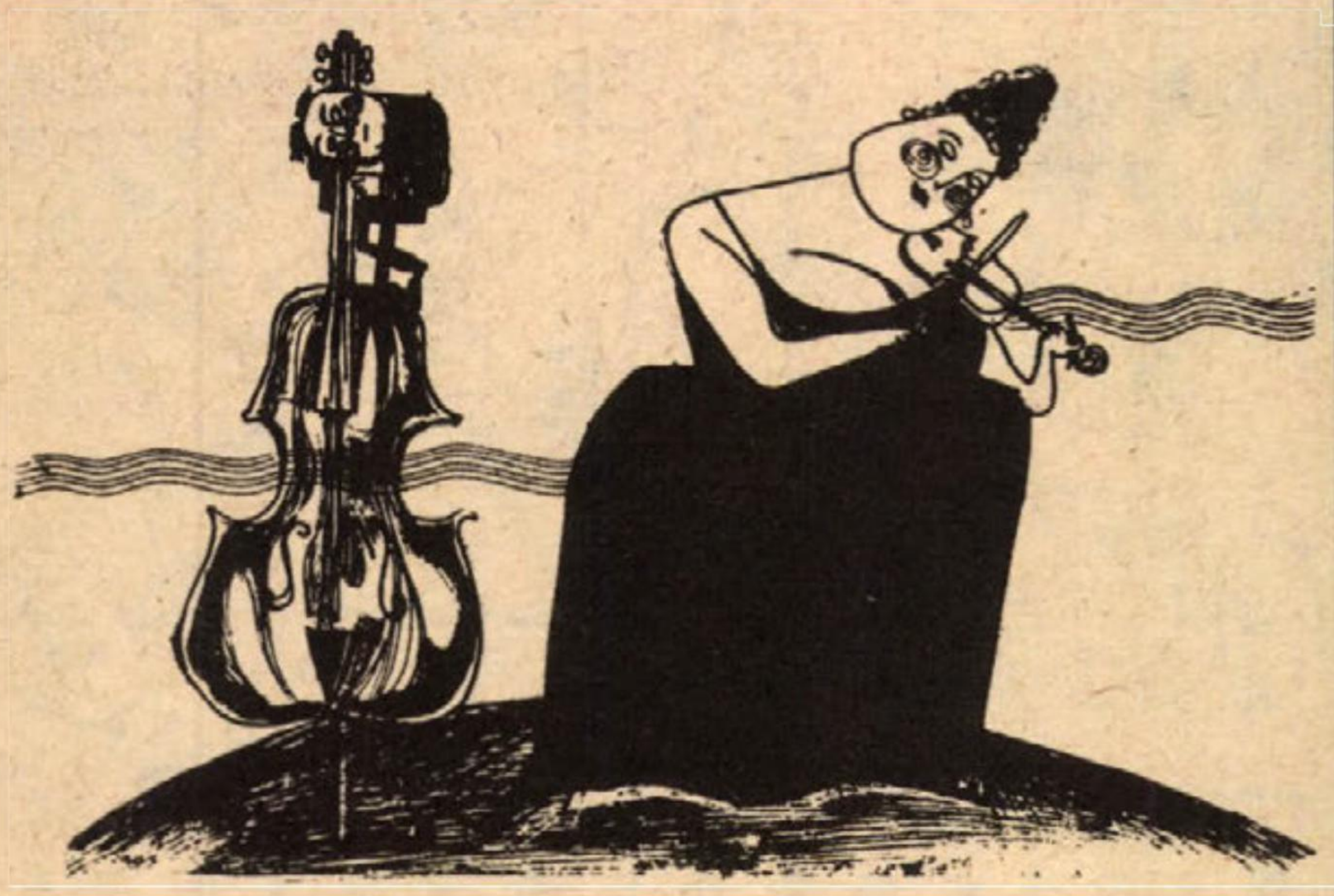

A GYARMATOSITÓ

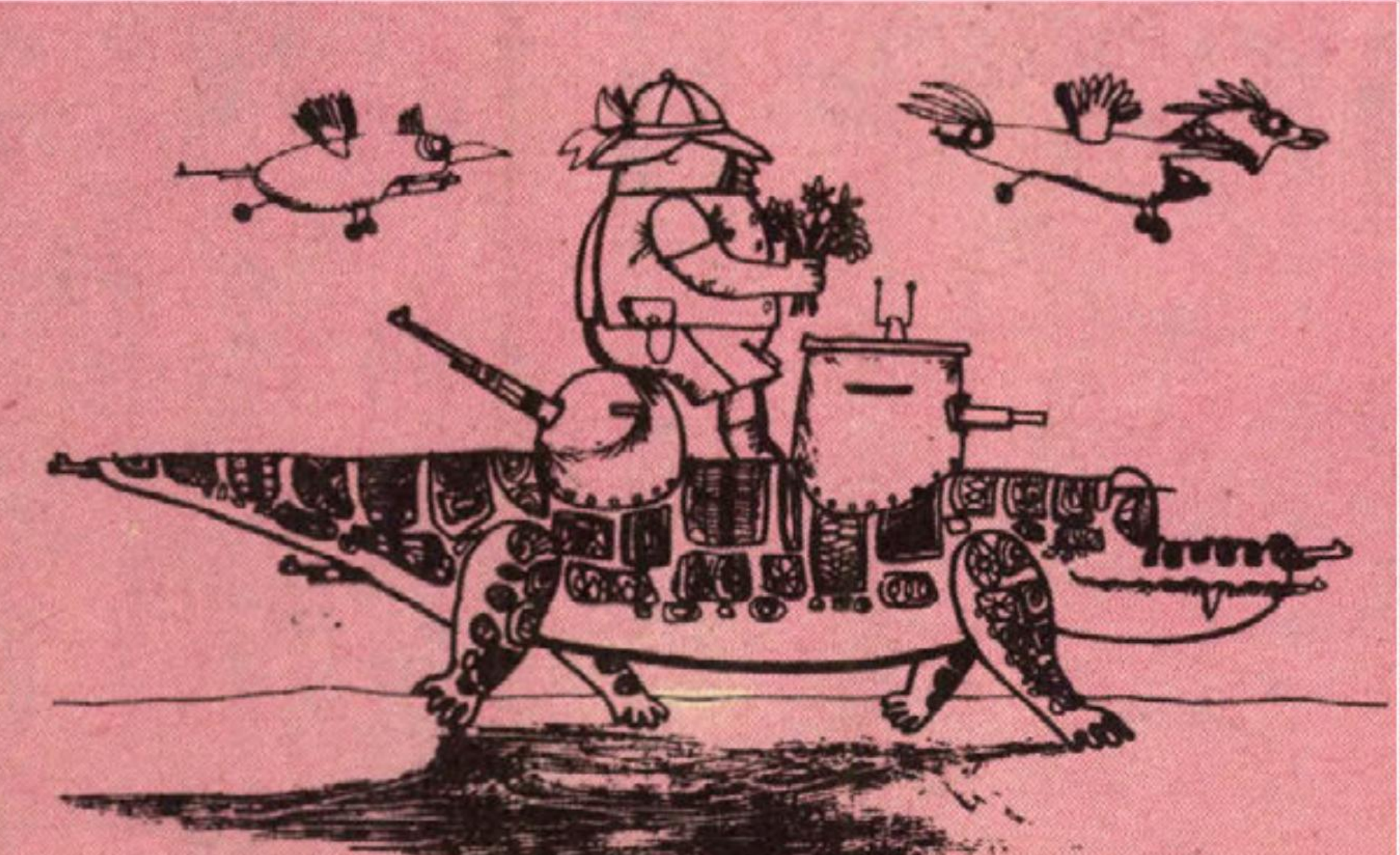

HÁZASPÁR

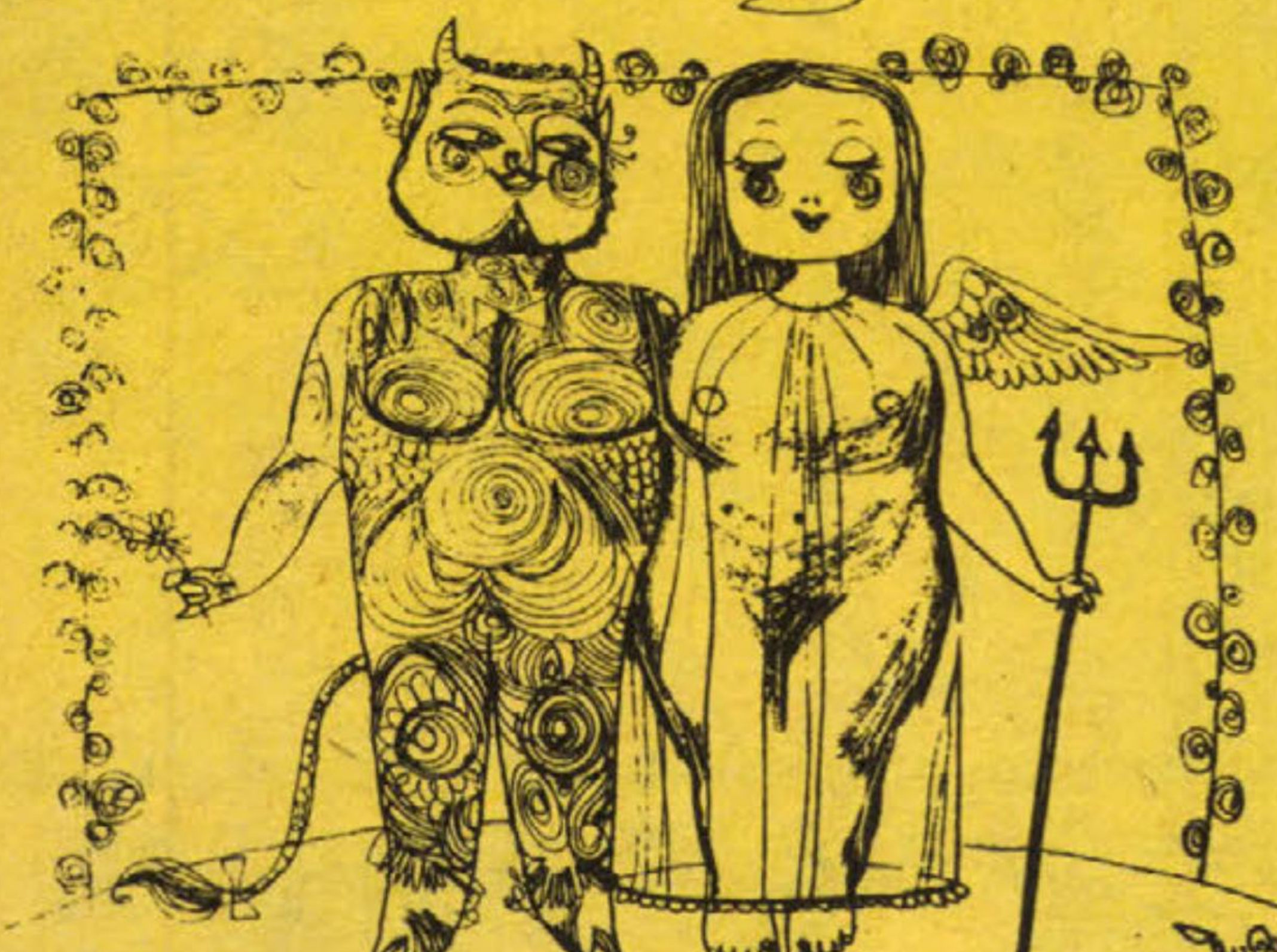

INDIAI OMNIBUSZ

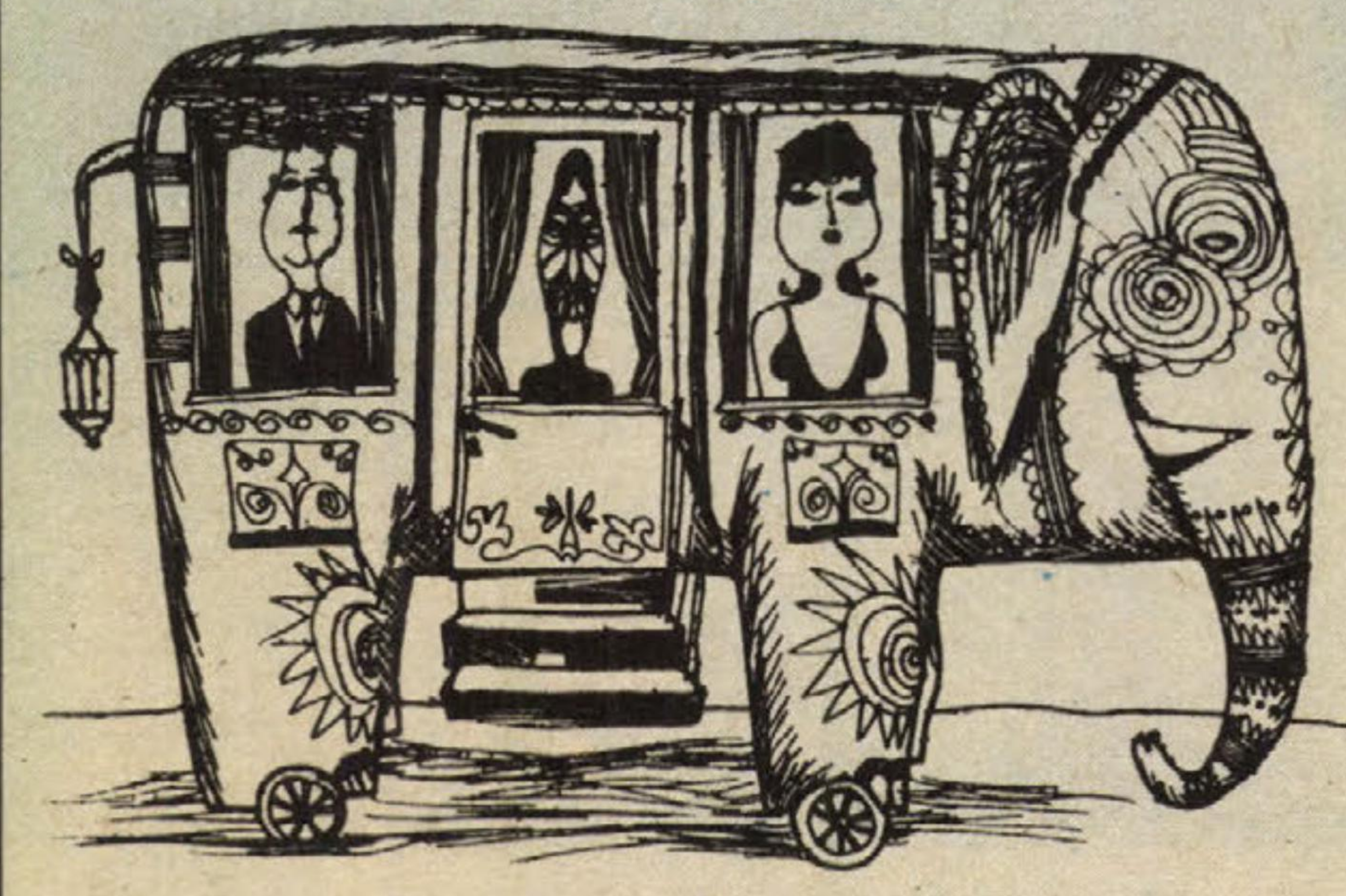

LÉGI KIKÖTŐ

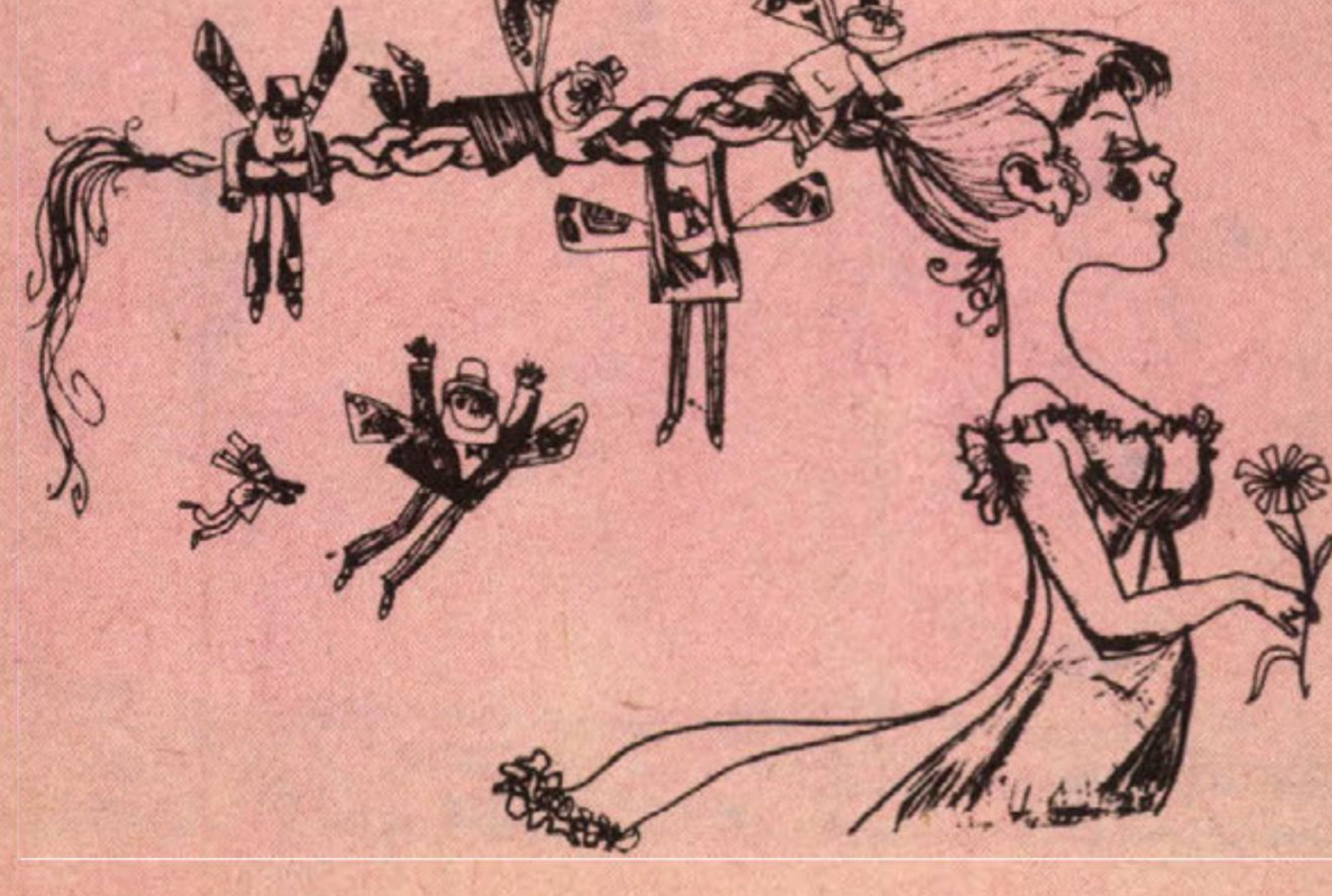

LIBIKÓKA

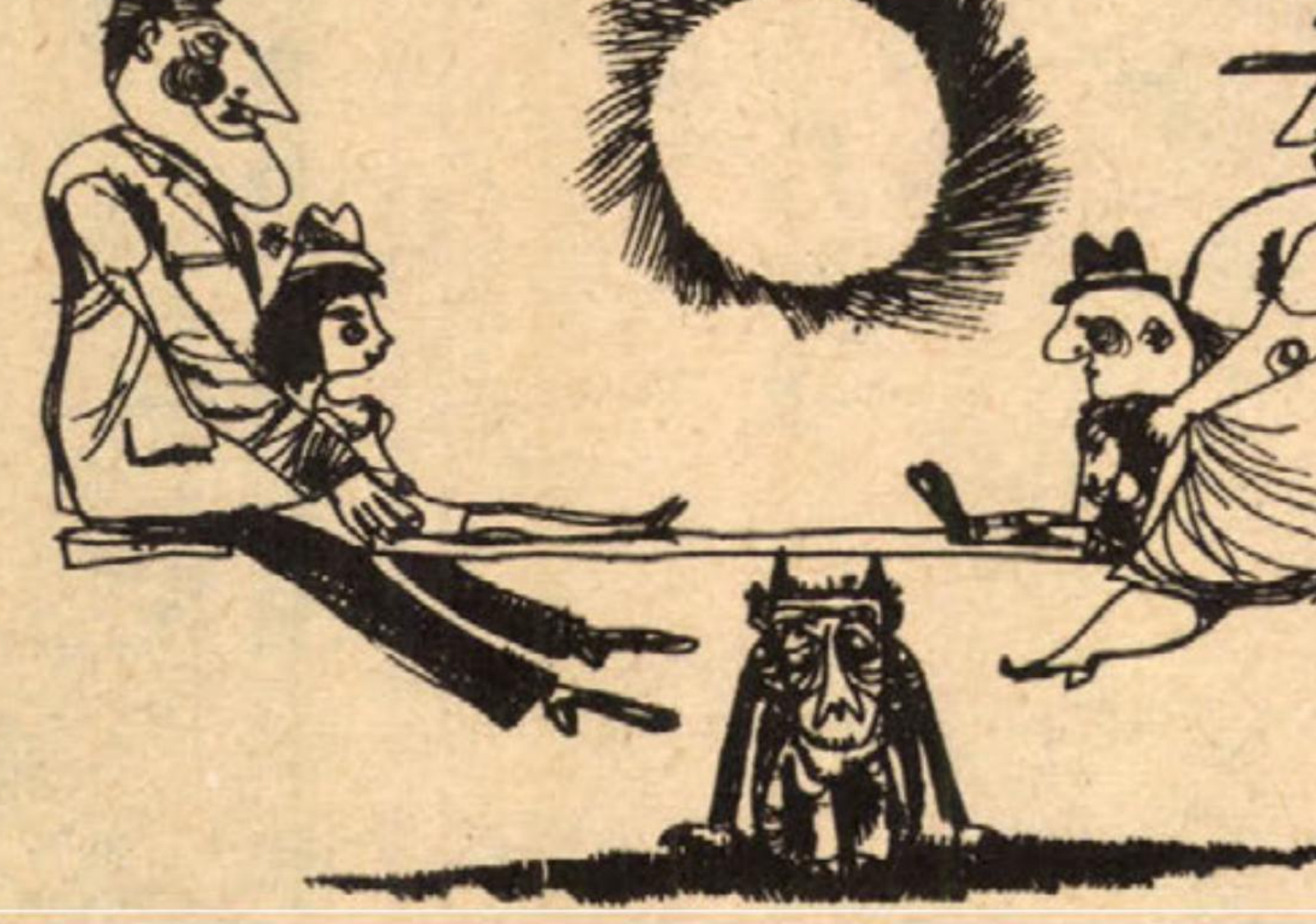

HIRDETÉSEINK

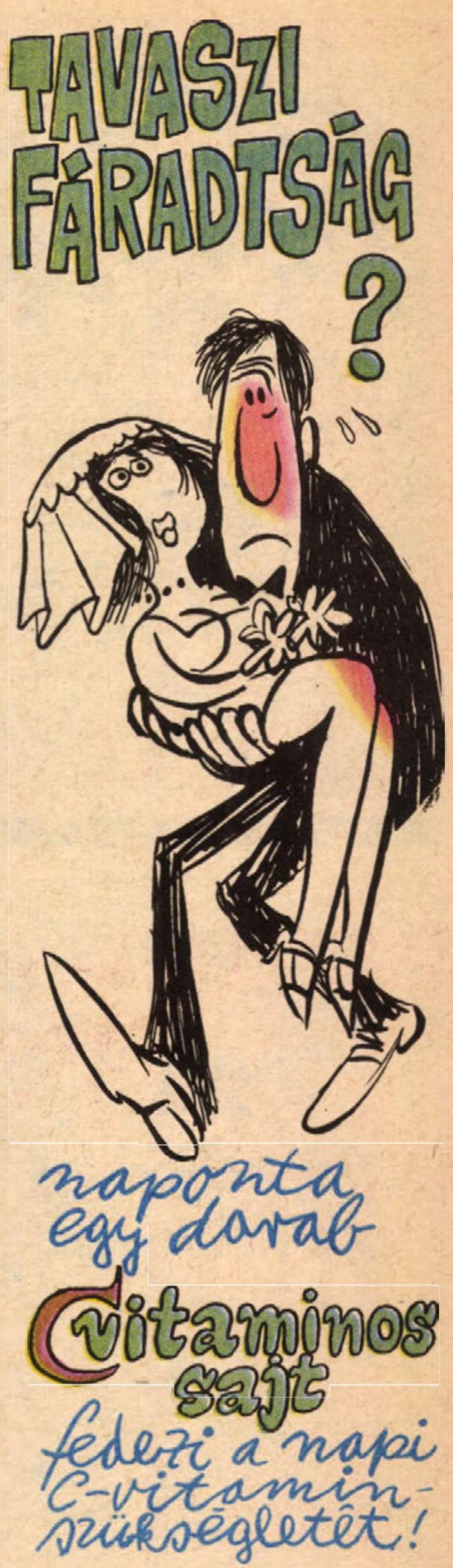

TAVASZI FÁRADTSÁG ?

naponta egy darab C vitaminos sajt fedezi a napi C-vitamin-szükségletét!

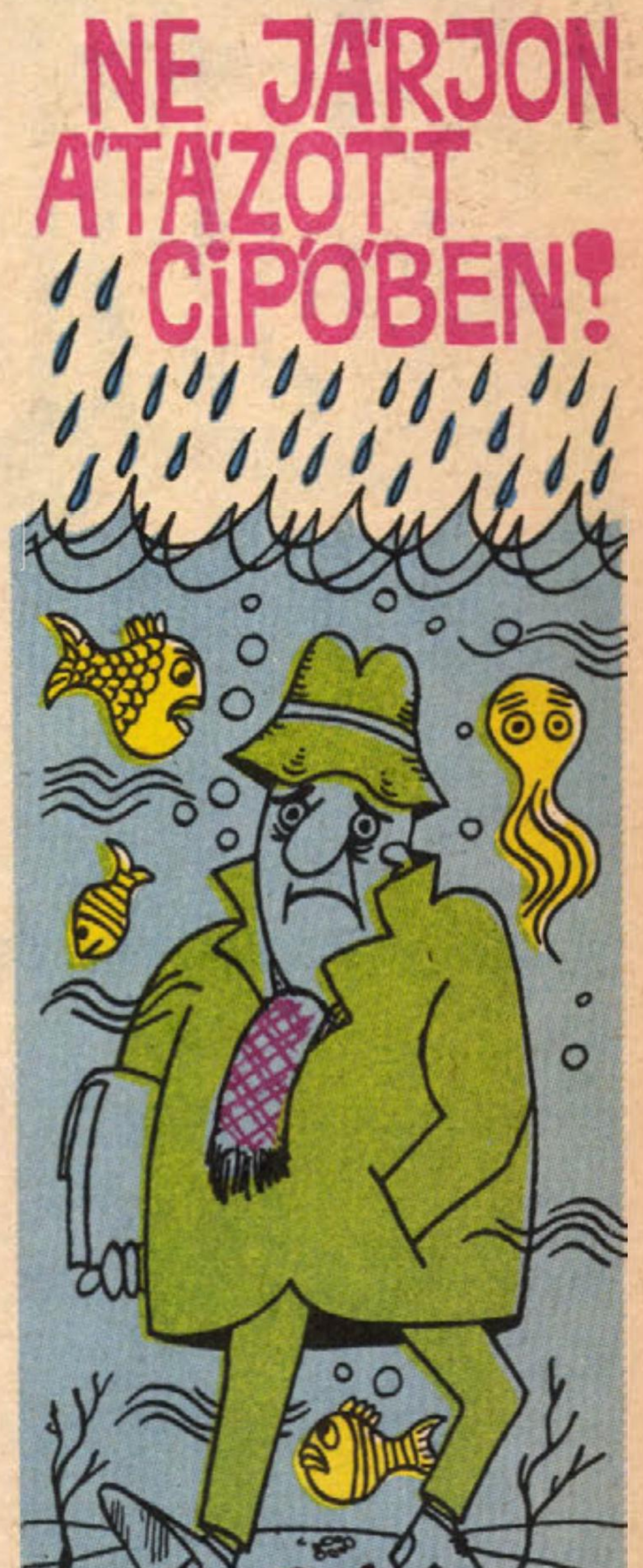

NE JÁRJON ÁTÁZOTT CIPŐBEN!

Hydrostop

megelőzi a bőr átázását, meggátolja kifehéredését.
Gyártja: az
EGYESÜLT VEGYIMŰVEK
Kapható a Háztartási és Illatszerboltokban

HIRDETÉSEINK

GONDOLJON A TAVASZRA
MÁR MOST TISZTÍTTASSA KI TAVASZI HOLMIJÁT!
HA IDEJÉBEN TISZTÍTTAT, SOK PÉNZT TAKARÍT MEG!

**FŐVÁROSI
PATYOLAT VÁLLALAT**

Ez a szódás illat csak libaaprólék-pörkölt lehet
OLCSÓBB LETT A LIBAAPRÓLÉK: KILÓJA 16 FORINT!

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat közszemlére teszszük, beküldőjüket pedig a szokásos módon honoráljuk.

Váchartyáni zárszámadás

Tbc-mentes teheneket Jönnek a fiatalok

Az öregek is megérdemelnének egészséges teheneket.
(A Pest Megyei Hírlapból ollózta: Jámbor András, Vác)

LOBOGÓ **TÜKÖR**

Február 16., kedd, Tv, 20.00: Emberrablók Magyarul beszélő olasz film

16.35 Az el nem küldött levél
Magyarul beszélő szovjet film
Egy jelenet a filmből (képünk)

Melyik lapnak van igaza?
A Tükörnek vagy a Lobogónak?
(Utánanéztünk: a Tükörnek. A szerk.)
(Beküldte: Birkás István, Szeged)

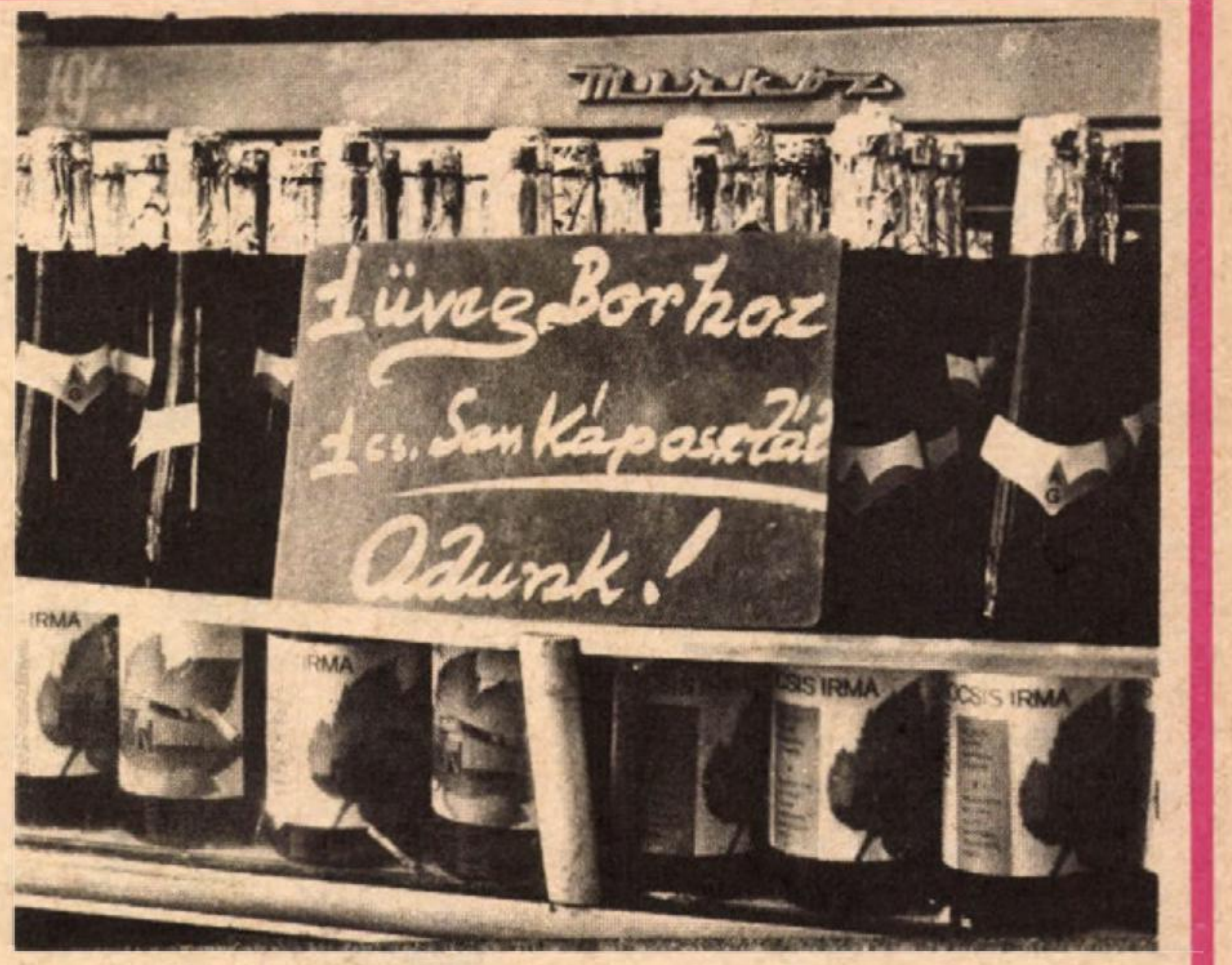

Másnaposság ellen az se rossz!
(Ifj. Bohanek Miklós felvétele, Bp.)

SZABAD FÖLD

Az ÖRÖMÖT osztják a GONDOT szorozzák

Fordítva célszerűbb lenne.
(Beküldte: Lajos Ernő, Sorokpolány)

t. A
r —
füg-
tilosat
amíg
, em-
nnákat

KALOCSÁN

Pereg a tarhonyamag

Magról termő tarhonya?
(Az Esti Hírlapból ollózta: N. Gelléri Biri)

FANTASZTIKUS NOVELLA

HANGKÉPZÉS

A második emeleti lépcsőházi lakás ajtaján fehér zománctábla hirdette:

DR. VEJBEN BÉLA. HANGKÉPZÉS. KORREPETÁLÁS KEZDŐKNEK ÉS HALADÓKNAK. BELÉPÉS ELŐTT KÉRJÜK A LÁBAKAT LETÖRÖLNI.

Izgalomtól kipirult arcú férfi csengetett. Egy perc múlva szélesre tárta az ajtót a kék bársonykabátot viselő, őszülő, de lobogó művészhajú férfi. Udvariasan kezet nyújtott:

— Dr. Vejben. Parancsoljon befáradni.

A Mester a barátságos szalonban hellyel kínálta a jövevényt. Őszintén meg kell mondanom — jelentette ki dr. Vejben —, csak tehetséges tanítványokat vállalok.

— A rokonaim és barátaim szerint komoly talentum vagyok. Állítólag Gigli és Caruso óta nem hallottak ilyen hangot. Nagyon bizakodom, hogy eljön az idő, amikor Maria Callasszal duettet énekelhetek — mondta magabiztosan. A Mester fáradtan legyintett:

— Itt az ideje, hogy kicseréljem a táblát az ajtón. Kétségtelenül félreérthető fogalmazás. Nálam valóban hangképzés folyik, de nem tenor, szoprán, alt, bariton, koloratúr, vagyis nem énekhangképzésre specializáltam magam. Nálam a növendékek elsajátíthatják az emberi hangot. A barátságos, udvarias, rokonszenves, egymást tiszteletben tartó és megbecsülő emberi hangot. A tekintélyt tisztelő, de nem alázatoskodó beosztott hangját, a vezető beosztásban levő szigorú fegyelmet követelő, de nem fölényes, gőgös, „kinyilatkoztató" hangját. Vagyis megismétlem tömören: nálam egy kéthónapos gyorstanfolyamon bárki elsajátíthatja az emberi hangot. Kedves barátom! Diktálja be a személyi adatait, és még ma elkezdem az oktatást.

A Mester tiszta fényű, kék szemében fanatikus tűz lobogott.

— Ne tétovázzon, ne töprengjen! Ha a tandíj miatt nem meri elszánni magát, elárulom, hogy az egész tanfolyam költsége négy forint, mely havi kétforintos részletben egyenlíthető. Nagycsaládosok, szociális szempontból rászorultak csökkentett tandíjat fizetnek. Ez nálam nem kenyérkereseti forrás. Ez szent misszió.

A férfi egy kicsit csalódottan vállat vont, vette a kalapját, és indult az ajtó felé:

— Az ilyesmi engem nem érdekel. Én Leoncavallo Bajazzókjának Tükör-áriáját szerettem volna megtanulni. Engem néhány év múlva leszerződtet talán a milánói Scala. A jelenlegi foglalkozásomnál pedig nem tartom szükségesnek az emberi hangot.

A Mester kíváncsian előrehajolt:

— Hol dolgozik?

— Tisztviselő vagyok egy hivatalban. Én foglalkozom az ügyfelekkel...

Galambos Szilveszter

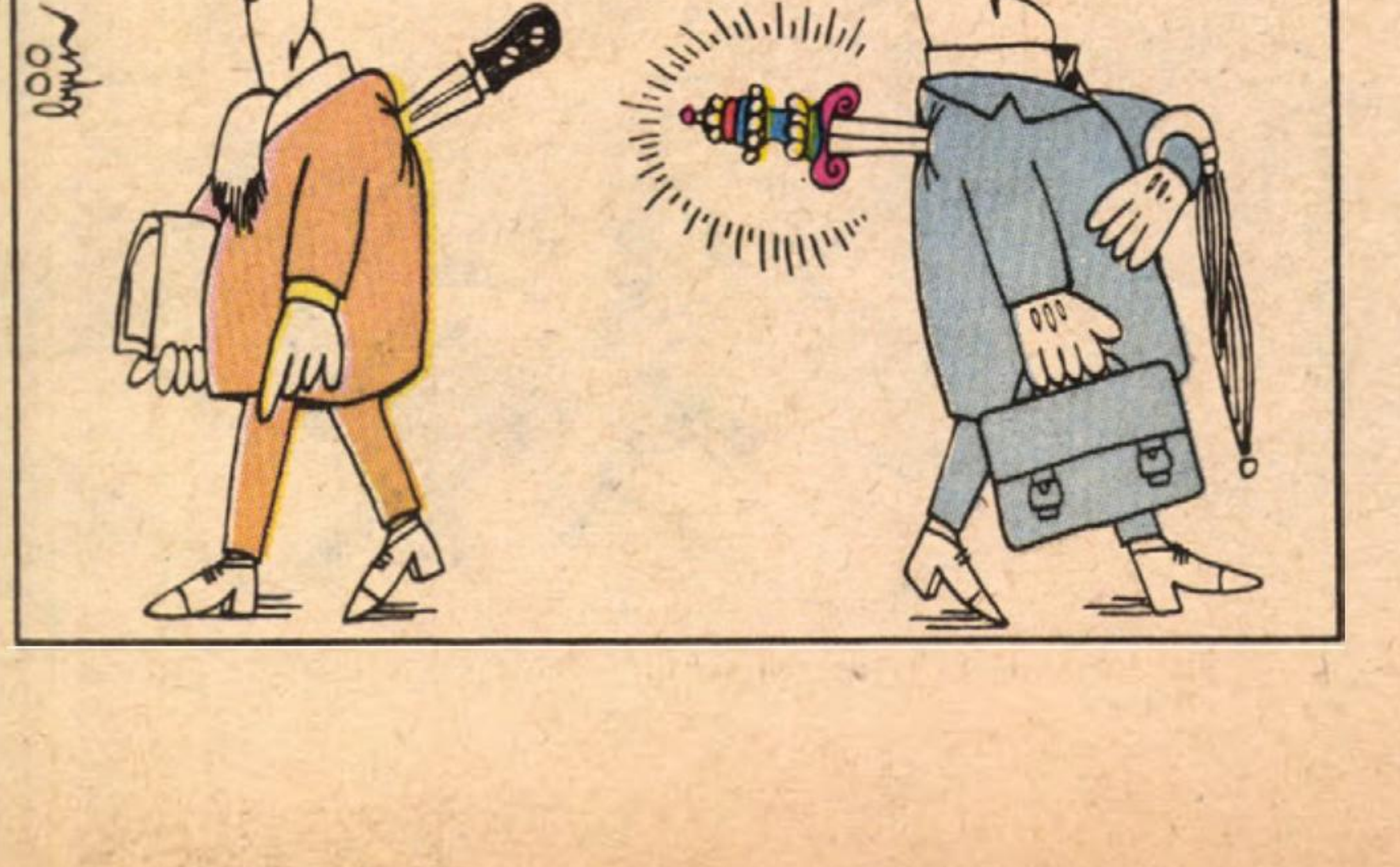

IRIGYSÉG

AZ IDŐK MÚLÁSA

Jenő az étkezőkocsiban üldögélt, midőn egy fiatal nő állt meg mellette:

— Szabad? — kérdezte, és tekintetével az étkezőasztal el nem foglalt üléseire pillantott.

— Persze! — mondta Jenő előzékenyen. — Tessék!

— Köszönöm — mondta a fiatal nő, és leült Jenővel szemben. Étlapot kért és tanulmányozta, azután a pincért szólította.

— Párizsi szeletet kérek és egy üveg sört.

— Én is ugyanezt kérem — mondta hirtelen Jenő, pedig nem is volt szándékában, hogy az étkezőkocsiban vacsorázzék. De egy szórakoztató játékot talált ki magának: azt játszotta, hogy *a fiatal nő hozzá tartozik*. Ám nem úgy, hogy beszélgetni próbált a szép útitárssal, sokkal elegánsabb játékot eszelt ki: azt játszotta, hogy a meghitt üldögélés, a szótlan, a gyengéd unalom hálózza körül őket, mint egy harmonikus párt, akik szavak nélkül is megértik egymást.

Erre vallott a közös ízlés is, az egyformán rendelt párizsi szelet, az üveg sör, majd a kávé, melyet a pincér már összekapcsoltan kérdezett tőlük:

— Parancsolnak kávét?

Az ifjú hölgy bólintott, s Jenő azt felelte rá:

— Szintén.

Majd egy házaspár kért helyet mellettük, s azok is azt kérdezték:

— Megengedik?

Jenő rágyújtott, majd alig érzékelhető tapintattal közelebb tolta a hamutartót útitársnőjéhez, amikor az is rágyújtott. A fiatal nő pedig egy szemrebbenéssel jelezte, hogy észrevette a figyelmességet.

Mellettük a *másik házaspár* élénken beszélgetett; az asszony nem helyeselte a férj álláspontját. Jenő a cigarettája füstjébe mosolygott. Mennyivel harmonikusabb az *ő* viszonyuk. A másik férfi, Jenő mellett, mintha el is szégyellte volna magát, gyorsan fizetett, és felálltak mellőlük.

— Köszönjük! — mondta a férfi mindkettőjüknek.

Ismét magukra maradtak. Jött a fizetőpincér.

— Két párizsi, két sör, két kávé, két savanyú, ötvenöt.

— Hatvan — mondta Jenő, és útitársnőjére mosolygott, nehogy elrontsa a játékot. — Fele, fele — tette hozzá, és máris nyúlt a fiatal nő harminc forintja után.

— Ideális asszony — mondta Jenőnek a pincér. — Ki-ki alapon. Irigylem uraságodat.

— Elhiszem — mondta Jenő. — A szép kis útitárs szívből felnevetett.

*

Jenő az étkezőkocsiban utazott, vele szemben ült a felesége, szép, fiatal nő. Jenő különös körülmények között ismerkedett meg vele: éppen egy évvel ezelőtt, és éppen egy étkezőkocsiban.

Ezt a témát talán fejezzük be! — mondta Jenő a feleségének, mielőtt az étkezőkocsiba léptek. Azóta szótlanul ültek egymással szemben. Jenő azonnal beletemetkezett a sportújságba.

— Egy üveg sört kérek — mondta a pincérnek, *önállóan*. Az asszony valami vacsorát kért, majd merően nézett maga elé.

Jenő átnézett a felesége tekintetén, kibámult az ablakon, majd a sört közelebb húzta magához.

— Szabad? — állt meg az asztaluk mellett két fiatal lány.

— Tessék — mondta barátságosan Jenő.

— Kérem — mondta Jenő felesége is.

A két lány leült, és Jenő szórakoztató játékot talált ki. Azt játszotta, hogy a vele szemközt ülő fiatal nő *nem hozzá tartozik*.

Somogyi Pál

A METRÓN

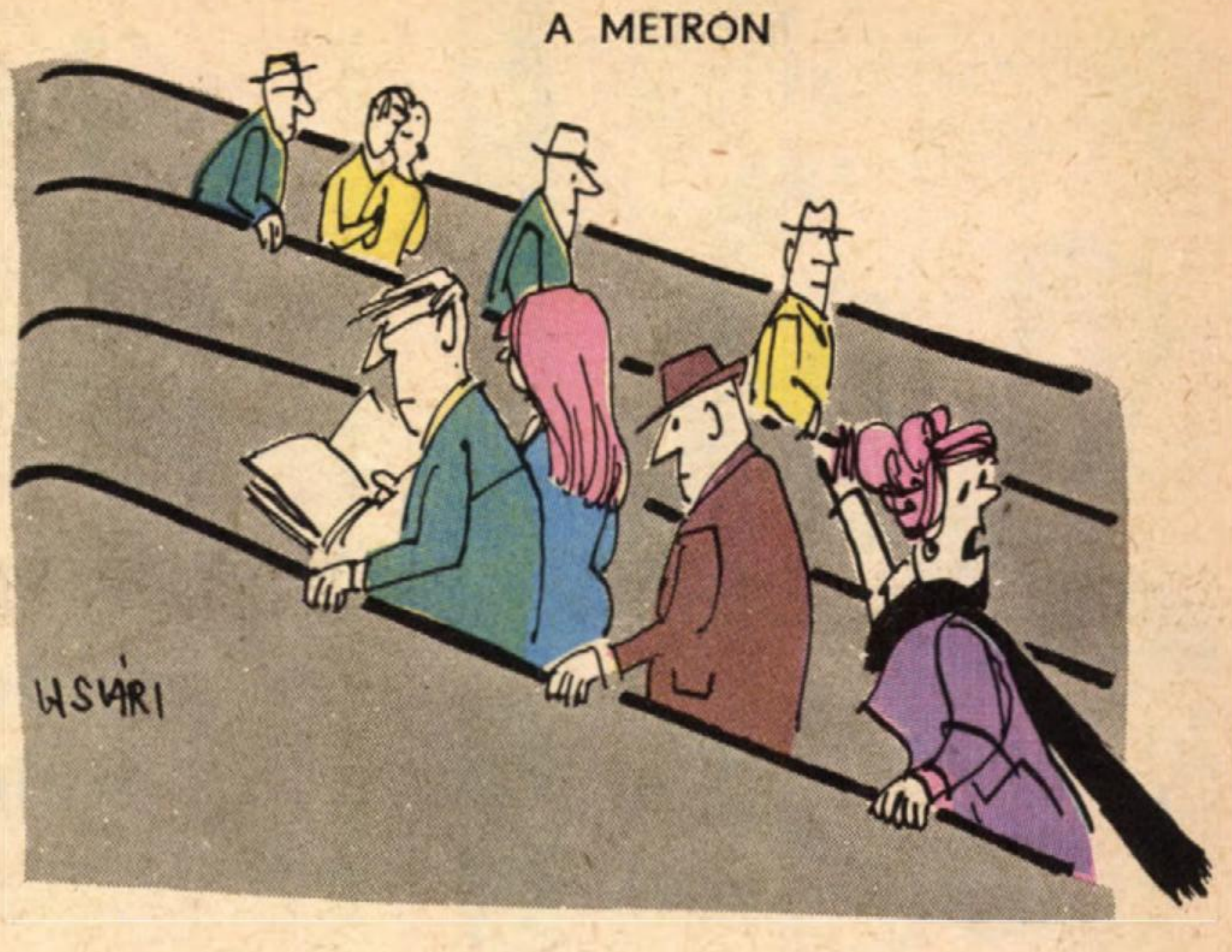

– Lépjenek le a sálamról, leszállok!

DEFICITES VÁLLALAT

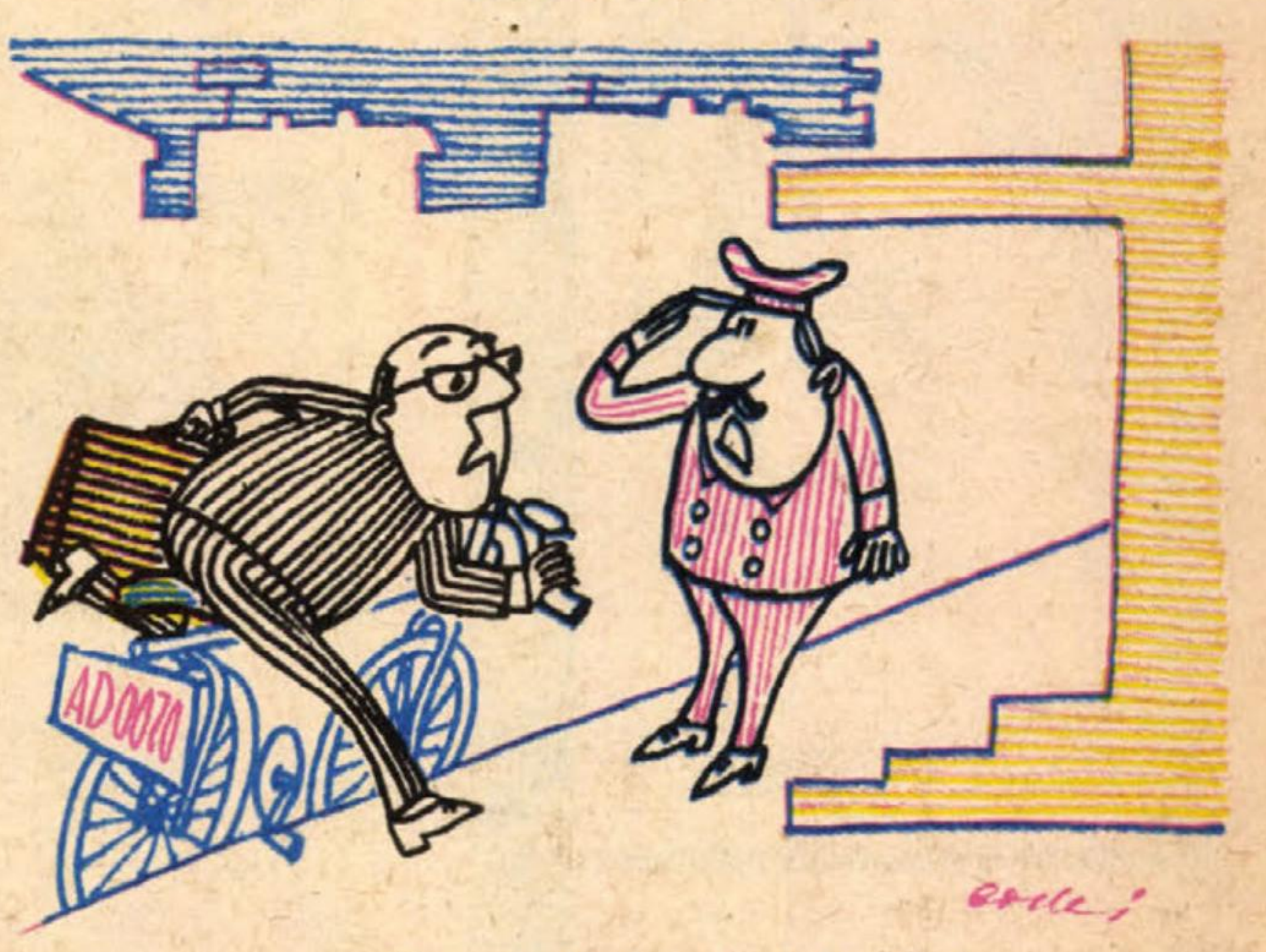

– Jó reggelt, igazgató kartárs!

A NAGY CSEL

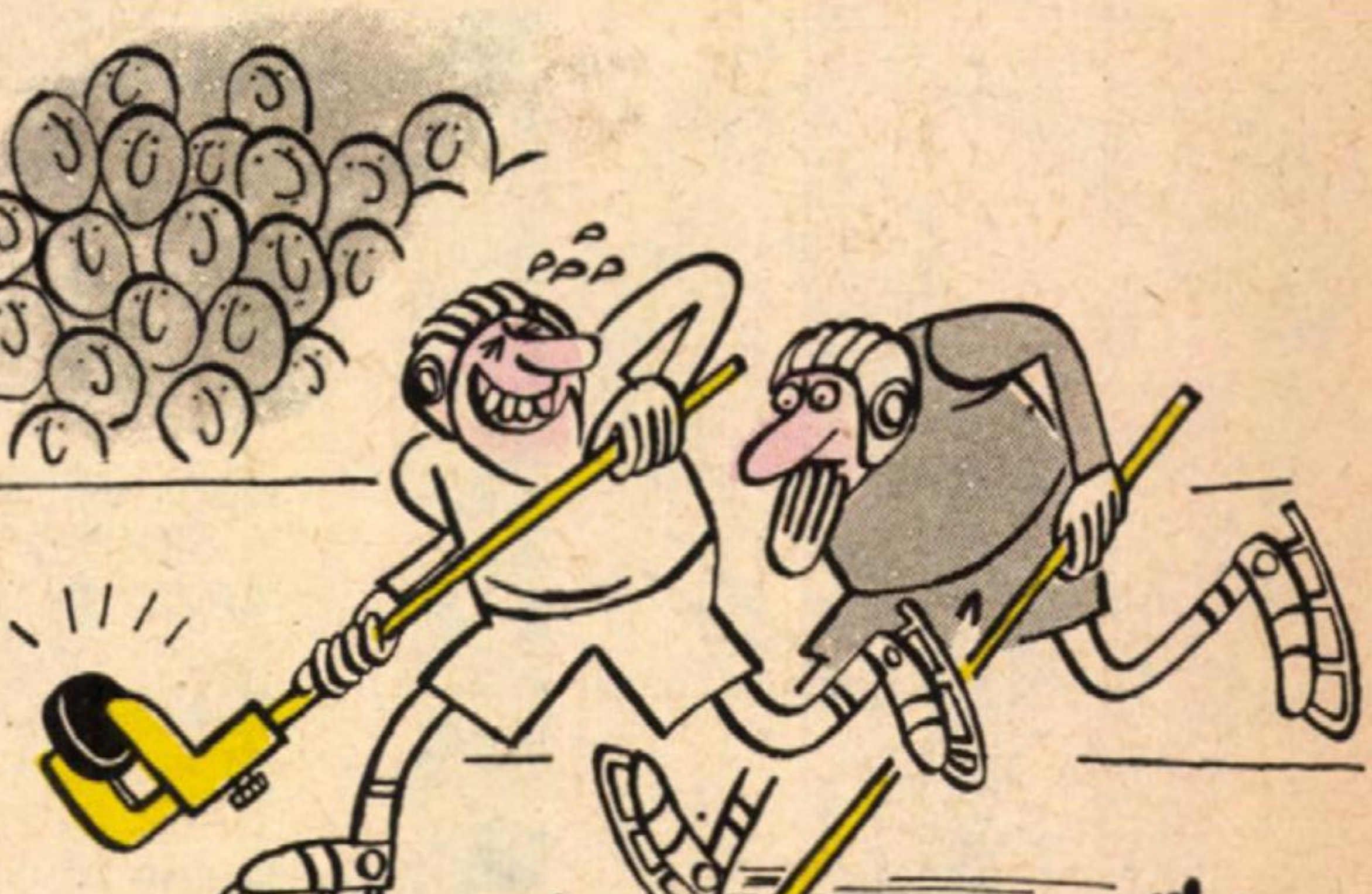

A GYILKOS

Ámokfutó járt közöttünk,
gyilkolt vadul, bőszen,
nem ölt annyit, mily rettenet,
egyik Shakespeare-hős sem.

Százakat megölni – nála
az volt csak a szempont,
az a galád, vad gyilkos egy
totógyilkos meccs volt!

Donkó László

KUZDELEM A GÉPRABLÓK ELLEN

Bob Hope, a neves amerikai komikus mesélte:

Amióta divattá vált a géprablás, a Los Angeles-i repülőtéren a detektívek rendkívüli gonddal vizsgálnak át minden utast, nincs-e nála pisztoly vagy bomba. A minap például teljes két órán keresztül vizsgálták Raquel Welch kisasszonyt, pedig a szépséges filmszínésznő csak azért ment ki a repülőtérre, hogy valakit elbúcsúztasson.

Szegény detektíveknek az is némi változatosságot jelent elfoglaltságukban, ha pisztoly és bomba helyett egy szexbombát találnak.

HATÁSOS BALESETELHÁRÍTÓ ESZKÖZ

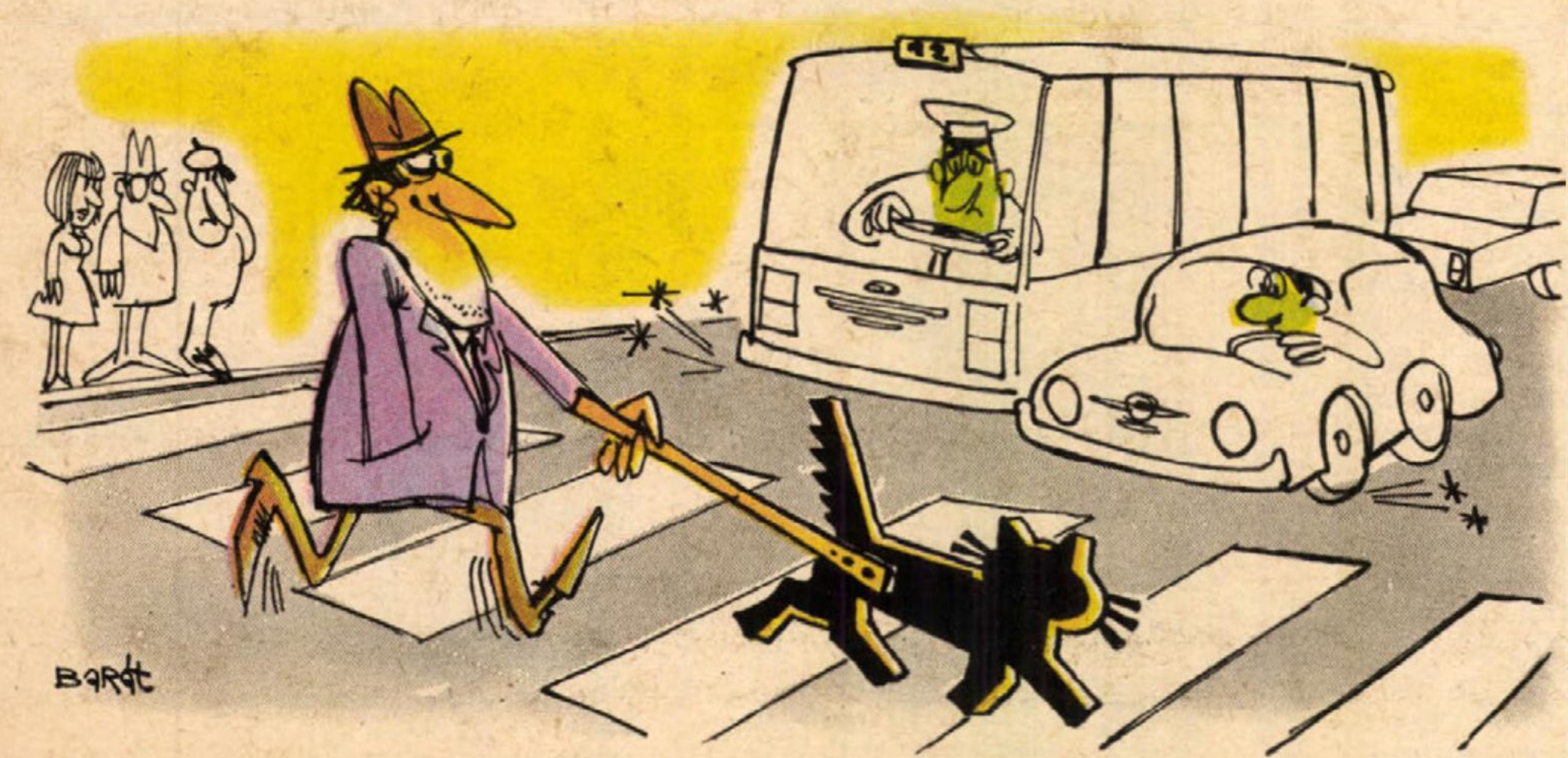

MENTHETETLENEK

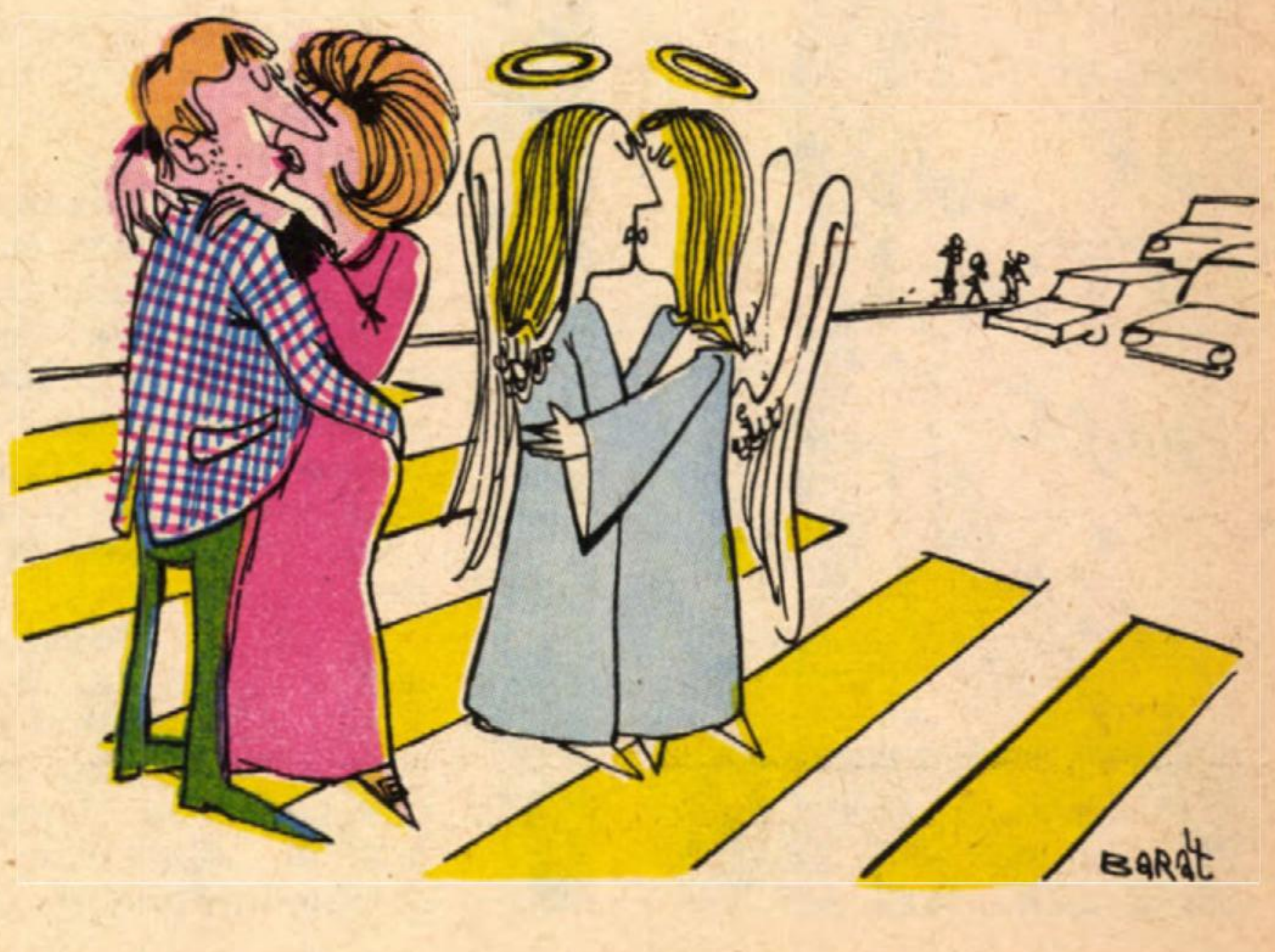

OBJEKTÍV NEHÉZSÉGEK

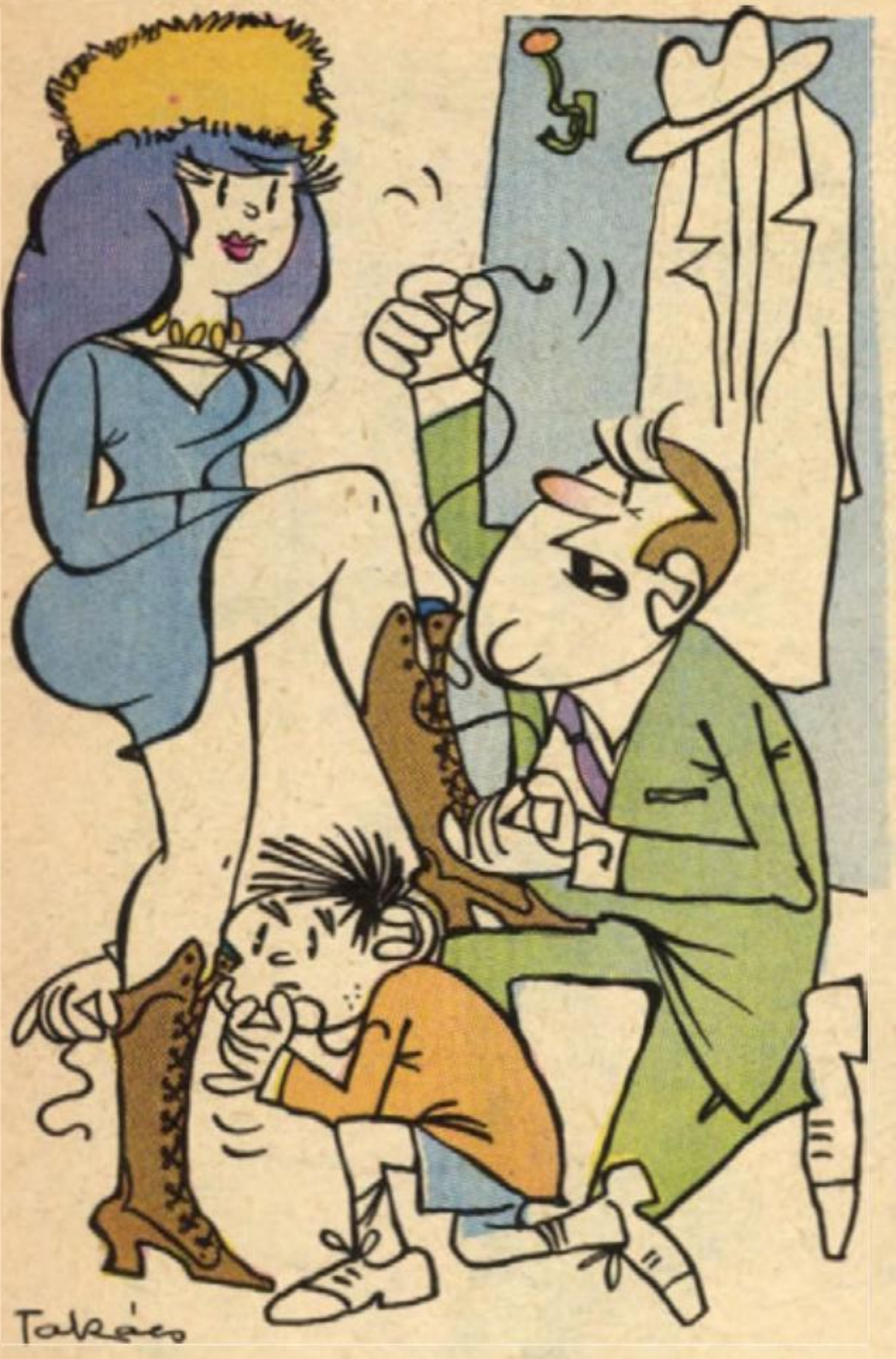

– A fűzőscsizmád miatt mindennap elkések a munkahelyemről, a gyerekek meg az iskolából!...

RÉBUSZ

164. rejtvényünk megfejtése:

LLLLL LLLL
–E

Lekötelez

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:
Dubsky Ferenc, Békéscsaba, II., Bartók Béla u. 21.
Liptai Lászlóné, Hatvan, Balassi Bálint u. 6.
Marossy Ferencné, Bp. II., Szász Károly u. 6.

166. REJTVÉNYÜNK

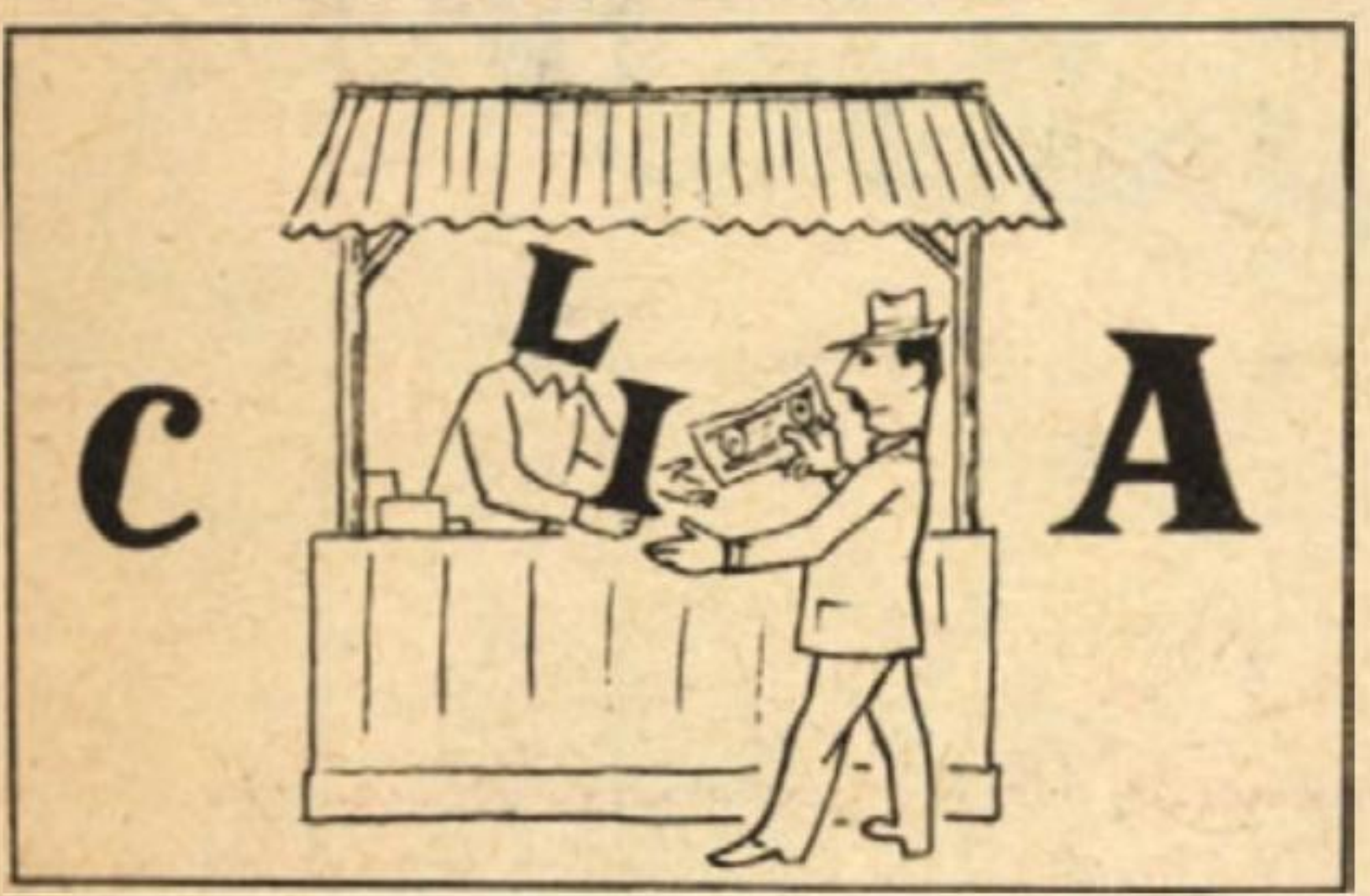

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb március 8-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest, 8. Pf. 53.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában — 71.2215/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással. Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme:
Budapest, 8. Pf. 53.

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

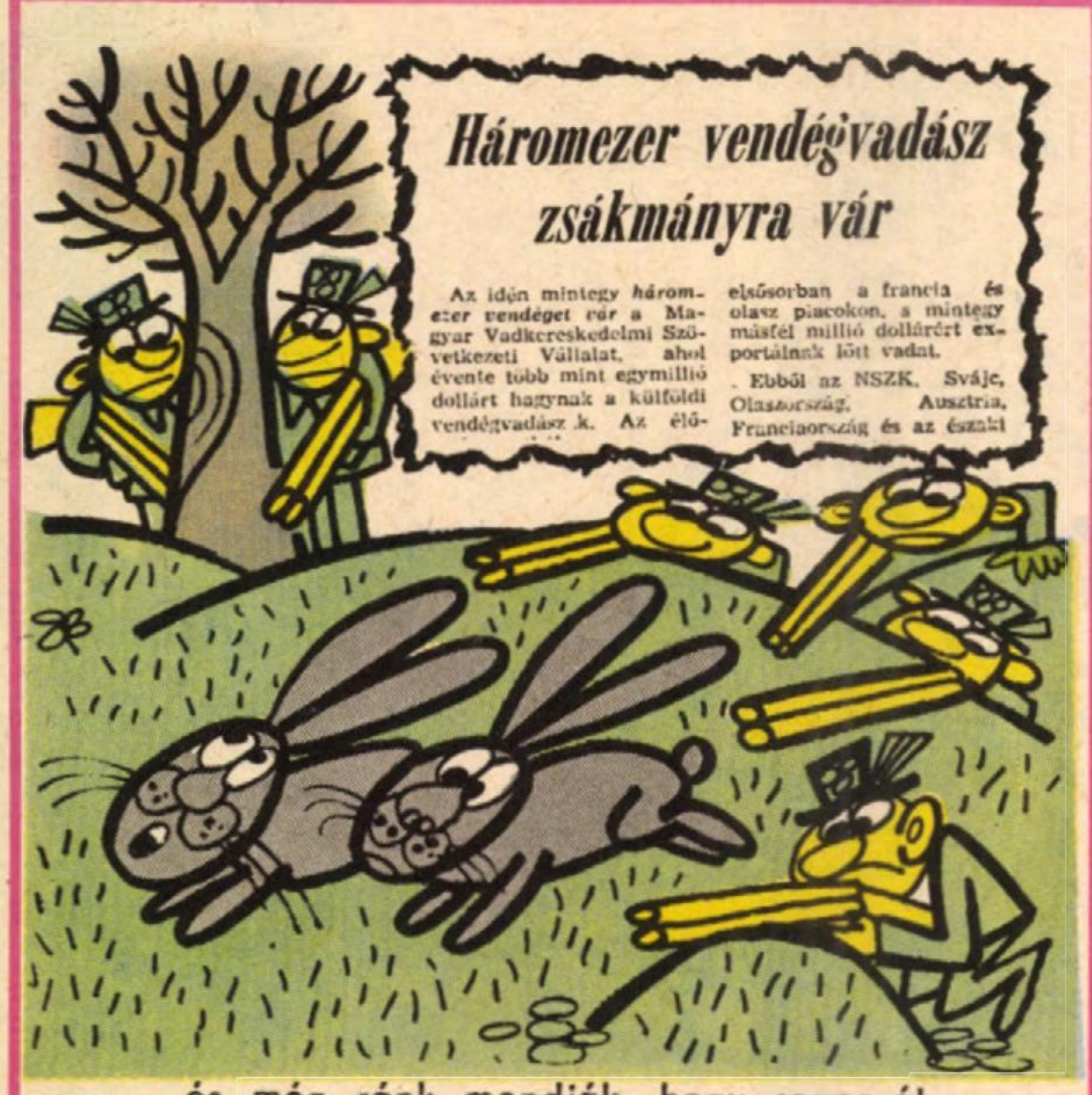

Háromezer vendégvadász zsákmányra vár

Az idén mintegy *háromezer vendéget vár* a Magyar Vadkereskedelmi Szövetkezeti Vállalat, ahol évente több mint egymillió dollárt hagynak a külföldi vendégvadászok. Az elő-

elsősorban a francia és olasz piacokon, s mintegy másfél millió dollárért exportálnak lőtt vadat.

. Ebből az NSZK, Svájc, Olaszország, Ausztria, Franciaország és az északi

– ...és még ránk mondják, hogy szaporák vagyunk!...

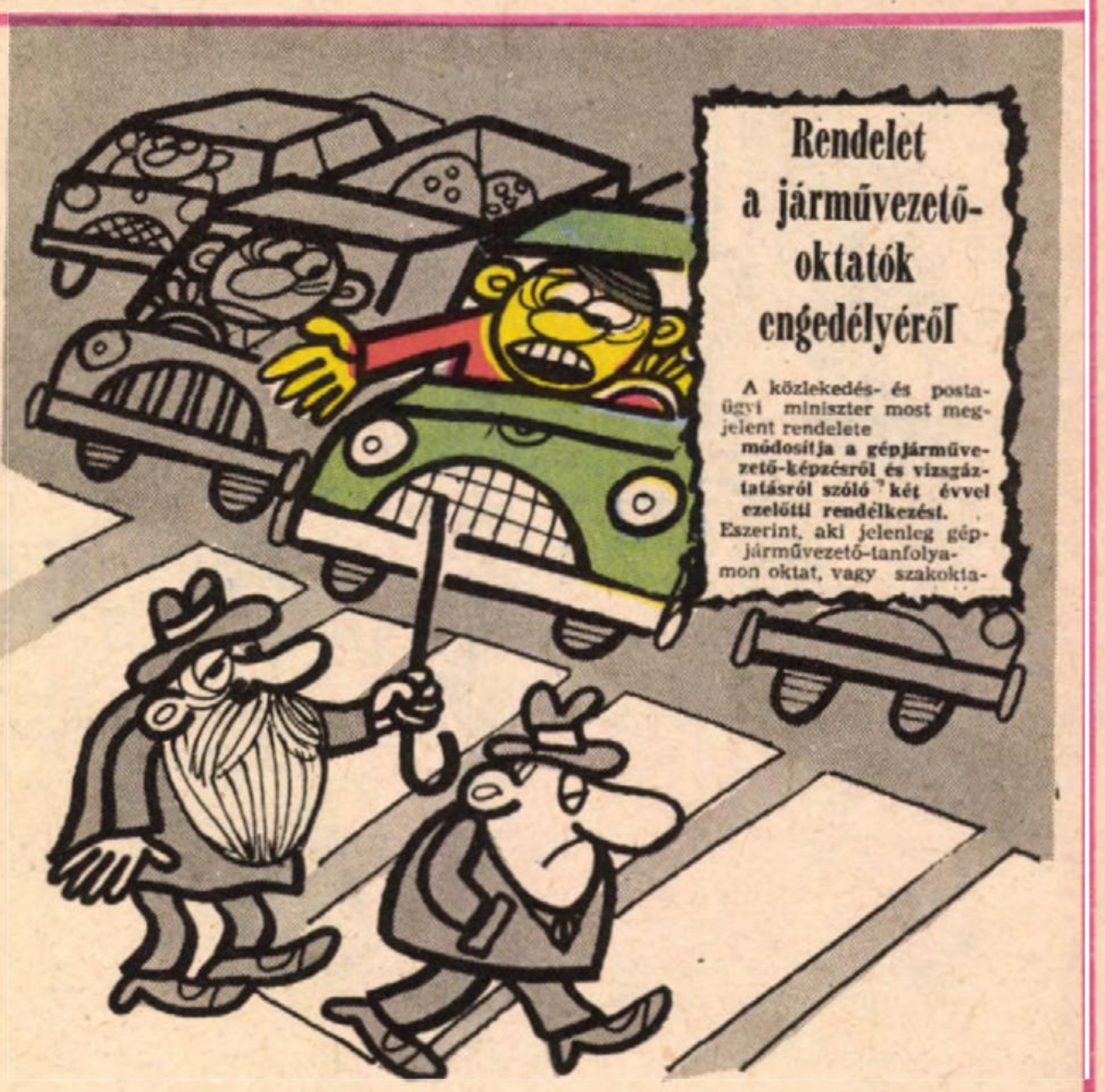

Rendelet a járművezető-oktatók engedélyéről

A közlekedés- és postaügyi miniszter most megjelent rendelete **módosítja a gépjárművezető-képzésről és vizsgáztatásról szóló két évvel ezelőtti rendelkezést.** Eszerint, aki jelenleg gépjárművezető-tanfolyamon oktat, vagy szakokta-

Sofőr: Na, hál' istennek, megint egy oktató!...

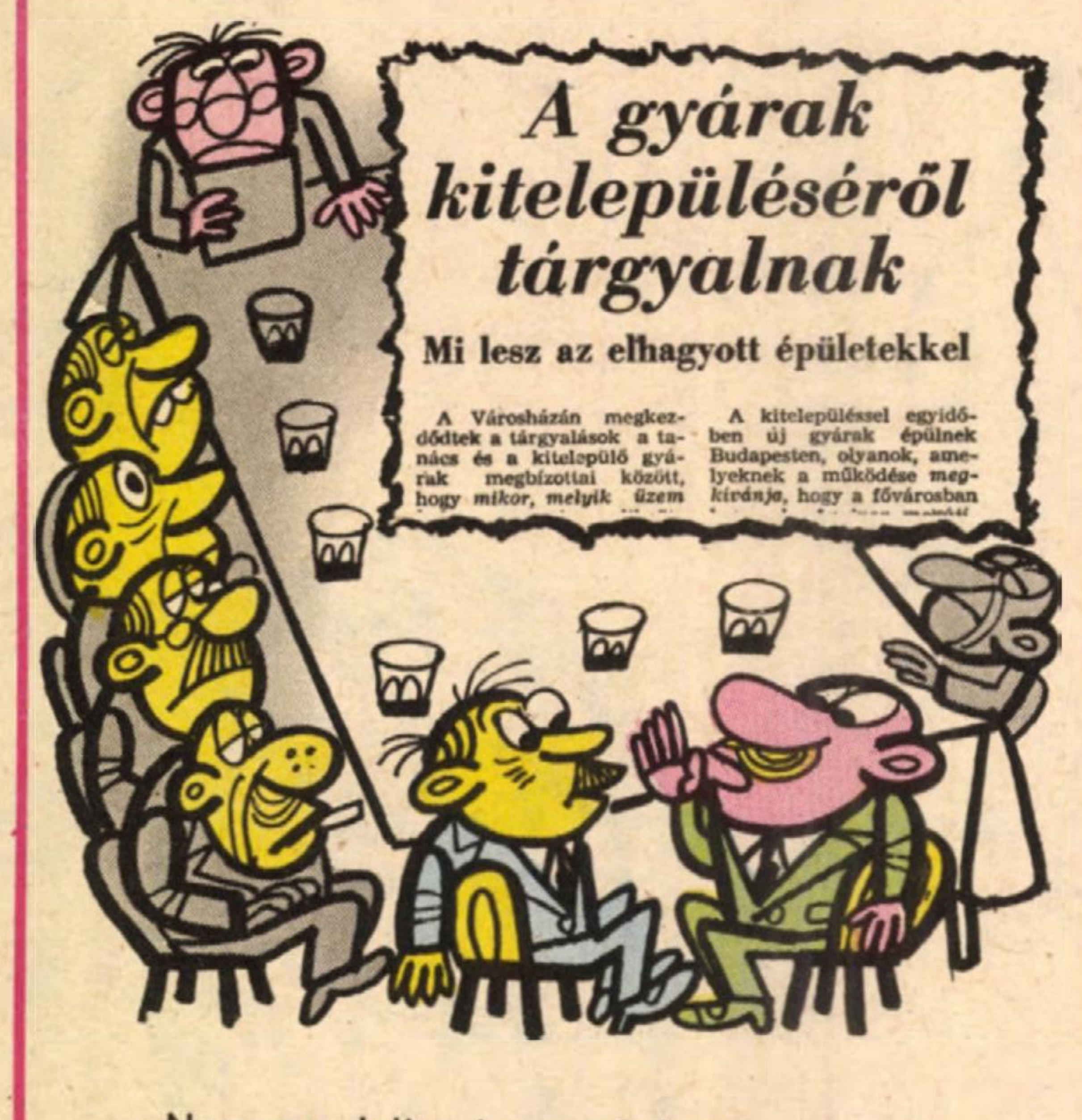

A gyárak kitelepüléséről tárgyalnak

Mi lesz az elhagyott épületekkel

A Városházán megkezdődtek a tárgyalások a tanács és a kitelepülő gyárak megbízottai között, hogy *mikor, melyik üzem*

A kitelepüléssel egyidőben új gyárak épülnek Budapesten, olyanok, amelyeknek a működése *megkívánja*, hogy a fővárosban

– Nem gondolja, igazgató kartárs, hogy túl régen tárgyalunk a kitelepülésről?
– Nyugi, kolléga, amíg tárgyalunk, itt vagyunk!

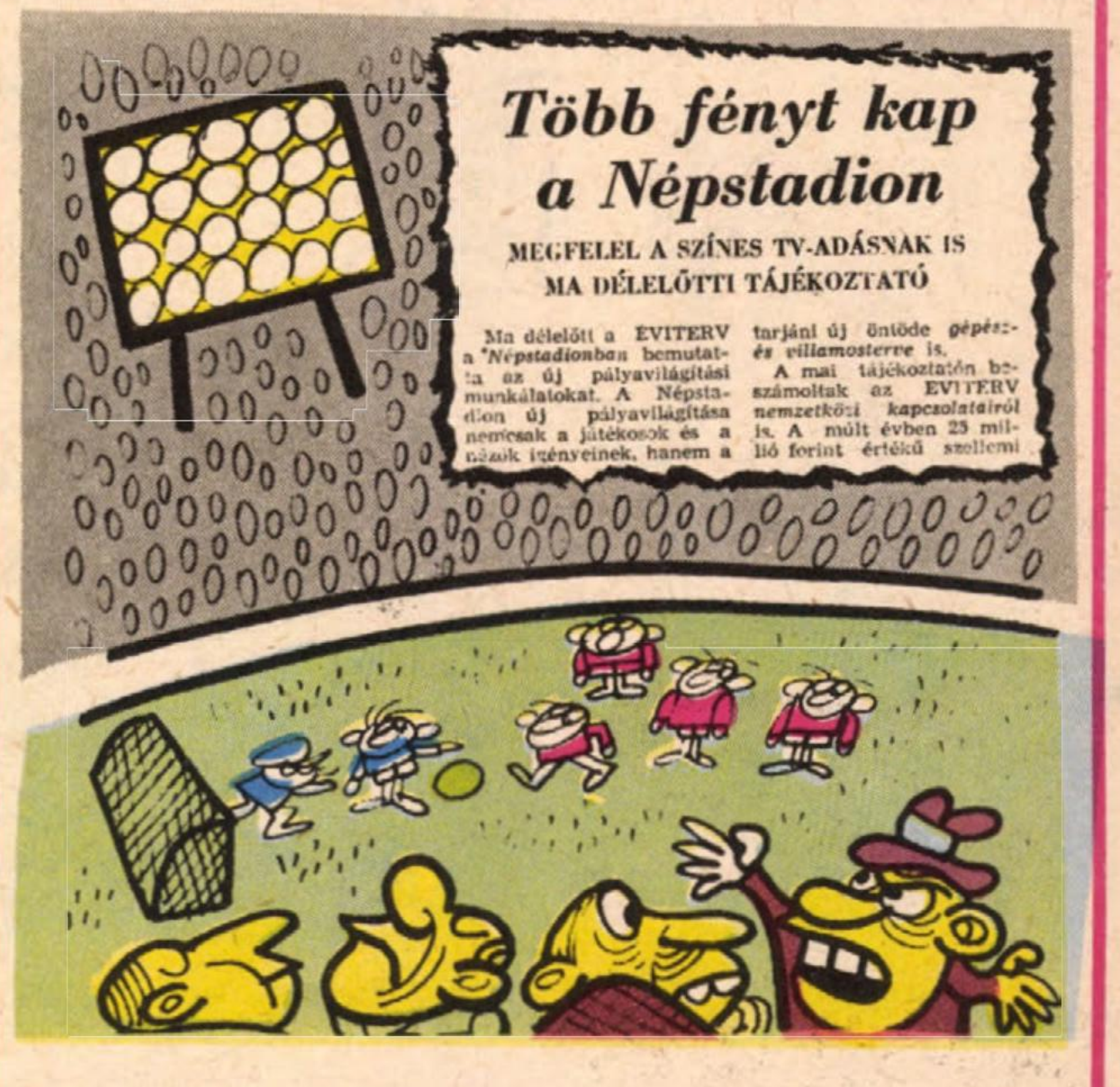

Több fényt kap a Népstadion

MEGFELEL A SZÍNES TV-ADÁSNAK IS
MA DÉLELŐTTI TÁJÉKOZTATÓ

Ma délelőtt a ÉVITERV a *Népstadionban* bemutatta az új pályavilágítási munkálatokat. A Népstadion új pályavilágítása nemcsak a játékosok és a nézők igényeinek, hanem a tarjáni új öntöde *gépész- és villamosterve* is.

A mai tájékoztatón beszámoltak az ÉVITERV *nemzetközi kapcsolatairól* is. A múlt évben 25 millió forint értékű szellemi

– Nem mindegy, hogy milyen világításnál nem rúgnak gólt?

SZILÁNKOK

FIATAL KALAUZNŐ

— Kérem, legyen szíves, majd szóljon nekem. A Wesselényi utcánál le szeretnék szállni.

— Örömmel. Csak szíveskedjék szólni, melyik a Wesselényi utcai megálló.

ÓVATOS EMBER

— Maga miért nem megy el soha egy múzeumba?

— Azt mondanák rólam, hogy visszasírom a múltat.

ÜZLETBEN

— Ezt vegye meg a kedves vevő. Ön nem fogja becsapva érezni magát. Ezt első osztályú áruként adjuk el, de legalább garantáltan közepes minőség.

CIGARETTA

Ismerősöm, a kitűnő belgyógyász rendkívül erős dohányos. A napokban kijelentette:

— Már ahhoz is hallatlan akaraterő kell, hogy a pácienseimet beszéljem le a dohányzásról.

JÚLIUS 29.

Brahovácz meséli:

— Kétségbe vagyok esve. Egy rokonom meghívott idén júliusra háromhetes nyaralásra Olaszországba. Útiköltséget, ellátást, zsebpénzt, mindent fizet. De ragaszkodik, hogy július 29-én reggel érkezzem. Ezért kénytelen voltam lemondani, és inkább itthon nyaralok az Almássy téren.

— Mi tartja magát itthon július 29-én?

— Aznap megy a televízióban a Forsyte Saga befejező része. Ezt igazán nem mulaszthatom el...

G. Sz.

ELŐLEGEZETT BIZALOM

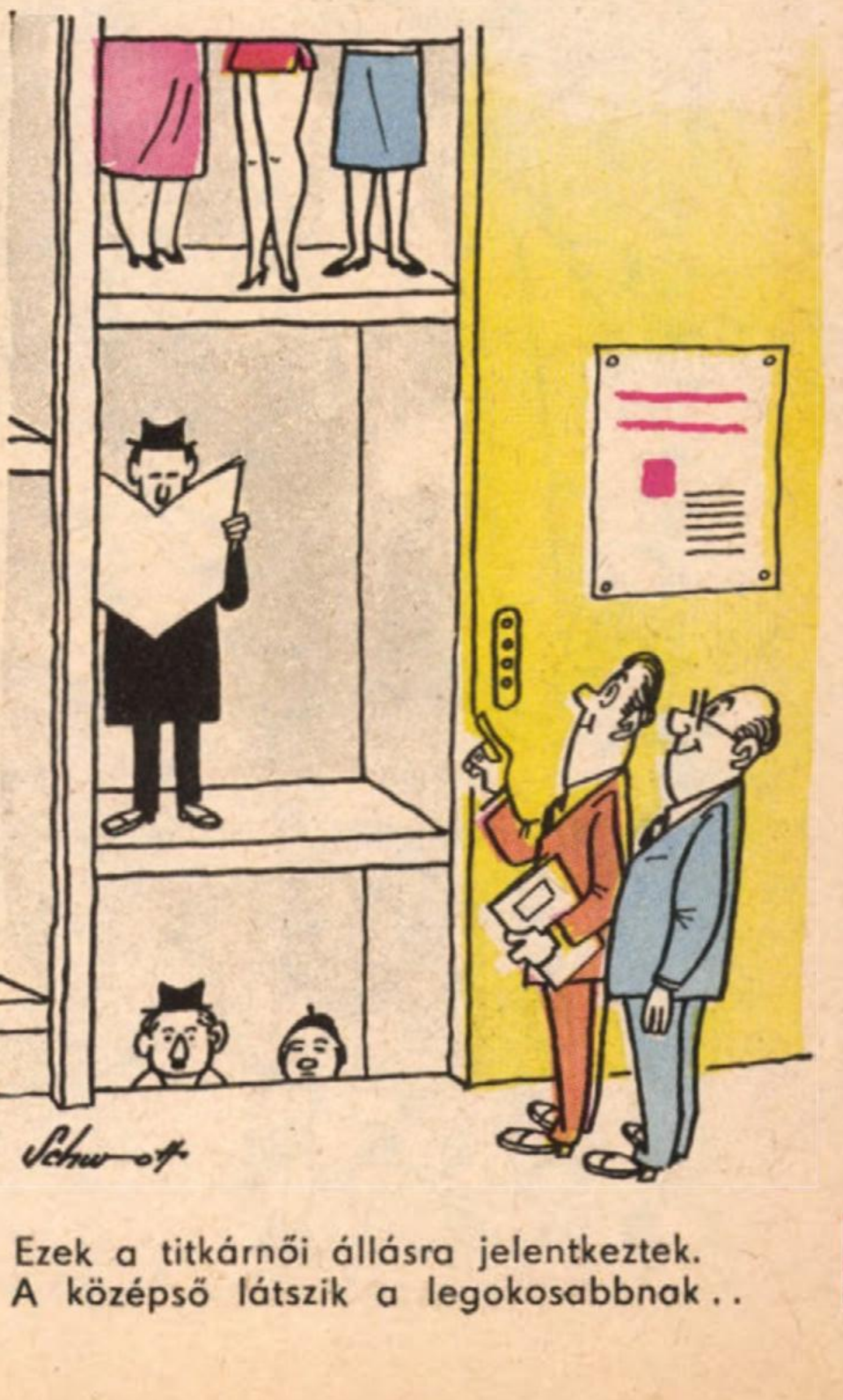

– Ezek a titkárnői állásra jelentkeztek.
– A középső látszik a legokosabbnak..

IN FLAGRANTI

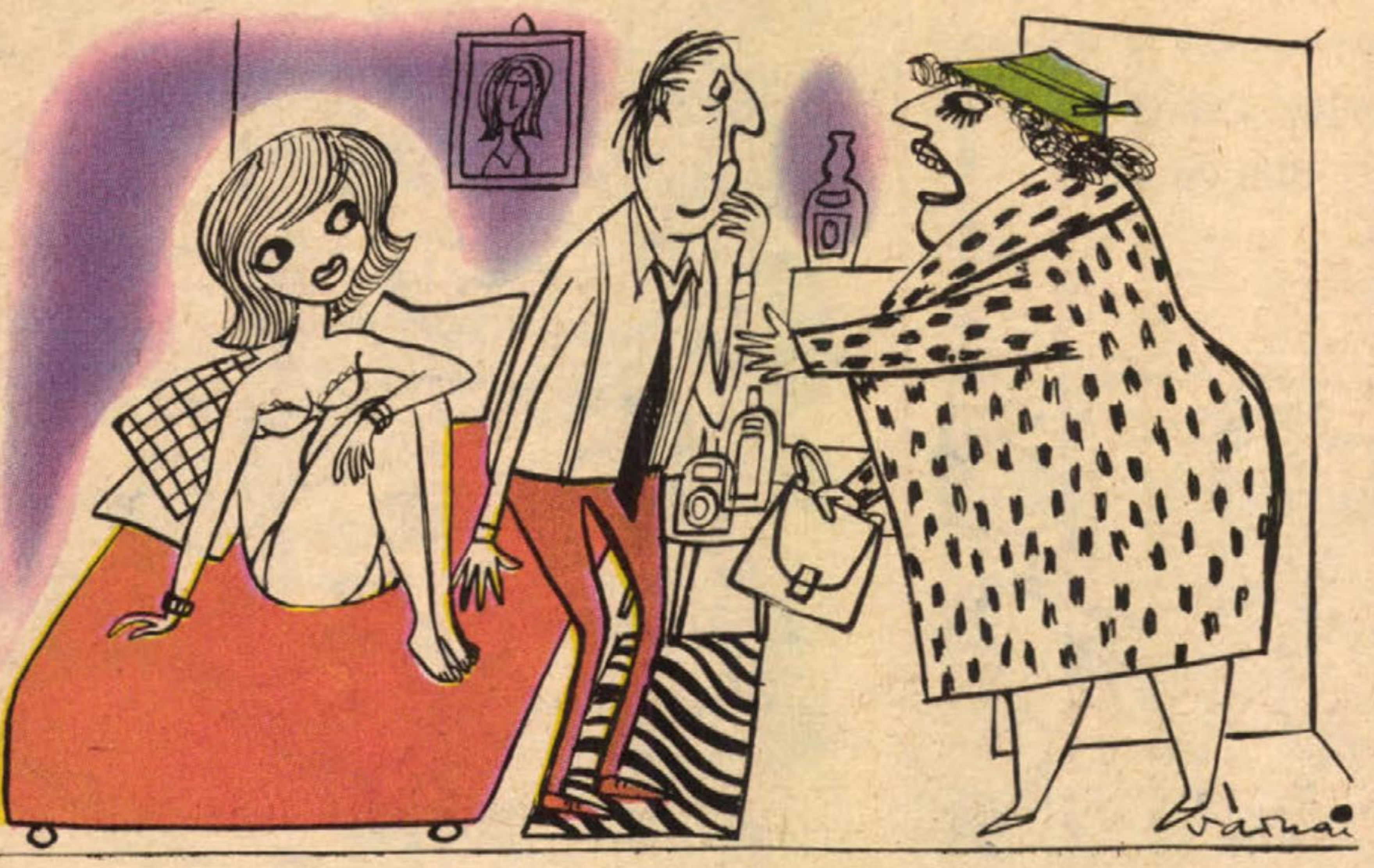

– Látom, én már nem vagyok neked elég!

TÜRELMETLEN FÉRJ

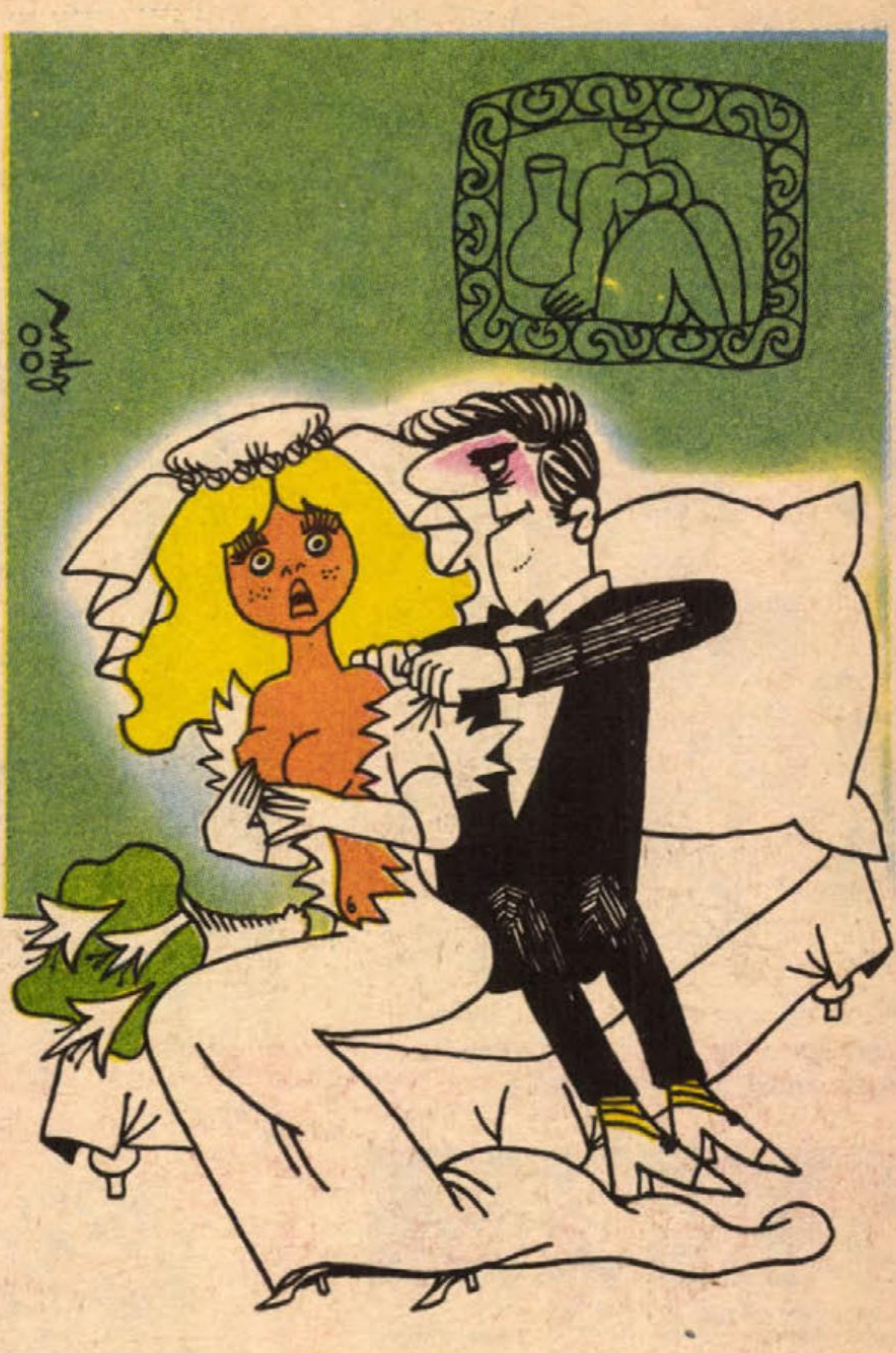

– Megőrültél, Pista? Most megfizetheted a ruhát a kölcsönzőnek!

LEGENYLAKAS

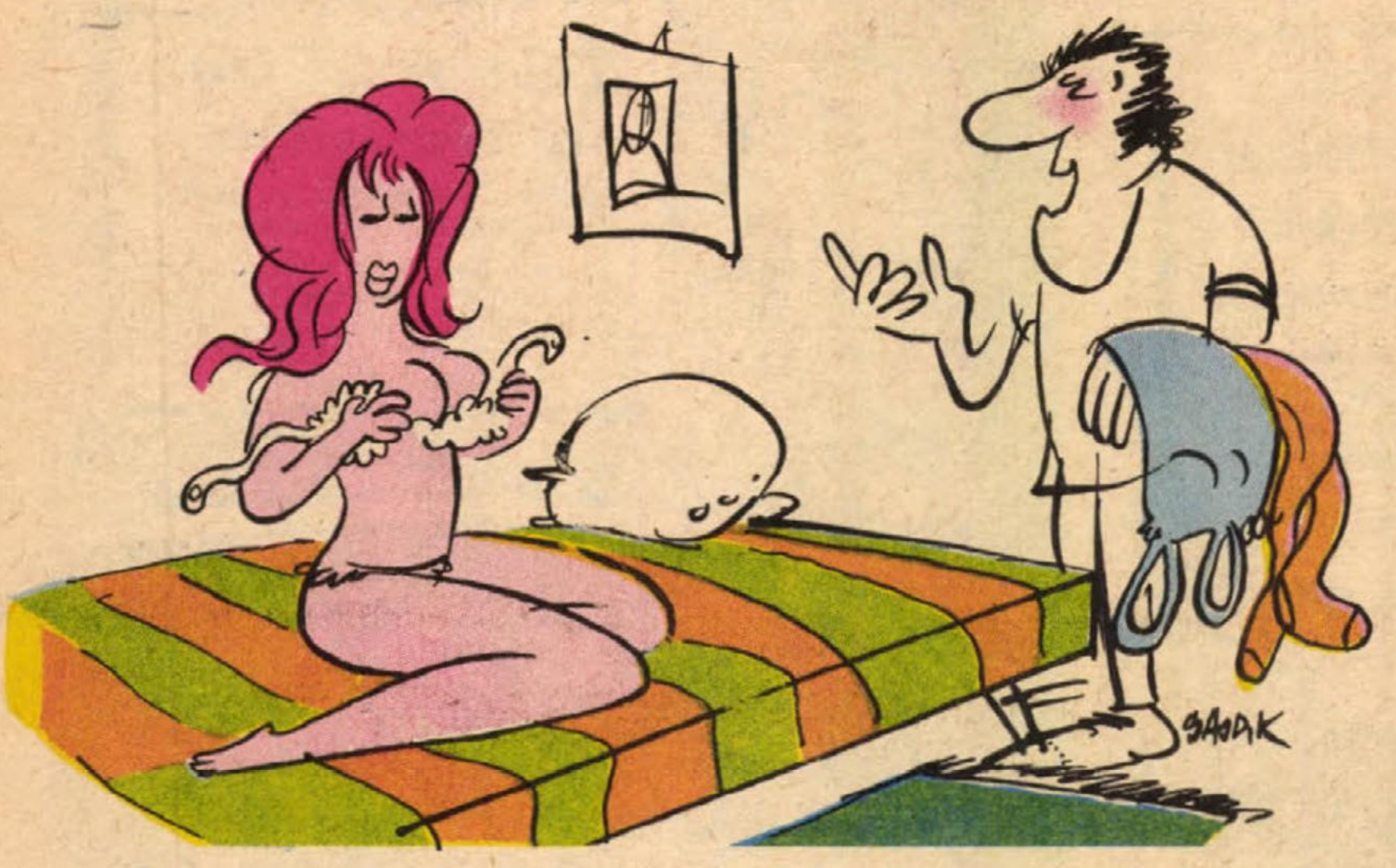

– Csak azért adja ide, Gizike, hogy ki tudjam próbálni az új mosógépemet...

Csak felnőtteknek

HATÁSOS MÓDSZER

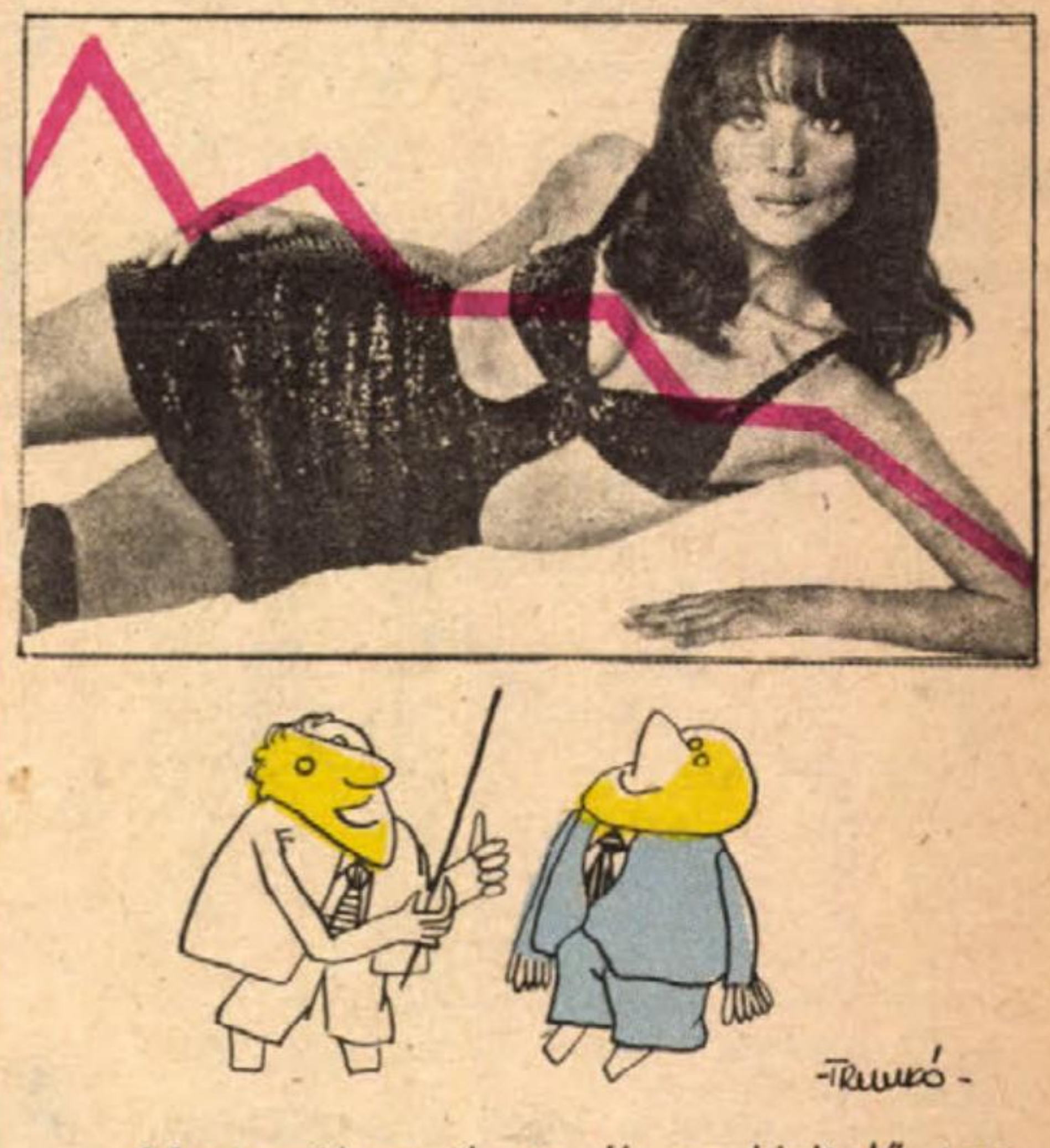

– Mostanában ilyen díszes kivitelű termelési grafikonokat készítünk...

EGY KIS LÉLEKTAN

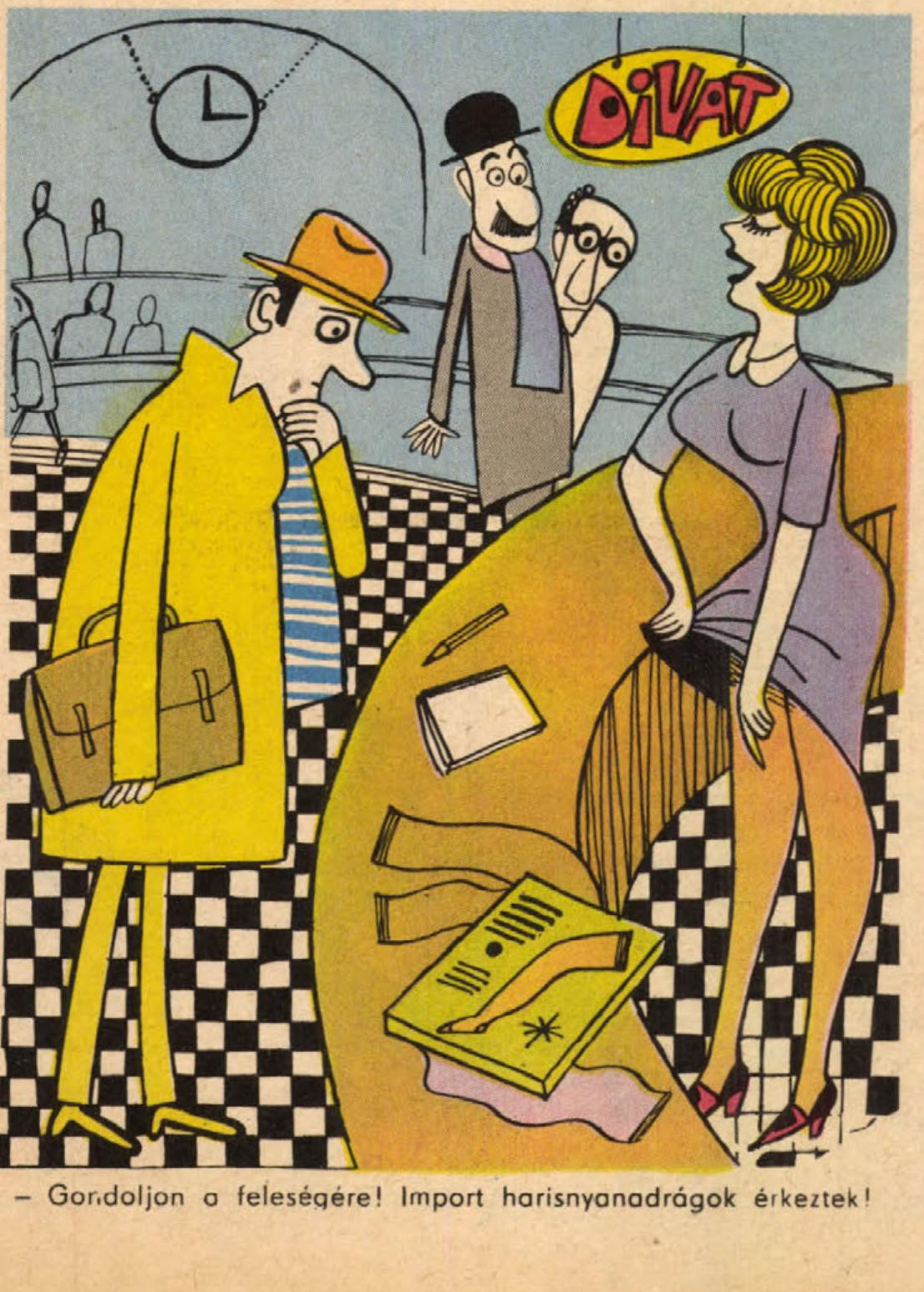

– Gondoljon a feleségére! Import harisnyanadrágok érkeztek!

DOHOGÁS

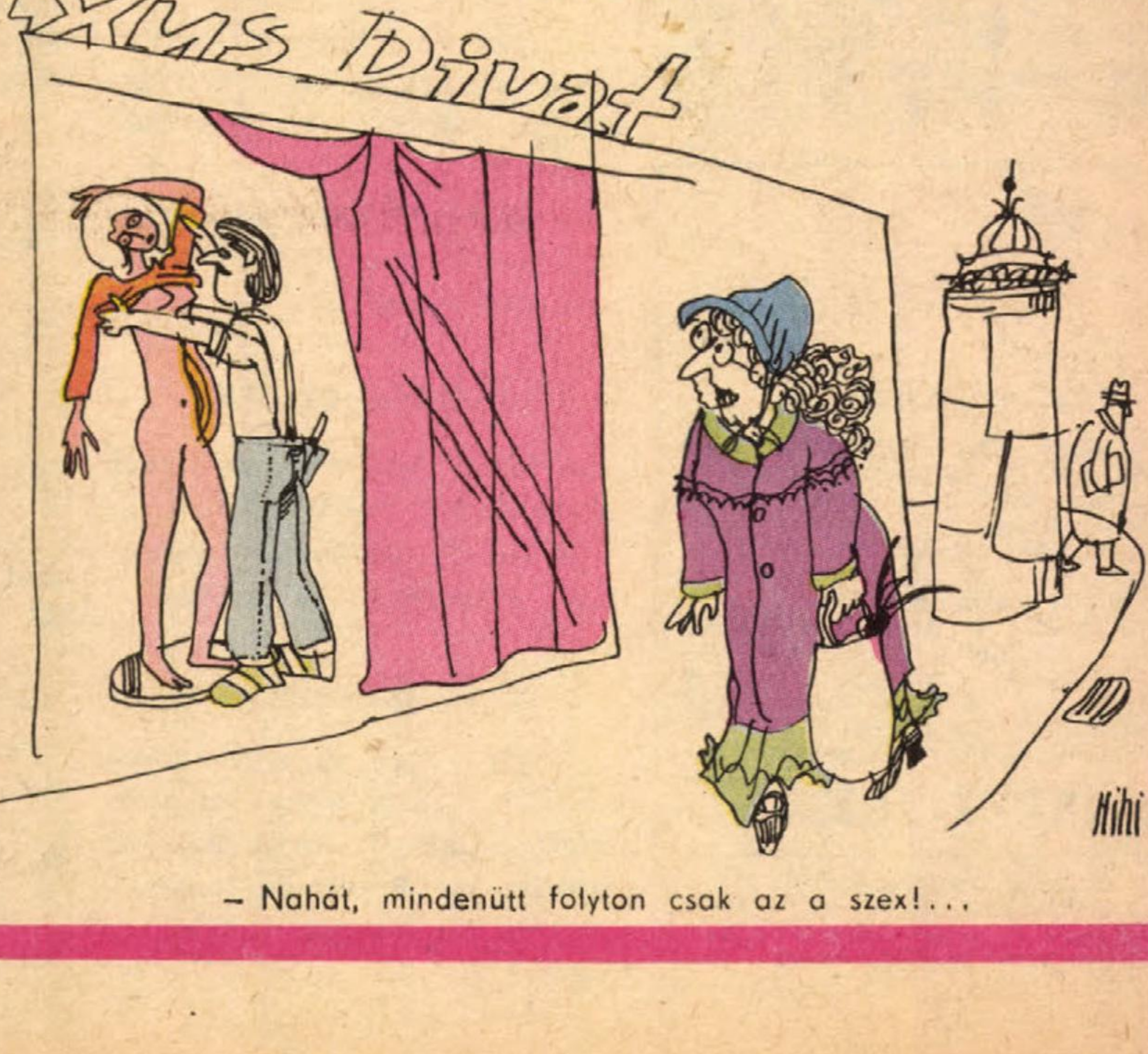

– Nahát, mindenütt folyton csak az a szex!...